ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

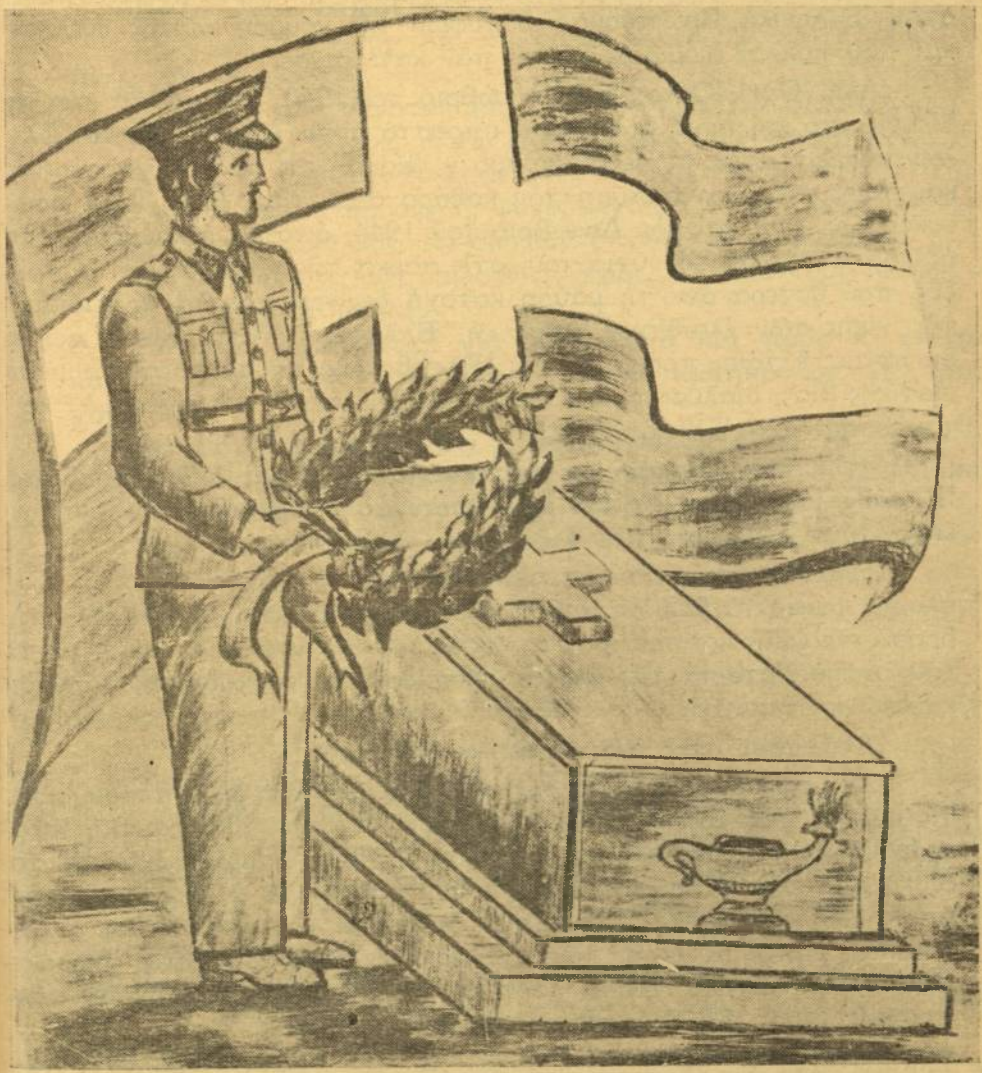
ΜΕΡΙΜΝΗ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἐξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Α΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1953 | ΤΕΥΧΟΣ 13ον

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

«Οὐ ποιήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν, τῆς Πατρίδος».

Κυριακή! 3 Δεκεμβρίου 1944! Εἶναι ἡ ἡμέρα, ποὺ ἐξέσπασε στὴν Ἑλληνικὴ Πρωτεύουσα ὁ τυφὼν τῆς κόμμουνιστικῆς θυέλλης καὶ ποὺ πολλοὶ ἐνόμισαν ὅτι τὸ πᾶν κατέρρευσεν.

Ἀλλ' Ὄχι! Ὅπως, τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1940, ὁπόταν τὰ πάντα ἐκλονίζοντο καὶ ἡ γῆ ὅλη ἔτρεμε μπροστὰ στὴν Ἀξονικὴ βία, **ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός,** ἔκαμε τὸν κόσμο ν' ἀκούσῃ τὶς πρῶτες χαρούμενες καμπάνες καὶ ν' ἀναπνεύσῃ τὸν καθαρὸ ἀέρα τῶν Ἑλληνικῶν βουνοκορφῶν, ἔτσι καὶ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1944, ὁπόταν ὁ κομμουνισμὸς ἠθέλησε νὰ χώσῃ τὰ νύχια του, στὶς σάρκες τῆς γλυκειᾶς μας Πατρίδος, ποὺ ὕστερα ἀπὸ τὴ μαύρη κατοχὴ δεχόταν ἁπαλὰ τὸ μειδίαμα τῆς νίκης τῶν ἐλευθέρων λαῶν, **ἡ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία,** χωρὶς δισταγμό, ἐστάθη πρόμαχος τῆς **Ἐλευθερίας,** καὶ κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς βίας, διαλύοντας τὰ ὄνειρα ἐκείνων, ποὺ ἐσκέφθησαν νὰ κατακτήσουν τὴν Ἑλλάδα.

Αὐτῶν, **τῶν προμάχων τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς μας Ἐλευθερίας, Ἡρώων καὶ μαρτύρων ἀστυνομικῶν,** τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν σήμερον.

Πρὸς αὐτοὺς λοιπόν, ποὺ προσέφερον τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς των, ὁλοκαύτωμα στὸ βωμὸ τῆς Πατρίδος καὶ ποὺ ὑπῆρξαν πρῶτοι στὴ δρᾶσι τῆς ζωῆς καὶ πρῶτοι στὴ θυσία τοῦ θανάτου, ὁμιλοῦμεν, γιατὶ ζοῦν στὴν Ἱστορία τῆς Ἁγίας Πατρίδος μας, ὡραῖοι, ἀκατάλυτοι καὶ αἰώνιοι, ὅπως εἶναι ἀκατάλυτος καὶ αἰωνία ἡ ἰδέα τῆς Ἐλευθερίας.

Ἀθάνατοι στρατιῶται τοῦ καθήκοντος!

Σεῖς, τῶν ὁποίων ἡ ἀγάπη γιὰ τὴν πατρίδα εἶχε πλημμυρίσει τὶς καρδιές σας, ἀντισταθήκατε πρῶτοι μὲ φανατισμὸ στὸ βάρβαρο κομμουνιστικὸ κῦμα, καὶ τὸ ἐστρέψατε ὀπίσω, βαμμένο ὅμως μὲ τὸ ἅλικο αἷμα σας. **Χάρις σὲ Σᾶς** διελύθη ἡ πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα στὴν ὁποία ζούσαμε ὅλοι οἱ Ἐλεύθεροι ἄνθρωποι καὶ ἐσκορπίσθη ὁ ζόφος, πού ἐπίεζε τὰ στήθη τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ δικαίου. Σεῖς, ἐδώσατε στὴν ἀνθρωπότητα, θέαμα λαμπρὸ καὶ δείξατε, ὅτι οἱ ἀρετὲς τῶν προγόνων μας, δὲν ἐσβέσθησαν ποτὲ στὶς μεγάλες καρδιές σας, ἀλλ' ἀπετέλεσαν τὴν ἄψῖδα τῆς δόξης μας, ποὺ ἑνώνει **παρελθόν, παρὸν** καὶ **μέλλον.**

Ἅγιοι Μάρτυρες τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος!

Πιστοὶ στὸ Θεό, στὴν Πατρίδα καὶ στὴν οἰκογένεια, ἐδέχθητε τὸν ἀκάνθινο στέφανο τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔτσι χάρις **σὲ Σᾶς,** ἡ γῆ αὐτὴ διετήρησε ἀμόλυντο **«τὸ Βωμὸ τῆς Ἐλευθερίας».**

Οἱ ποντίφηκες τῶν νέων συμβόλων πίστεως, ποὺ ἀνεπτύχθησαν σὲ μακρυνὲς στέππες, οἱ αὐτοχειροτόνητοι ἐπανορθωταὶ τῶν κοινωνικῶν ἀδικιῶν, ὅλοι αὐτοὶ ποὺ θέλουν ν' ἀνατραπῇ ὁ κόσμος, στὸν ὁποῖο δὲν ἔχουν τὴν πρώτη θέσι, κατηισχύνθησαν καὶ ἐστράφησαν πρὸς τὰ ὀπίσω.

Καλότυχοι νεκροί!!!

Τὸ νῆμα τῆς ζωῆς σας δὲν ἐκόπη ἀνωφελῶς καὶ τὸ αἷμα σας δὲν ἐχύθη ἐπὶ ματαίῳ.

Ἐδέχθητε τὸν θάνατον γιὰ τὴν Πατρίδα· τὰ βλέφαρά σας τὰ ἐκάλυψε ἡ ζοφερὴ νύχτα, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅμως μιᾶς Ἐθνικῆς Αὐγῆς.

Τὸ χῶμα ποὺ σᾶς ἐσκέπασε δὲν θὰ ξηρανθῇ ποτὲ καὶ τὰ ὀνόματά σας, ὀνόματα προσφιλῆ, ψυχὲς μεγάλες, στήθη γενναίων, ἔχουν γραφεῖ στὶς καρδιές μας, εἰς αἰωνίαν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην.

Οἱ σκιές σας θὰ μᾶς ὁμιλοῦν συνεχῶς, καὶ ἀπὸ τοὺς τάφους σας θὰ μᾶς διδάσκεται πολλά.

Θὰ μᾶς διδάσκετε, γιὰ ποιὸ λόγο καὶ πρὸς τί ἐπέσατε καὶ ὅτι κατὰ τὴν πιστὴ ἐκτέλεσι τοῦ καθήκοντος δὲν ὑπάρχουν ὅρια.

Θὰ μᾶς διδάσκετε, ὅτι ἡ ἠθικὴ δύναμις καὶ τὰ δίκαια ἑνὸς Λαοῦ, ἀποτελοῦν τὸν ἀσφαλέστερο προμαχῶνα ἐναντίον οἱασδήποτε ἐπιβουλῆς.

Θὰ μᾶς διδάσκετε τέλος, ὅτι ἡ Φιλοπατρία δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἕνα ἀφηρημένο ἰδεῶδες, ἀλλὰ μιὰ δύναμις δημιουργική, ποὺ θὰ μᾶς ἐμπνέῃ σὲ πράξεις εὐγενικὲς καὶ θὰ μᾶς ἐπιτρέπῃ νὰ ἀποδειχθοῦμε ἄξιοι τοῦ θανάτου σας.

Πάνω στοὺς τάφους σας, ποὺ ἔχουν τὴν σιγηλότητα κάθε μεγάλου ἔργου, ὅπως εἶναι ὁ θάνατός σας, καὶ τὸ μαρτύριό σας, ἐθεμελιώθη ἐκ νέου **ἡ ἰδέα καὶ τὸ Μεγαλεῖο** τῆς Ἑλλάδος μας.

Δὲν σᾶς βλέπουμε πλέον ἀγαπητοί μας νεκροί! Ἡ ψυχές σας ὅμως θὰ εἶναι πάντοτε μεταξύ μας καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν στὴ γῆ Ἔθνη, ποὺ ἐκτιμοῦν τὴν **Ἐλευθερία,** ἡ ψιθυριστὴ φωνὴ τῶν τάφων Σας, θὰ εἶναι γιὰ μᾶς, **ἐπιταγὴ πρὸς τὴ Δόξα καὶ τὸ Καθῆκον.**

Ὁ ἀκατάσχετος χείμαρρος τῶν αἰώνων εἶναι ἀνίκανος νὰ παραδώσῃ στὴ λήθη τὸν ἀγῶνα Σας, ν' ἀμαυρώσῃ τὴν ὁλόφωτη εἰκόνα τοῦ μαρτυρίου Σας καὶ νὰ μειώσῃ τὸ ἠθικό Σας μεγαλεῖο.

Τὰ ὀνόματά σας ἐνέγραψε εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἡ Ἐθνικὴ Εὐγνωμοσύνη.

Ἠγωνίσθητε, ἐνικήσατε καὶ ἐπέσατε μὲ τὴν Ἐθνική μας Σημαία ὡς Ἐπιτάφιο.

Ἂς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη σας πολύτιμοι Νεκροί.

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ ΣΤΥΛ.
'Αστυφύλαξ
'Εφονεύθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν τὴν 11-5-44.

ΜΙΧΑΛΙΤΣΗΣ ΑΛΚΙΒ.
'Υπαστυνόμος Β'
'Υπηρετῶν εἰς 'Ασφάλειαν Πειραιῶς συνελήφθη καὶ ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 5-12-44.

ΚΟΥΛΙΑΝΟΣ ΙΩΑΝ.
'Αστυφύλαξ
Εφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 9-12-44.

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚ.
'Υπαρχιφύλαξ
'Εδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 44

ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ ΑΝΔ.
'Αστυφύλαξ
'Εδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 18-7-44.

ΚΟΛΟΤΟΥΡΟΣ ΔΙΟΝ.
'Αστυνόμος Β'
Τὴν 4-12-44 μαχόμενος κατὰ κομμουνιστῶν συνελήφθη καὶ ἐδολοφονήθη διὰ λιθοβολισμοῦ.

ΤΟΜΑΡΑΣ ΧΡ.
'Αρχιφύλαξ
'Εδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΙΩΑΝ.
'Αστυφύλαξ
'Εφονεύθη διὰ βλήματος ὅλμου ὑπὸ κομ. τὴν 16-12-44.

ΓΑΛΑΝΗΣ ΑΘ.
'Αρχιφύλαξ
'Εδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 44.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ.
'Υπαστυνόμος Α'
'Εδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣ.
'Αστυφύλαξ
'Εσφαγιάσθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΝΤΡΙΤΣΑΚΟΣ ΘΕΟΔ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομ. δι' ἀκρωτηριασμοῦ τὴν 7-12-44.

ΚΟΣΚΙΝΑΣ ΧΑΡ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουνιστῶν τὴν 14-12-44.

ΛΟΥΒΕΡΔΗΣ ΕΠ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ διαρρηκτῶν τὴν 18-6-44.

ΚΑΛΕΝΤΖΟΣ ΜΙΛΤ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 13-9-44.

ΤΣΕΝΟΓΛΟΥ ΟΜ.
Ἀστυνόμος Β'
Συλληφθεὶς τὴν 4-12-44 ὑπὸ κομμουνιστῶν ἐσφαγιάσθη ἀγρίως.

ΧΕΛΜΗΣ ΜΠ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 4-12-44.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Σ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 26-10-43.

ΤΣΑΟΥΣΟΓΛΟΥ ΔΑΜ.
Ὑπαρχιφύλαξ
Ἐσφαγιάσθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 7-12-44.

ΠΕΤΣΑΣ ΑΛΕΞ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη διὰ βλήματος ὅλμου ὑπὸ κομμουνιστῶν.

ΔΗΜΟΥ ΒΑΣ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 16-2-44.

ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 17-12-44.

ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΤΡ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἐδολοφονήθη ὑπό κομμούν.
τον Δ/βριον 1944.

ΨΥΜΑΡΗΣ ΠΑΝΤ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ἐν Ἀθήναις
τήν 1-6-44.

ΛΟΓΙΟΣ ΧΡ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπό κομ-
μούν. τήν 7-12-44.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΑΝΔΡ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπό κομμούν.
τήν 21-12-44.

ΠΟΤΑΚΗΣ ΣΤ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἐπολέμησε εἰς Βορειμήμα
καί συλληφθείς ἐδολοφονήθη
τήν 7-12-44 ὑπό τῶν κομμούν.

ΓΚΥΡΑΣ ΚΩΝ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπό Γερμανῶν
τήν 11-12-43.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ ΝΙΚ.
Ἀρχιφύλαξ
Διώκων δολοφόνον ἐφονεύ-
θη ὑπ' αὐτοῦ τήν 10-10-44.

ΜΠΑΣΔΕΚΗΣ ΓΕΩΡ.
Ἀρχιφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπό κομ-
μούν. τόν Δ/βριον 1944.

ΜΑΤΖΑΜΟΡΤΑΣ ΛΙΟΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατά
κομμούν. τήν 11-12-44.

ΠΑΠΑΔΑΜΠΡΟΥ ΦΩΤ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατά
κομμούν. τήν 11-9-44.

ΠΡΙΟΝΑΣ ΠΑΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατά
κομμούν. τόν Δ/βριον 1944.

ΜΑΡΝΕΡΗΣ ΑΝΤ.
Αρχιφύλαξ
Εφονεύθη μαχόμενος κατά κομμουν. την 5-6-44.

ΣΚΟΡΔΟΣ ΓΕΩΡ.
Υπαστυνόμος Β΄
Έπεσεν ηρωϊκώς μαχόμενος κατά κομμουνιστ. την 6-12-44.

ΣΑΡΔΗΣ ΔΗΜΟΣ
Αρχιφύλαξ
Έπεσεν μαχόμενος κατά κομμουν. την 12-9-44.

ΚΟΚΟΤΟΣ ΙΩΑΝ.
Υπαρχιφύλαξ
Εδολοφονήθη υπό κομμουν. την 18-6-44.

ΓΑΛΙΩΤΟΣ ΣΤΕΦ
Υπαστυνόμος Β΄
Σπεύδων προς σωτηρίαν εθνικοφρόνος πολίτου, εδολοφονήθη εξ ενέδρας υπό κομμουν. την 11-9-1944.

ΔΟΥΒΗΣ ΔΗΜ.
Ανθυπαστυνόμος
Εφονεύθη υπό κομμουν. την 10-12-44.

ΜΑΚΡΗΣ ΝΙΚ.
Υπαρχιφύλαξ
Εδολοφονήθη υπό κομμουν. τον Δ/βριον 1944.

ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ ΓΕΩΡ
Υπαρχιφύλαξ
Έπεσεν μαχόμενος κατά κομμουν. την 24-7-44.

ΜΟΡΦΙΔΗΣ ΙΩΑΝ.
Υπαρχιφύλαξ
Δολοφονήθη υπό κομμουν. την 9-12-44.

ΠΡΑΣΣΟΣ ΓΕΩΡ
Υπαστυνόμος
Έπεσεν μαχόμενος κατά κομμουν. την 6-12-44.

ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.
Υπαρχιφύλαξ
Έπεσεν μαχόμενος κατά κομμουν. την 3-12-44.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ὑπὸ τοῦ κ. **ΝΙΚ. ΚΙΝΝΑ**
τ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυν. Πόλεων

1.—Ἔννοια τοῦ καθήκοντος γενικῶς.
2.—Ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ κατὰ συνείδησιν.
3.—Ἡ πειθαρχία ὡς στοιχεῖον ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος.
4.—Ἡ ὑπακοὴ εἰς τοὺς νόμους καὶ ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ τούτων ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν.
5.—Τὸ δικαίωμα ὡς καρπὸς τοῦ καθήκοντος.
6.—Ἐπίλογος.

1.—Καθῆκον εἶναι τὸ ἁρμόζον εἰς τὴν ἠθικὴν τάξιν. Εἶναι τὸ κατὰ Ἀριστοτέλην ἀποκαλούμενον «ὀφείλημα». Τὸ καθῆκον ἀποτελεῖ χρέος ἐξοφλητέον ἀπὸ κάθε ἄνθρωπον. Ὁ μὴ ἐξοφλῶν τοῦτο ἠθικῶς χρεοκοπεῖ. Τὸ καθῆκον δὲν εἶναι πρόσκαιρον, παρακολουθεῖ τὸ ἄτομον ἐφ' ὅσον ζῇ.

Ὁ Γερμανὸς φιλόσοφος Κάντιος περὶ τοῦ καθήκοντος γράφει, ὅτι «τοῦτο εἶναι ὑψηλὸν καὶ μέγιστον ὄνομα, οὐδόλως εὐάρεστον, οὐδὲν ἐπαγωγὸν περιέχον. Ζητεῖ ὑποταγήν, χωρὶς ν' ἀπειλῇ ὅμως διότι τότε θὰ προύκάλει ἀπέχθειαν καὶ φόβον. Μόνον διατυπώνει νόμον, εἰσερχόμενον ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου».

Τὸ καθῆκον ἐμφανίζεται ὡς ὑποκειμενικόν, ἐξ οὗ καὶ ἡ φράσις «κάμε τὸ καθῆκον σου».

2.—Ἐκτέλεσιν καθήκοντος λέγοντες, ἐννοοῦμεν βεβαίως ἐκτέλεσιν ἐντολῆς ἐπιβαλλομένης ὑπὸ ὡρισμένων διατάξεων, ὡς οἱ Νόμοι, οἱ κανονισμοί, αἱ νόμιμοι διαταγαί. Ἐκτὸς ὅμως τῶν λεγομένων νομικῶν, ὡς ἀνωτέρω, καθηκόντων ὑπάρχουν καὶ τὰ ἐξ ἠθικῆς πλευρᾶς προερχόμενα καθήκοντα δηλ. ἄνευ πιέσεως, ἀλλ' ἐλευθέρως π.χ. ἡ ἀγαθοποιΐα.

Ἀπὸ τὸ κρατικὸν ὄργανον καὶ δὴ τὸν ἀστυνομικὸν ζητεῖται ἡ πιστὴ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος, διότι αὕτη ἀποβλέπει εἰς τὸ ἀγαθὸν τῆς Κοινωνίας καὶ ἐπομένως εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς Πολιτείας. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος παρὰ τοῦ Κρατικοῦ ὀργάνου καὶ πρὸ παντὸς παρὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ, ὅστις ἔρχεται εἰς συχνοτέραν ἐπαφὴν μὲ τὸν πολίτην, ἱκανοποιεῖ τὸν τελευταῖον, κάτι πλέον τὸν καθιστᾶ εὐτυχῆ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἀστυνομικὸν χαροποιεῖ.

«Μία καὶ μόνον εὐτυχία εἶναι, ἔλεγεν ἡ Κάρμεν Σύλβα, τὸ καθῆκον».

Ὡς ἄτομον καὶ ὁ ἀστυνομικὸς ἔχει τὰς ἀτελείας τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις θὰ παρουσιασθῇ ἐν ἑαυτῷ σύγκρουσις καθηκόντων. Ὁ ἀστυνομικός, δὲν θὰ πρέπῃ νὰ διελιάσῃ νὰ ἐκλέξῃ τὸ καθῆκον τὸ ἐμφανιζόμενον ὡς ὠφελιμώτερον, ὡς ἀξιολογώτερον καὶ ἐπὶ ἰσαξίων ἂς ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἡ συνείδησίς του ἐπιβάλλει. Ἂς στρέψῃ τὸν νοῦν του πρὸς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς του καὶ ἂς ἀκούσῃ αὐτὴν ὅπως πρὸς τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον τραπῇ καὶ ἐκπληρώσῃ καλῶς τὸ καθῆκον του.

Ἡ συνείδησις, ἥτις κατὰ τὸν ἀρχαῖον ποιητὴν Μένανδρον εἶναι «βροτοῖς ἅπασιν ἡ συνείδησις Θεός», εἶναι ἡ ἱκανότης τοῦ ἀνθρώπου νὰ συγκρίνῃ τὰς πράξεις του πρὸς τὸν ἠθικὸν νόμον.

Ἡ συνείδησις δηλαδὴ ὅ,τι ἠθικώτερον κρίνεται συμφώνως μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς πεποιθήσεως τοῦ ἀτόμου, διαμορφωθεῖσα διὰ τῆς οἰκογενειακῆς, κοινωνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀγωγῆς εἰς τὸν σχηματισμόν, βάσει αὐτῶν, τῆς ἀντιλήψεως τοῦ ἀγαθοῦ.

Ἂν ἡ συνείδησις δὲν ἐπιδοκιμάζει τὰς πράξεις, παρακολουθοῦσα ταύτας ἄγρυπνος κριτής, ἀπαραίτητον εἶναι νὰ προσαρμοσθῇ ἡ μελετωμένη ἐνέργεια

πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἐκείνην τὴν ὁποίαν ὑποδεικνύει ἡ συνείδησις. Αὕτη πρέπει βεβαίως, νὰ εἶναι ὀρθή, ἀσφαλὴς καὶ ὑγιὴς διὰ ν' ἀποφευχθῇ ἡ τύψις τῆς συνειδήσεως.

Ἡ προσοχὴ ἑπομένως πρὸς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως, ὁσάκις πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ ὑπηρεσιακὸν καθῆκον εἶναι ἀναγκαία, ἵνα τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον πράττεται καὶ ἐκπληροῦται ὁ προορισμὸς τοῦ ἀστυνομικοῦ, ὅστις εἶναι ὡς προελέχθη, ἡ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δράσεώς του ἐπίτευξις τῆς εὐημερίας τοῦ Κράτους. «Ἀεὶ δὲ βέλτιον ἦθος, βελτίονος αἴτιον Πολιτείας» κατὰ τὸν Πλάτωνα.

Ὁ ἀστυνομικὸς τοῦ μυθιστορήματος «Οἱ Ἄθλιοι» τοῦ Βίκτωρος Οὐγκὼ, ὅταν πρὸ αὐτοῦ ἀνέκυψεν ἡ εὐγνωμοσύνη ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος ἀφ' ἑτέρου, ἠγέρθη κριτὴς ἡ συνείδησίς του καὶ τότε ἠθέλησε διὰ τοῦ πνιγμοῦ του εἰς τὸν Σηκουάναν ν' ἀποφύγῃ τὴν παραβίασιν ἑνὸς τῶν κατὰ τὴν συνείδησίν του καθηκόντων, τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς πιστῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὑπηρεσιακοῦ του καθήκοντος.

Εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν ἀναγράφεται διὰ τὸν Θεμιστοκλῆν, ὅτι οὗτος ἵνα μὴ γίνῃ προδότης κατὰ τῆς Πατρίδος του ὑπὲρ τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας Ἀρταξέρξου, ὅταν ὠρθώθη πρὸ αὐτοῦ ἀφ' ἑνὸς τὸ αἴσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Πέρσην βασιλέα καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ αἴσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Πατρίδα, προετίμησε, διὰ νὰ μὴ παραβῇ ἓν ἐκ τῶν δύο κατὰ συνείδησίν του ἰσαξίων καθηκόντων, ν' αὐτοκτονήσῃ καὶ ἀποφύγῃ οὕτω τὴν προδοσίαν.

Προδοσία τῆς Πατρίδος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν φιλοπατρίαν τῆς ὁποίας εἶναι πολλὰ τὰ στοιχεῖα ἅτινα συναποτελοῦν τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἔννοιάν της καὶ ἥτις δὲν εἶναι μόνον συναίσθημα ἀλλ' ὑψηλὸν καθῆκον πρὸς τὴν Πατρίδα.

3.—Ἓν ἀπὸ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι καὶ **ἡ πειθαρχία,** ἥτις εἶναι ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων συντελεστικῶν στοιχείων διὰ τὴν πιστὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος καὶ ἀπαραίτητος δι' ἓν Σῶμα ὠργανωμένον ὡς ἡ Ἀστυνομία διὰ νὰ βαδίσῃ ἐπιτυχῶς εἰς τὸν προορισμόν της.

Ἡ πειθαρχία, πρὸ παντὸς ἄλλου ἀποτελεῖ τὴν σπουδαιοτέραν δύναμιν ἐν τῇ ἑνότητι τοῦ συνόλου. Ἀπαιτεῖται πειθαρχία εἰς τοὺς Νόμους, εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Πολιτείας, καὶ εἰς ἐκείνους ὑφ' οὓς τὰ ἄτομα ἐτάχθησαν. Ἀπείθεια εἰς τούτους προοιωνίζει τὴν ἀναρχίαν ἤτοι ἐξάλειψιν πάσης Ἀρχῆς καὶ Νόμου, θεωρία ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῶν ἀναρχικῶν.

4.—Ἡ ὑπακοὴ εἰς τοὺς Νόμους δὲν εἶναι συζητήσιμος, εἶναι καθῆκον, οὔτε δύναται νὰ ἐξετάζεται μήπως ἀδικοῦσιν, ὅτε κατὰ τὸν μαθητὴν τοῦ Σωκράτους τὸν Κρίτωνα, θὰ ἔπρεπε οἱ πολῖται εἰς τοιούτους Νόμους ν' ἀπειθῶσιν. Ὁ μέγας φιλόσοφος Σωκράτης ὅταν ἐξέφερε τὴν τοιαύτην γνώμην ὁ Κρίτων, ὑποδεικνύων εἰς τὸν Σωκράτην νὰ δραπετεύσῃ ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπήντησεν : «οἱ Νόμοι εἶναι πάντοτε καλοὶ καὶ δίκαιοι καὶ ὡρίσθησαν διὰ τὸ συμφέρον τῶν πολιτῶν. Ἐὰν ἐφαρμοζόμενοι ἀδικοῦσι κάποτε, διὰ τοῦτο δὲν πταίουν οἱ νόμοι, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι οἱ μὴ ἐφαρμόζοντες αὐτοὺς καλῶς καὶ δικαίως» καὶ προετίμησε νὰ πίῃ τὸ κώνειον.

Ἔχει καθῆκον, λοιπόν, ὁ Ἀστυνομικὸς νὰ ἐφαρμόζῃ καλῶς καὶ δικαίως τοὺς νόμους, ὅταν δὲν ἐφαρμόζωνται ἀμερολήπτως ἀδικεῖται ὁ πολίτης καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Πολιτεία, διότι κατ' αὐτῆς στρέφεται ὁ πολίτης ἀδικούμενος. Ὅταν ὅμως ὅλοι εἶναι ἴσοι ἔναντι τοῦ νόμου καὶ ἐφαρμόζεται καλῶς καὶ δικαίως, ὁ πολίτης ἔχει ὑψηλὸν τὸ φρόνημα καὶ ἡ Πολιτεία εὐημερεῖ, διότι τὰ ὄργανά της ἐκτελοῦν τὸ καθῆκον των.

5.— Μὲ τὸ καθῆκον ὅμως στενῶς συνδέεται **τὸ δικαίωμα.** Τοῦτο εἶναι καρπὸς τοῦ καθήκοντος. Ἐφ' ὅσον ἐκτελεῖται τὸ καθῆκον ὑπάρχει ἀντιστοίχως καὶ ἡ ἱκανοποίησις τοῦ δικαιώματος, ἥτις εἶναι ἡ δικαία ἀπαίτησις τῆς ἐκπλη-

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ (ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ)

Ὑπὸ Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Η. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΟΜΕΥΣ

5.—Στατιστικὴ ὀργάνωσις εἰς τὰ κομμουνιστικὰ συστήματα καὶ γραφειοκρατικὴ τυραννία.
6.—Τί παρουσίασε ἡ πρᾶξις κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ κομμουνισμοῦ στὴ Ρωσσία.
7.—Νέα Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ (Ν.Ε.Π.).

5. Θὰ ἐξετάσουμε τώρα καὶ ἕνα ἄλλο ζήτημα σχετικὸ μὲ τὴν οἰκονομικὴ ὀργάνωσι τῆς κομμουνιστικῆς κοινωνίας.

Σήμερα γιὰ τὴ μελέτη καὶ τὴ ρύθμιση κάθε νέας οἰκονομικῆς ἐκδηλώσεως χρειάζονται πάντοτε στατιστικές. Στὸ κομμουνιστικὸ σύστημα οἱ στατιστικὲς δὲν εἶναι ἁπλῶς βοηθητικές, ἀλλ' ἀπαραίτητες γιὰ τὴ λειτουργία τῶν κρατικῶν οἰκονονικῶν ὑπηρεσιῶν.

Στὸ ἀστικὸ σύστημα ὁ νόμος τῆς **προσφορᾶς** καὶ τῆς **ζητήσεως** κανονίζει τὶς περισσότερες φορὲς αὐτόματα τὴν παραγωγὴ τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν κατὰ τὸ ποσὸ καὶ τὸ εἶδος. Σήμερα ὅμως, ὁπότε ἡ παραγωγὴ καὶ τὸ ἐμπόριο τῶν διαφόρων πραγμάτων παίρνει μιὰ καινούργια ὄψι, τὴν ὄψι δηλαδὴ τῆς ταχυτάτης καὶ συνεχοῦς κινήσεως, εἶναι ἀναγκαῖο, παράλληλα πρὸς τὸ νόμο τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως, νὰ λειτουργῇ καὶ μιὰ στατιστικὴ ὑπηρεσία γιὰ νὰ δίνῃ ὀρθὲς κατευθύνσεις καὶ ὁδηγίες στὴν παραγωγή, ὥστε νὰ τηρεῖται λογικὸ ἰσοζύγιο μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς καταναλώσεως καὶ ἔτσι ν' ἀποφεύγουν οἱ διάφορες βιομηχανίες τὶς οἰκονομικὲς κρίσεις ποὺ προέρχονται συνήθως ἀπὸ τὴν ὑπερπαραγωγὴ ἐμπορευμάτων.

Γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ὀργάνωσι μιᾶς κομμουνιστικῆς κοινωνίας θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ εἰπῇ ὅτι τὰ πάντα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴ **στατιστική,** γιατὶ πρέπει ἐκ τῶν

ρώσεως τοῦ καθήκοντος τοῦ ἄλλου πρὸς ἡμᾶς, ἐφ' ὅσον καὶ παρ' ἡμῶν ἐκτελεῖται πρὸς τὸν ἄλλον τὸ καθῆκον μας.

Ὁ ἀστυνομικὸς ἐκτελῶν τὸ καθῆκον του προσφέρει πολυειδεῖς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πολιτείαν καὶ ἔχει ἀντιστοίχως αὕτη καθῆκον νὰ τῷ παρέχῃ ὡρισμένα ἀγαθά. Τὰ κυριώτερα ἐκ τούτων εἶναι ἡ ἐπαρκὴς ἀμοιβὴ ἀναλόγως πρὸς τὰς προσφερομένας ὑπηρεσίας, ἡ περίθαλψις κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσθενείας, ἀτυχήματος, γήρατος, ἡ περίθαλψις τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

6.—Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος ὑπὸ τὴν πολύμορφον ἐκδήλωσίν του, εἶναι μία τῶν ἐνδείξεων ὅτι τὸ κρατικὸν ὄργανον, ὁ ἀστυνομικὸς ἔχει ὑψηλὸν χαρακτῆρα. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος προϋποθέτει τὸν ἀστυνομικὸν ἕτοιμον νὰ θυσιάσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν του ὑπὲρ ἀνωτέρων ἰδανικῶν.

Εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος πόσα παραδείγματα αὐτοθυσίας συναντῶνται, ἀλλὰ καὶ πόσας αὐτοθυσίας ἀστυνομικῶν ἡ σύγχρονος ἐποχὴ παρουσιάζει.

Ἔπεσαν πολλοὶ εἰς τὴν καθημερινὴν καὶ σκληρὰν πάλην τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Κοινωνίας, κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πολιτείας. Ἔπεσαν ὑπὲρ τῶν συνανθρώπων των.

Εἶναι ἀνυπολόγιστον εἰς μέγεθος τὸ καθῆκον τῆς θυσίας ὑπὲρ τοῦ Κοινωνικοῦ συνόλου.

Τὸ καθῆκον μετὰ τῆς τιμῆς, πρέπει ν' ἀποτελοῦν τὸν εὐγενῆ πόθον τοῦ Ἀστυνομικοῦ καὶ τὸν ὑψηλότερον σκοπὸν τούτου. Ἰδανικά, τὰ ὁποῖα πρέπε νὰ εἶναι ἡ πυξὶς τῆς κατευθύνσεως τῶν μελῶν τῆς Ἀστυνομίας.

προτέρων νὰ ὑπολογισθοῦν οἱ ποσότητες, ποὺ χρειάζονται γιὰ κάθε εἶδος πραγμάτων καὶ γιὰ κάθε ἐπαρχία, πόλι ἢ χωριό, πρέπει νὰ γίνουν ὕστερα μελέτες ὥστε νὰ καθορισθῇ, ποὺ μπορεῖ νὰ γίνῃ τὸ κάθε εἶδος καὶ ἀνάλογα νὰ κανονισθῇ ἡ παραγωγή, ἀργότερα πρέπει νὰ βρεθῇ μὲ τὴ στατιστικὴ ἂν ὑπάρχει ἀνάλογος ἀριθμὸς ἀπὸ παραγωγικὰ μέσα καὶ ἐργάτες γιὰ τὴν παραγωγὴ αὐτὴ καὶ ἂν δὲν ὑπάρχει, θὰ πρέπῃ μὲ νέα στατιστικὴ νὰ βρεθῇ πῶς θὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν παραγωγικῶν αὐτῶν μέσων. Παράλληλα θὰ πρέπῃ νὰ γίνῃ στατιστικὴ τοῦ τὶ πρέπει κάθε ἐπαρχία, πόλις ἢ χωριὸ ἢ ἐργοστάσιο νὰ κάνῃ ἀπὸ κάθε εἶδος καὶ νὰ παραδώσῃ στὸ Κράτος γιὰ νὰ σταλῇ σὲ ἄλλον τόπο, ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ αὐτό. Τέλος μὲ τὴ στατιστικὴ θὰ βρεθῇ τὶ ποσὸ πρέπει νὰ δοθῇ σὲ κάθε ἄνθρωπο ἀπὸ τὸ κάθε τι ἀνάλογα μὲ τὰ ἀποθέματα, ὅπου θὰ ὑπάρχουν. Ἔτσι, στὸ κομμουνιστικὸ Κράτος ὅλα ἀποτελοῦν κατ' ἀνάγκην ἕνα δίκτυο ἀπὸ στατιστικοὺς ἀριθμοὺς καὶ ὑπολογισμούς, οἱ ὁποῖοι θὰ πρέπῃ νὰ γίνωνται μὲ ἀκρίβεια, γιατί ἂν δὲν ἐπιτύχῃ αὐτὸ ἀπὸ ἕνα ὁποιοδήποτε λόγο, γεννιῶνται ἀνωμαλίες, ποὺ ξεσποῦν σὲ κρίσεις οἰκονομικὲς καὶ φέρνουν δυστυχία, γιὰ νὰ μὴ ποῦμε ὅτι δημιουργοῦν κίνδυνο καὶ γιὰ τὴ ζωὴ ἀκόμη τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι δὲ φυσικὰ ἀδύνατο νὰ μὴ γίνουν λάθη ἀπὸ κακοὺς ὑπολογισμοὺς ἢ καὶ νὰ μὴ ματαιωθῇ ἡ παραγωγὴ γιὰ μερικὰ πράγματα ἢ σὲ ἄλλα νὰ μὴ παρουσιασθοῦν ἀνωμαλίες ἀπὸ διαφόρους λόγους ἐξαιρετικούς, ἀπὸ μιὰ θεομηνία π.χ. ἢ ἀπὸ μιὰ καταστροφή, ποὺ δὲν εἶχε ὑπολογισθῇ κ.λ.π.

Καταλαβαίνει πλέον ὁ καθένας ὅτι μὲ τὸ κομμουνιστικὸ σύστημα αὐξάνει καταπληκτικὰ ἡ δουλειὰ στὰ γραφεῖα, ἀφοῦ μονάχα γιὰ τὴ στατιστικὴ ὀργάνωσι τῶν ὑπηρεσιῶν χρειάζεται ἕνα ἀμέτρητο πλῆθος ἀπὸ ὑπαλλήλους ποὺ ἀπορροφᾶ μεγάλο μέρος ἀπὸ τὴν περιουσία τοῦ Κράτους, ἀπὸ τὴν περιουσία δηλαδὴ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Αὐτὸ ἄλλως τε τὸ εἴδαμε νὰ παρουσιάζεται στὴ Ρωσία, ὅπου ἡ **γραφειοκρατία** πνίγει τὰ πάντα καὶ οἱ στατιστικοὶ ἀριθμοὶ καὶ ὑπολογισμοὶ δὲν πραγματοποιοῦνται τὶς περισσότερες φορὲς καὶ αὐτὸ ἀποδίδεται συνήθως σὲ σκόπιμους κακοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ σὲ ἀντίδρασι (σαμποτάζ), ποὺ ἀποτελεῖ τὸ βαρύτερο ἔγκλημα καὶ τιμωρεῖται μὲ θάνατο. Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι γιὰ νὰ συνταχθῇ καλὰ μιὰ στατιστικὴ σχετικὰ μὲ ὁποιοδήποτε ζήτημα χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ σὲ διάφορα μικροζητήματα, ποὺ πολλὲς φορὲς χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ κανεὶς ὁδηγοῦν σὲ σφάλματα, ὥστε δὲ μποροῦμε ποτὲ νὰ ποῦμε ὅτι ἕνας στατιστικὸς πίνακας ἀποδίδει τέλεια καὶ μὲ ἀκρίβεια μιὰ κατάστασι, προεξοφλῶντας ἔτσι τὴν ἐπιτυχία σ' ἕναν ὑπολογισμό. Ὅταν ἔχουμε ὑπ' ὄψι μας αὐτὴ τὴν ἀλήθεια, καταλαβαίνουμε ὅτι εἶναι σχεδὸν ἀδύνατο σὲ τόσο μεγάλους ὑπολογισμούς, ὅπως εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι οἱ ὑπολογισμοὶ τῆς κομμουνιστικῆς οἰκονομίας, νὰ μὴ γίνουν λάθη παρὰ τὴ θέλησι τῶν συντακτῶν καὶ νὰ μὴ ἐπακολουθήσουν μεταβολές, ποὺ δὲν θὰ ἀποτελοῦν τίποτε ἄλλο, παρὰ τὸ ἀποτέλεσμα διαφόρων αἰτίων, εἴτε φανερῶν, εἴτε κρυφῶν, εἴτε φυσικῶν, εἴτε τεχνητῶν.

6. Δὲ θὰ θέλαμε ποτὲ νὰ βγάλουμε συμπεράσματα ἀπὸ ὅσα γίνονται σὲ μιὰ ξένη χώρα γιατὶ κάθε λαὸς ἔχει δική του ψυχοσύνθεσι, δημιουργεῖ ἰδιαίτερο χαρακτῆρα καὶ κινεῖται μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα, ποὺ γιὰ νὰ τὴ γνωρίσῃ κανεὶς πρέπει νὰ ζήσῃ σ' αὐτή.

Παρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ γιὰ τὸν κομμουνισμὸ μποροῦμε νὰ παραβιάσουμε τὴν ἀρχὴ αὐτή, γιατὶ αὐτὸς παρουσιάζει **διεθνιστικὸ χαρακτῆρα** καὶ ὑπερηφανεύεται ὅτι ἔχει τὴ δύναμι νὰ προσαρμόζεται σὲ κάθε λαὸ καὶ σὲ κάθε κατάστασι.

Ἔτσι, ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ποῦμε μερικὰ πράγματα ἀπ' ὅσα ἔγιναν στὴ Ρωσία, ὅπου ἀπὸ τὸ 1917 ὕστερα ἀπὸ μιὰ τρομερὴ ἐπανάστασι ἐφαρμόσανε τὸν κομμουνισμό. Οἱ παρατηρήσεις μας αὐτὲς μιλοῦν πρὸ παντὸς γιὰ τὴν ἀντίδρασι, ἡ ὁποία παρουσιάσθη στὴ χώρα αὐτή, ὄχι ἀπὸ τοὺς ἀστούς, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς κομμουνιστάς, τοὺς ἐργάτες καὶ τοὺς ἀγρότες.

Εἶναι γνωστό, ὅτι μόλις οἱ ἐπαναστάται τῆς Ρωσίας πῆραν στὰ χέρια τους

τὴν ἐξουσία, ἐφαρμόσανε ἀμέσως τὶς κομμουνιστικὲς θεωρίες καὶ σύμφωνα μ' αὐτὲς καταργήσανε γενικὰ τὴν ἀτομικὴ ἰδιοκτησία. Οἱ χωρικοὶ ὅμως, ποὺ ἀποτελοῦν καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ στὴ Ρωσία, δὲν ἤξεραν τίποτε ἀπὸ τὶς θεωρίες αὐτὲς καὶ τὸ μόνο, ὅπου περίμεναν, ἦταν νὰ διώξῃ ἡ ἐπανάσταση τοὺς λίγους ἀριστοκράτες, ποὺ εἶχαν στὰ χέρια τους τὴ γῆ, τὴν ὁποία σὰν σκλάβοι ἐπὶ χρόνια πολλὰ ἐκαλλιεργοῦσαν αὐτοὶ καὶ νὰ τοὺς τὴ μοιράσῃ. Αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία τὴν ἤξερε καλὰ ὁ Λένιν, ποὺ ἦταν ὁ πρῶτος ἀρχηγὸς τοῦ Ρωσικοῦ κομμουνιστικοῦ κράτους καὶ γι' αὐτὸ ἀμέσως μοίρασε τὴ γῆ στοὺς ἀγρότες καὶ τοὺς ἐδήλωσε ὅτι εἶναι δική τους πιὰ καὶ πρέπει νὰ τὴν καλλιεργήσουν μὲ ὅλη τους τὴ δύναμι.

Ἔτσι, μὲ χαρὰ οἱ χωρικοὶ ἀρχίσανε νὰ δουλεύουν γιατὶ νόμισαν ὅτι ἔγιναν αὐτοὶ οἱ ἰδιοκτῆτες τῆς γῆς, ὅτι ἀλήθεψε τὸ ὄνειρό τους. Πίστεψαν ὅτι ἀνέτειλε καὶ γιαυτοὺς νέα ἐποχή, ὅτι μὲ τὸ κομμάτι τῆς γῆς, ποὺ τοὺς δόθηκε, θὰ ζυμωθοῦν, ὅτι θὰ ποτίσουν εὐχάριστα μὲ τὸν ἱδρῶτα τους τὸ χῶμα της, ὅτι ἀπὸ αὐτὴ μὲ λαχτάρα θὰ θερίζουν τὸ σιτάρι τους καὶ τέλος ὅτι σ' αὐτὴ θὰ παραδοθοῦν εὐχαριστημένοι ὅταν θὰ κλείσουν γιὰ πάντα τὰ μάτια τους. Ἦσαν εὐτυχισμένοι τότε. Ἀλλὰ πολὺ γρήγορα χάσανε τὴ χαρὰ αὐτὴ καὶ τὴν εὐτυχία τους, γιατὶ ὕστερα ἀπὸ δυὸ χρόνια ἀρχίσανε νὰ τοὺς μιλοῦν γιὰ νέες θεωρίες, λέγοντάς τους δηλαδὴ ὅτι, ἡ γῆ δὲν εἶναι δική τους ἀτομικά, δὲν εἶναι κτῆμα τοῦ καθενός, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὴν ἔχῃ τὸ σύνολο, τὸ κράτος καὶ αὐτοὶ νὰ εἶναι μονάχα καλλιεργηταὶ καὶ ὅτι πρέπει ἀκόμη ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα νὰ τὸ δίνουν στὴν κυβέρνησι, γιὰ νὰ θρέψῃ καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ δουλεύουν σ' ἄλλες δουλειές.

Τότε κατάλαβαν οἱ χωρικοὶ ὅτι κάποιο παιγνίδι τοὺς παίξανε καὶ δὲ θέλησαν νὰ συμμορφωθοῦνε μὲ τὶς διαταγὲς αὐτὲς τῆς κυβερνήσεως. Ἔτσι, ὀργάνωσαν μιὰ παθητικὴ ἀντίστασι, σφάξανε τὰ ζῶα, ποὺ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ τὸ ὄργωμα, παραμελήσανε τὴν καλλιέργεια καὶ φρόντιζαν ὥστε νὰ σπέρνουν τόσο σιτάρι ὅσο τοὺς χρειαζόταν γιὰ νὰ ζήσουν μὲ τὴν οἰκογένειά τους. Αὐτὸ ἔφερε τὴν πεῖνα στὰ 1926, ποὺ ἔκανε ἐντύπωσι σὲ ὅλο τὸν κόσμο, ὁ ὁποῖος γνώριζε, ὅτι ἡ Ρωσία ἦταν ὁ πιὸ παραγωγικὸς τόπος σιταριοῦ.

Τότε ὁ Στάλιν, ὁ ὁποῖος διεδέχθη τὸν Λένιν, θέλησε νὰ ἐφαρμόσῃ πιστὰ τὶς κομμουνιστικὲς θεωρίες καὶ διακήρυξε ὅτι, κάθε ἀγρότης ἔχει ὑποχρέωσι νὰ δουλεύῃ τὴ γῆ ὡς ὑπάλληλος καὶ ὅτι, τὰ προϊόντα πρέπει νὰ τὰ παίρνῃ ὅλα τὸ κράτος, τὸ ὁποῖο θὰ τοῦ δίνῃ ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ ζήσῃ. Ἔτσι, διατάξανε τοὺς ἀγρότες νὰ δουλεύουν θέλοντας καὶ μή, ἀλλὰ καὶ πάλι μιὰ νέα παθητικὴ ἀντίστασι ἀνάγκασε τὶς ἀρχὲς νὰ καταφύγουν στὴν τρομοκρατία μὲ τὶς λεγόμενες κατασταλτικὲς ἐκστρατίες τοῦ κέντρου. Χιλιάδες σκοτώθηκαν καὶ ἄλλοι κατεδικάσθησαν σὲ ἐξορία μὲ τὴν κατηγορία ὅτι ἔκαναν ἀντίδρασι (σαμποτάζ), ὅτι δηλαδὴ δὲν βοηθοῦσαν τὸ κράτος ἀμελῶντας τὴν ἐργασία τους. Ἀλλὰ καὶ πάλι ἡ κατάστασις δὲ διορθώθηκε, ἀπεδείχθη δὲ πῶς οἱ θεωρητικοὶ ὑπολογισμοὶ τῶν κομμουνιστῶν ὅτι **ἡ κοινοκτημοσύνη** συντελεῖ στὴν αὔξησι τῆς παραγωγῆς εἶναι μιὰ πλάνη καὶ ἀπ' ἐναντίας παραμένει ἀλήθεια, ὅτι **ἡ ἰδέα τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας** τῆς γῆς εἶναι τὸ μαγικὸ ἐλατήριο, ποὺ δίνει ζωὴ καὶ δύναμι στὸν ἀγρότη γιὰ νὰ κάνῃ τὴ γῆ πλούσια καὶ μαζὶ μ' αὐτὴ καὶ τὸν κόσμο ὁλόκληρο.

Καὶ σήμερα εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἕνα ὄνειρο βαυκαλίζει τοὺς ἀγρότες τῆς Ρωσίας, νὰ λυτρωθοῦν δηλαδὴ ἀπὸ τὴν τυραννία τοῦ κράτους, τοῦ νέου αὐτοῦ κυρίου, ποὺ τοὺς μεταχειρίζεται χειρότερα καὶ ἀπὸ τοὺς πιὸ σκληροὺς παλαιοὺς γαιοκτήμονας καὶ νὰ γίνουν ἰδιοκτῆται τῆς γῆς τὴν ὁποία καλλιεργοῦν, νὰ νοιώσουν τὴ χαρά, ποὺ δίνει ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία, τὴν ὁποία σήμερα ἔχουν χάσει τελείως.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τὸ ἀγροτικὸ ζήτημα, στὸ ὁποῖο ἀπεδείχθησαν καταστρεπτικὲς οἱ κομμουνιστικὲς θεωρίες τῆς κοινοκτημοσύνης, γιατὶ καὶ σ' ὅλες τὶς ἄλλες ἐκδηλώσεις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς ἔγινε τέτοια σύγχυσι, τέτοια καταστροφή, ποὺ κινδύνεψε νὰ διαλύσῃ τὸ ἀπέραντο Ρωσικὸ κράτος. Ἡ ἔλλειψις τροφῶν ἡ νέκρωσις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ποὺ προῆλθε ἀπὸ τοὺς διαφόρους περιορι-

ἀλλὰ καὶ οἱ προσπάθειες τῆς κομμουνιστικῆς Ρωσίας ν' ἀποφύγῃ τὴ διάλυσί της, ἀνάγκασε ὥστε νὰ μεταβληθῇ πολὺ γρήγορα τὸ πρόγραμμα τῆς κομμουνιστικῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως καὶ νὰ ἐφαρμοσθοῦν πάλι θεσμοὶ τοῦ ἀστικοῦ κοινωνικοῦ συστήματος, ποὺ μὲ τόση ὁρμὴ καὶ τόσο μῖσος εἶχαν καταδικασθῆ. Ἔτσι νόμισαν ὅτι θὰ κατορθωθῇ νὰ συμφιλιωθοῦν οἱ κομμουνιστικὲς ἰδέες μὲ τὶς ἀνάγκες τῆς πραγματικότητος.

7. Πρῶτος λοιπὸν ὁ Λένιν προσπάθησε νὰ εὕρῃ ἕνα τρόπο, ὥστε νὰ συμβιβασθοῦν ὅσο εἶναι δυνατὸ οἱ οἰκονομικὲς ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνίας μὲ τὶς κομμουνιστικὲς ἰδέες. Χάραξε λοιπὸν νέο δρόμο, ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ **στὴν κομμουνιστικὴ οἰκονομικὴ ὀργάνωσι,** ἀλλὰ μὲ **τὰ ἀστικὰ μέσα.** Ὁ δρόμος ὅμως αὐτός, ποὺ ἀκολούθησε ὁ Λένιν, καὶ μετὰ τὸν θάνατο αὐτοῦ ὁ Στάλιν καὶ οἱ διάδοχοί του, εἶναι ἕνας **ἐλιγμός,** εἶναι **ὁ Δούρειος ἵππος,** ὅπως πολὺ καλὰ τὸν παρομοίασε ὁ κομμουνιστὴς Δημητρώφ, ἀπὸ τὸν ὁποῖο δὲν πρέπει νὰ ἀπατηθοῦν ὅσοι εἶναι πιστοὶ στὴν **ἐθνικὴ ἰδέα** καὶ στὸ **σημερινὸ φιλελεύθερο (ἀστικὸ) κοινωνικὸ σύστημα.**

Οἱ κομμουνισταὶ ποτὲ δὲν θ' ἀπαρνηθοῦν τὶς ἀντιλήψεις τους καὶ οἱ προσωρινὲς ὑποχωρήσεις τὶς ὁποῖες κάνουν, δὲν ἀποτελοῦν τίποτε ἄλλο, παρὰ ἕνα τρόπο γιὰ νὰ ἑτοιμάσουν τὴ νέα τους ἐξόρμησι πρὸς πιστὴ καὶ τέλεια ἐφαρμογὴ τῶν κομμουνιστικῶν θεωριῶν.

Τότε ἀκριβῶς, δηλαδὴ τὸ 1921, ἐδημιουργήθη ἡ **νέα οἰκονομικὴ πολιτικὴ (Ν.Ε.Π.),** τὴν ὁποία ἐφήρμοσε ὁ Λένιν καὶ μὲ τὴν ὁποία ἔδωσε νέα κατεύθυνσι στὴν οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς Ρωσίας μὲ τὸ ἑξῆς περιεχόμενο :

α) Παρεδέχθη τὴν ἀτομικὴ ἰδιοκτησία τῶν κινητῶν πραγμάτων ἐκτὸς ἀπὸ πολὺ λίγες ἐξαιρέσεις.

β) Παρεδέχθη τὴν ἰδιοκτησία τῶν οἰκοδομῶν γιὰ ὡρισμένη ὅμως προθεσμία.

γ) Παρεδέχθη τὴ μικρὴ ἰδιωτικὴ βιομηχανία καὶ ἐπέτρεψε τὸ ἄνοιγμα ἐμπορικῶν καταστημάτων, δηλαδὴ ἄφισε νὰ γίνεται ἐλεύθερα τὸ ἐσωτερικὸ μονάχα ἐμπόριο.

δ) Ξανάφερε τὸ νόμισμα καὶ ἵδρυσε κρατικὴ τράπεζα γιὰ νὰ κανονίζῃ τὴν κυκλοφορία του καὶ νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν ἔκδοσί του. Παράλληλα ὅμως ρίχτηκε καὶ τὸ σύνθημα, ὅτι **ἡ νέα οἰκονομικὴ πολιτικὴ (Ν.Ε.Π.) δὲν εἶναι ἀναγνώρισι τῶν ἀστικῶν ἰδεῶν, ἀλλὰ ὁ μέσος δρόμος γιὰ νὰ φτάσουν στὴν τέλεια ἐφαρμογὴ τῶν κομμουνιστικῶν θεωριῶν χωρὶς νὰ γίνωνται δυνατὲς ἀναστατώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.**

Ἔτσι, ἀνεζωογονήθη φαινομενικὰ ἡ Ρωσικὴ οἰκονομία καὶ λέμε φαινομενικά, γιατὶ στὴν οὐσία τὸ Ρωσικὸ κομμουνιστικὸ κράτος, ἐπρόσεξε, ὥστε ἡ **ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου** νὰ μὴ βλάψῃ **τὴν κρατικὴ οἰκονομικὴ πολιτικὴ** καὶ τὸ κατώρθωσε αὐτό, γιατὶ ἄφησε μὲν τὸ ἐσωτερικὸ ἐμπόριο στοὺς ἰδιώτες, ταυτόχρονα ὅμως, μὲ ἕνα ἐξισωτικὸ φορολογικὸ σύστημα ποὺ ἐφήρμοσε, ἐπέτυχε ὥστε ὁ ἰδιοκτήτης ἑνὸς ἐμπορικοῦ καταστήματος νὰ μὴ μπορῇ νὰ κερδίσῃ τίποτε παραπάνω ἀπ' ὅσα θὰ ἔπαιρνε ἂν ὁ ἴδιος ἦταν κρατικὸς ὑπάλληλος καὶ τὸ κατάστημά του ἕνα κρατικὸ πρατήριο.

Τὰ σπίτια, τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰ μικρὰ ἐργοστάσια ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν στὴν ἰδιοκτησία τοῦ κράτους, τὸ ὁποῖο τὰ νοικιάζῃ στοὺς ἰδιώτες μὲ τὴν ὑποχρέωσι μάλιστα νὰ ἔχῃ ὁ νοικάρης τὸ βάρος γιὰ τὶς ἐπισκευὲς καὶ τὴ συντήρησί τους.

Τὸ ἐξωτερικὸ ἐμπόριο ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ ἀποκλειστικὰ μονοπώλιο τοῦ κράτους.

Ὥστε κατὰ βάσι βλέπουμε ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ καὶ μὲ τὸ σύστημα τῆς **Ν.Ε.Π.** βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸν αὐστηρὸ κρατικὸ ἔλεγχο. Ἐπαναλαμβάνουμε ὅμως ὅτι ἡ **Ν.Ε.Π.** δὲν ἦταν **ὁ σκοπὸς τῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως τῆς κομμουνιστικῆς Ρωσίας,** γιατὶ τὶς παραχωρήσεις αὐτὲς στὸ ἰδιωτικὸ κεφάλαιο τὶς ἔκαναν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ κομμουνισμοῦ γιὰ ν' ἀναζωογονήσουν τὴν οἰκονομικὴ ζωή, ἡ ὁποία εἶχε νεκρωθῆ καὶ ὕστερα νὰ συνεχίσουν τὴν τακτική τους γιὰ νὰ ἐπιβάλουν τὶς κομμουνιστικὲς θεωρίες.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.

(Ἀπὸ τὴν 15θήμερον «Ἐπιθεώρησιν Ἐσωτερικῶν Ὑποθέσεων», ἐκδιδομένην ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου Πληροφοριῶν τοῦ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας).

Μετάφρασις κ. ΗΛΙΑ Ι. ΣΑΓΙΑ

1.— Γενικὰ περὶ ἀστυνομικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἀγγλίᾳ.
2.— Προκαταρκτικὴ ἐκπαίδευσις.
3.— Τοπικὴ ἐκπαίδευσις.
4.— Περαιτέρω ἐκπαίδευσις τῶν δοκίμων.
5.— Ἐπαναληπτικὴ ἐκπαίδευσις.
6.— Ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις.
7.— Εἰδικὴ ἐκπαίδευσις.
8.— Μαθήματα πρώτων βοηθειῶν.

1. Γενικὰ περὶ ἀστυνομικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἡ εὐθύνη τῆς Ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Οὐαλίαν εἶναι κατανεμημένη μεταξὺ 126 ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἶναι ἡ ἀνωτάτη ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται ἡ Μητροπολιτικὴ Ἀστυνομία καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ ἓν τρίτον τοῦ συνόλου τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἐν Ἀγγλίᾳ.

Οὗτος εἶναι ὁ ἁρμόδιος διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν προσόντων τῶν προσλαμβανομένων ἀστυνομικῶν, τῶν προαγωγῶν των, τὸν καθορισμὸν τοῦ μισθοῦ των καὶ τῶν διαφόρων χορηγουμένων ἐπιδομάτων, ὡς καὶ τῶν δικαιουμένων παρ' αὐτῶν συντάξεων κατὰ τὴν ἔξοδόν των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας. Ἐπίσης ρυθμίζει τὰς συνθήκας ἐργασίας καὶ διαβιώσεως τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀσκεῖ τὴν πειθαρχικὴν ἐπ' αὐτῶν ἐποπτείαν, συμφώνως μὲ τὸν καταρτιζόμενον κανονισμὸν τοῦ Σώματος παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Τὸ Δημόσιον πληρώνει τὸ ἥμισυ μόνον τῶν ἐξόδων συντηρήσεως τοῦ Ἀστυν. Σώματος. Τὸ ὑπόλοιπον ἐξευρίσκεται ἀπὸ δωρεὰς αἱ ὁποῖαι προσφέρονται ἀπὸ διαφόρους ἰδιωτικὰς ὀργανώσεις διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἅπασαι αἱ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις τῆς χώρας ὑπόκεινται εἰς τὴν τακτικὴν παρακολούθησιν τῆς ἀποδόσεώς των, παρὰ Ἐπιθεωρητῶν οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς συνεχῆ ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τοῦ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν, μεθ' ὧν ἀνταλλάσσουν τὰς γνώμας των ἐφ' ὅλων τῶν θεμάτων τῶν ἀφορώντων τὸ Ἀστυν. Σῶμα. Ὡρισμέναι εἰδικαὶ ἀστυν. ὑπηρεσίαι αἵτινες εἶναι ἀπαραίτητοι δι' ἐκτάκτους ἀνάγκας, ὀργανώνονται παρὰ τοῦ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν. Τὰ ἔξοδα συντηρήσεώς των βαρύνουν ἀπὸ κοινοῦ τὸ Δημόσιον καὶ τὰς τοπικὰς ἀστυν. ἀρχάς. Ἡ διοίκησίς των ἀνατίθεται εἰς Ἐπιτροπὴν ἀντιπροσωπεύουσαν τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τὰς τοπικὰς ἀστυν. ἀρχάς.

Αἱ εἰδικαὶ αὐταὶ ἀστυν. ὑπηρεσίαι καλοῦνται «Common Police Services» δηλαδὴ «Κοιναὶ ἀστυν. Ὑπηρεσίαι» καὶ περιλαμβάνουν Διεύθυνσιν Κέντρων Ἀστυν. Ἐκπαιδεύσεως, Ἀστυνομικὸν Κολλέγιον (παρὰ τὸ Ryton on Dunsmore, Warwickshire), ἰατροδικαστικὰ ἐργαστήρια καὶ περιφερειακὰ Κέντρα Ἀσυρμάτων.

Ἐν ἀντιθέσει οἱ Ἀξιωματικοὶ τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας ἐκπαιδεύονται εἰς ἀνώτερον Ἀστυν. Κολλέγιον παρὰ τῷ Hendon, εἰς τὸ βόρειον Λονδῖνον. Ἐπίσης καὶ τὰ ἰατροδικαστικὰ ἐργαστήρια καὶ αἱ ὑπηρεσίαι Διαβιβάσεων τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας εἶναι ἐγκατεστημέναι εἰς ἰδιαίτερα κτίρια. Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἀστυν. Σώματος ἐν Ἀγγλίᾳ σήμερον συνίσταται: 1) Εἰς τὴν βασικὴν ἢ προκαταρκτικὴν ἐκπαίδευσιν ἡ ὁποία διαρκεῖ ἐπὶ διετίαν, δι' ἕκαστον ἀστυφύλακα. 2) Εἰς τὴν εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν. Εἰς ταύτην ὑπόκεινται ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἀστυνομικοὶ οἵτινες ἐπέδειξαν ἰδιαιτέραν ἐπίδοσιν καὶ ζῆλον εἰς μίαν εἰδικότητα. Π.χ. τὴν μυστικὴν παρακολούθησιν, τὴν τροχαίαν κίνησιν κ.λ.π. καὶ 3) Εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν. Αὕτη ἀφορᾷ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς Ἐπιθεωρητὰς τοῦ Σώματος.

Οἱ ὑποψήφιοι ἀστυφύλακες δέον νὰ εἶναι ἀρίστης σωματικῆς διαπλάσεως καὶ καλοῦ χαρακτῆρος. Ἐπίσης νὰ διαθέτουν στοιχειώδη γραμματικὴν μόρφωσιν. Οὗτοι προσλαμβάνονται δοκιμαστικῶς ἐπὶ δύο ἔτη. Διὰ τὴν εἴσοδόν των εἰς τὴν Ἀστυν. Σχολὴν δὲν ἀπαιτοῦνται ἀρχικῶς οὔτε γνώσεις Ἐγκληματολογίας οὔτε γνώσεις ἐπὶ τῶν ἀστυν. καθηκόντων. Ἡ εἰς τὴν Σχολὴν φοίτησίς των παρέχεται δωρεάν, ἐνῷ ὁ μισθός των καταβάλλεται εἰς τὸ ἀκέραιον.

Οἱ ἄρρενες ὑποψήφιοι δέον νὰ ὦσι ἡλικίας μεταξὺ 19 καὶ 30 ἐτῶν. Ἐξαίρεσις γίνεται δι' ὅσους ἔχουν προϋπηρεσίαν εἰς τὰς Ἐνόπλους δυνάμεις. Ὁπότε ἡ πρόσληψίς των εἰς τὸ Σῶμα ἐπιτρέπεται καὶ μετὰ τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἐλάχιστον ἀπαιτούμενον ὕψος διὰ τοὺς ἄρρενας ὑποψηφίους τὸ 1 μ. 80.

Διὰ τὰς ὑποψηφίας γυναίκας εἶναι καθωρισμένον ὡς ὅριον ἡλικίας τὸ μεταξὺ 22 καὶ 35 ἐτῶν. Καὶ ἐλάχιστον ὕψος τὸ 1 μ. 70.

2. Προκαταρκτικὴ ἐκπαίδευσις.

Ἡ προκαταρκτικὴ ἐκπαίδευσις τοῦ ἀστυφύλακος ἐν Ἀγγλίᾳ διαιρεῖται εἰς πολλὰ στάδια. Τὸ πρῶτον ἀφορᾷ τὴν μαθήτευσίν του ἐπὶ 13 ἑβδομάδας εἰς ἕνα περιφερειακὸν Κέντρον Ἐκπαιδεύσεως. Ἐκεῖ διδάσκεται τὰ προκαταρκτικὰ καὶ στοιχειώδη περὶ Δικαίου, μαρτυρικῶν καταθέσεων, ἀποδεικτικῶν στοιχείων, Δικονομίας κ.λ.π. Κύριος σκοπὸς τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς φοιτήσεώς του εἶναι νὰ διδαχθῇ καλοὺς τρόπους καὶ νὰ διαπλάσῃ τὸν χαρακτῆρα του σύμφωνα μὲ τὴν νέαν ἰδιότητά του, ὥστε ἐξερχόμενος βραδύτερον τῆς Σχολῆς νὰ δύναται νὰ ἐκτελῇ καλῶς τὰ καθήκοντά του. Οὐδόλως παραμελεῖται ὡσαύτως καὶ ἡ σωματική του ἀγωγή.

Ὑπάρχουν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκτὸς τοιαῦτα Κέντρα, γεωγραφικῶς διανεμημένα εἰς Bruch, Warrington, Lancashire· Plawsworth, Durham· Pannal Ash, Yorkshire· Mill Meece, Staffordshire· Eynsham Hall, Oxfordshire· Sandgate, Kent· Chantmarle, Dorset καὶ εἰς Bridgend, Glamorgan.

Ἡ προκαταρκτικὴ ἐκπαίδευσις τοῦ Γυναικείου Σώματος Ἀστυνομικῶν γίνεται εἰς Bruch καὶ εἰς Mill Meece. Ἡ διδασκαλία περιλαμβάνει τὰ αὐτὰ μαθήματα ὡς καὶ διὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ γίνεται ἀπὸ γυναῖκας βαθμοφόρους.

Ὁ Διοικητὴς ἑκάστου Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως εἶναι ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς διαθέτων μεγάλην πεῖραν, ὁ ὁποῖος βοηθεῖται εἰς τὰ καθήκοντά του ἀπὸ ὑποδιευθυντήν. Οἱ καθηγηταὶ τῶν Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως εἶναι ἀστυνόμοι. Οἱ λοιποὶ βαθμοφόροι προσλαμβάνονται ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν περιφέρειαν.

Τὸ Διοικητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τοῦ Κέντρου ὑπόκειται εἰς τὸ Διοικητικὸν Ἐπιτελεῖον οὗ προΐσταται Γραμματεύς. Οὗτος εὐθύνεται δι' ὅλον τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν καὶ ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Διοικητήν. Καὶ αὐτὸς πάλιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν. Τὸ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν ἐρωτᾶται συμβουλευτικῶς ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων τὴν λειτουργίαν τοῦ Κέντρου, ἰδιαιτέρως δὲ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων.

Αἱ γενικαὶ γραμμαὶ καὶ αἱ κατευθύνσεις διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, ἤτοι: ἐπιλογὴ καθηγητῶν, πλήρωσις κενῶν θέσεων, ἀναλογία διδακτικοῦ προσωπικοῦ ἐκ τῶν διαφόρων κλάδων τῆς Ἀστυνομίας, δίδονται ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος Ἀστυφυλάκων καὶ τὸν Διοικητὴν τῆς Σχολῆς. Εἰς τὰ συβούλιά των ὅμως συμμετέχει καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας.

3. Τοπικὴ ἐκπαίδευσις.

Ἡ προκαταρκτικὴ ἐκπαίδευσις τῶν ἀστυνομικῶν εἰς τὸ πρῶτον στάδιον τῆς φοιτήσεώς των ἐπιβάλλει καὶ τὴν παρακολούθησίν των ἀπὸ βαθμοφόρους τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας. Οὗτοι καθῆκον ἔχουν ὅπως διδάξουν εἰς τοὺς δοκίμους τὰ τοπικὰ ἔθιμα καὶ παραδόσεις, τὰς συνθήκας αἱ ὁποῖαι ἐπικρατοῦν εἰς τὴν περιφέρειαν. Εἰδικοὺς κανονισμοὺς ποὺ ἐπικρατοῦν εἰς τὸν τόπον. Καθὼς καὶ τὰ ἰδιαίτερα προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν τοπικὴν ἀστυνομίαν. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀνατίθεται εἰς ἀξιωματικοὺς τῆς ἀστυνομίας τῆς περιφερείας, διακρινομένους διὰ τὴν πεῖραν των καὶ τὴν ἐπίδοσίν των.

4. Περαιτέρω ἐκπαιδεύσις τῶν δοκίμων

Μετὰ τὸ πέρας τῆς προκαταρκτικῆς ἐπὶ 13 ἑβδομάδας ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκειται ἕκαστος ἀστυφύλαξ, ἀκολουθοῦν δύο εἴδη μαθημάτων. Τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς Τελικῆς. Ταῦτα διαρκοῦν ἀπὸ δύο μέχρι τεσσάρων ἑβδομάδων.

5. Ἐπαναληπτικὴ ἐκπαίδευσις

Ἡ πεῖρα ἀπέδειξε ἰδίως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὅτι μεγάλα ἀποτελέσματα διὰ τὴν ἐν γένει προαγωγὴν τοῦ Ἀστυν. Σώματος ἔχουν τὰ μαθήματα τὰ ὁποῖα γίνονται εἰς τοὺς ἀστυφύλακας τοὺς παλαιούς, τοὺς ἔχοντας 10, 15 καὶ 20 ἐτῶν ὑπηρεσίαν. Εἰς φροντιστηριακὰ μαθήματα διαρκείας δύο ἑβδομάδων, δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς παλαιοὺς ἀστυφύλακας νὰ ἀνανεώσουν τὰς γνώσεις των ἐπὶ τῶν Δικονομικῶν Κανόνων, τοῦ Δικαίου κ.λ.π. Ἐπίσης νὰ μάθουν τὰ νέα ἐπιστημονικὰ μέσα τὰ ὁποῖα προσετέθησαν διὰ τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος. Γενικῶς διὰ τῆς ἐπαναληπτικῆς ταύτης ἐκπαιδεύσεως ἐπιδιώκεται τόσον ἡ πνευματικὴ ὅσον καὶ ἡ σωματικὴ ἐκγύμνασις τῶν παλαιῶν ἀστυφυλάκων.

6. Ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις

Τὸ Ἀστυνομικὸν Κολλέγιον, προσωρινῶς ἐγκατεστημένον εἰς Ryton on Dunsmore, ἱδρύθη τὸ ἔτος 1948. Τοῦτο διοικεῖται παρ' ἐπιτροπῆς, ἧς προεδρεύει ὁ μόνιμος Ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν. Τὰ λοιπὰ μέλη εἶναι ἀστυνομικοὶ διαφόρων βαθμῶν.

Δύο εἶναι οἱ κυριώτεροι κύκλοι μαθημάτων, τὰ ὁποῖα διδάσκονται εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Κολλέγιον. Τὰ κατώτερα μαθήματα διαρκείας 23 ἑβδομάδων, ἅτινα προορίζονται διὰ τοὺς ὑπὸ δοκιμασίαν ἀστυνόμους. Καὶ τὰ ἀνώτερα μαθήματα διὰ τοὺς ἀστυνόμους καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑποδιευθυντάς, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ προαχθοῦν εἰς ἀκόμη ἀνώτερον βαθμόν. Τὰ ἀνώτερα μαθήματα διαρκοῦν ἐπὶ 11 ἑβδομάδας. Φροντιστηριακὰ μαθήματα μικρᾶς διαρκείας, τριῶν ἑβδομάδων ἐπίσης παρέχονται εἰς ὑπαστυνόμους ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. Σκοπὸς τῶν μαθημάτων τούτων εἶναι νὰ αὐξήσουν τὴν παρατηρητικότητα, νὰ ἀναπτύξουν τὰς ἐπαγγελματικὰς γνώσεις καὶ νὰ διεγείρουν τὴν ἐνεργητικότητα τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας, τόσον τῶν κατωτέρων ὅσον καὶ τῶν ἀνωτέρων.

Ὅλοι οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς εἶναι ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας οἱ ὁποῖοι καλοῦνται πρὸς φοίτησιν ἐκ περιτροπῆς. Ἐτησίως παρακολουθοῦν 300 ἀξιωματικοὶ τὸν κύκλον τῶν κατωτέρων μαθημάτων καὶ 100 τὸν κύκλον τῶν ἀνωτέρων. Ἐπίσης ἐτησίως φοιτοῦν καὶ 80 ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀποικιακῆς ἀστυνομίας ὡς καὶ ἐξ ἄλλων Κρατῶν τῆς Κοινοπολιτείας. Ἐκτὸς τῆς καθαρῶς ἐπαγγελματικῆς ὕλης ἥτις διδάσκεται εἰς τὸ Κολλέγιον καὶ ἡ ὁποία καλύπτει τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τοῦ συνόλου διδασκαλίας, καθηγηταὶ παραδίδουν μαθήματα ὑπὸ τύπον διαλέξεων, ἡγεσίας, διοικήσεως, πολιτικῆς ἀγωγῆς καθὼς ἐπὶ θεμάτων διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος. Ὡσαύτως γίνονται ἀνακοινώσεις ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος, πρακτικαὶ ἀσκήσεις, διάφοροι ἐπιδείξεις καὶ συζητήσεις ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων τὴν ἀστυνομίαν.

Διοικητὴς τοῦ Κολλεγίου εἶναι ὁ Ταξίαρχος P.D.W. Dunn. Εἰς τὰ καθήκοντά του τὸν βοηθοῦν εἷς ὑποδιευθυντὴς καὶ ἕνας ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀποικιακῆς Ἀστυνομίας.

7. Εἰδικὴ Ἐκπαίδευσις

Ἐκπαίδευσις ἰδιαιτέρα διὰ τοὺς ἀνήκοντας εἰς εἰδικοὺς κλάδους τῆς Ἀστυνομίας, παρέχεται ὑπὸ διαφόρους τρόπους. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται κατ' ἀρχὴν μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν παρεμφεροῦς εἰδικότητος. Οὗτοι ὅμως πρέπει νὰ ἔχωσι διακριθῆ διὰ τὴν ἀστυνομικήν των ἐπίδοσιν.

Τὰ εἰδικὰ αὐτὰ μαθήματα δίδονται καὶ ὀργανώνονται τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπ. Ἐσωτερικῶν, ὑπὸ τὴν ἄμεσον καθοδήγησιν τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸ Hendon.

Τὰ μαθήματα εἶναι διαρκείας δέκα ἕως δώδεκα ἑβδομάδων. Διακρίνονται εἰς

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΗΘΩΝ(*)

Ὑπὸ **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

Α'.— Γενικά.
Β'.— Στατιστικὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ἀθηνῶν.
Γ'.— Γενικὰ μέτρα κοινωνικῆς προνοίας διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἠθῶν.

Α'. ΓΕΝΙΚΑ

1. Δὲν πρόκειται νὰ ἐκταθῶμεν εἰς ἱστορικὴν ἀνασκόπησιν ἐπὶ τῆς ἠθικότητος τῶν λαῶν κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς καὶ περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐκάστοτε ἐλήφθησαν καὶ ἐφηρμόσθησαν διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἠθῶν.

Μία τοιαύτη ἀναδρομὴ εἰς τὸ παρελθὸν θὰ ἦτο βεβαίως δυνατὸν νὰ παράσχῃ ἡμῖν χρήσιμά τινα στοιχεῖα ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας ἰδίᾳ τῆς δημοσίας ἐμφανίσεως τῶν κοινῶν γυναικῶν, τῶν δικαιωμάτων, ὧν αὗται ἀπελάμβανον, καὶ τῆς ἐν γένει μεταχειρίσεώς των ὑπὸ τῆς πολιτείας, ὡς καὶ περὶ τῶν προστατευτικῶν τῶν ἠθῶν μέτρων. Ἀλλὰ καὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ οὐχὶ σπουδαίως ἤθελον μᾶς βοηθήσει, καθόσον τὰ ζητήματα ταῦτα ἐν τῇ ἐξελίξει των διεμορφοῦντο ἑκάστοτε καὶ ἐρρυθμίζοντο ποικιλοτρόπως καὶ ἀναλόγως πρὸς τὸν τόπον, τὸν χρόνον καὶ τὰς ἀντιλήψεις ἑκάστου λαοῦ περὶ τῶν ἠθῶν.

Ἡ ἀνάγκη, ἡ ὁποία ὥθησεν ἡμᾶς νὰ φέρωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν σημερινὴν κατάστασιν ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ ἀπόψεως ἠθῶν καὶ νὰ ἐρευνήσωμεν ἐπὶ τῶν

(*) Ἡ μελέτη αὐτὴ ἔχει δημοσιευθῆ κατὰ τὸ ἔτος 1938 εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἰατρικὴ Ἐφημερίς», φύλλα 472 – 480. Θεωροῦμεν ὅμως ἐπίκαιρον τὴν ἀναδημοσίευσίν της λόγῳ τῶν μελετωμένων νὰ ληφθοῦν μέτρων νομοθετικῶς διὰ τὰ ζητήματα τῶν ἠθῶν.

κατώτερα (διὰ τοὺς ἀστυφύλακας καὶ ἀρχιφύλακας) καὶ εἰς ἀνώτερα (διὰ τοὺς ἀστυνόμους).

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν παρέχονται τοιαῦτα μαθήματα εἰδικὰ καὶ εἰς τὰς γυναῖκας-ἀστυφύλακας, παρὰ τὸ Wakefield.

Ἡ διδακτέα ὕλη συνίσταται εἰς μαθήματα ἐγκληματολογίας, δικονομίας καὶ μαρτυρικῆς ἀποδείξεως. Ἐξ ἄλλου γίνονται εἰδικαὶ ἀσκήσεις πρὸς διάπλασιν τοῦ μνημονικοῦ καὶ τῆς παρατηρητικότητος. Μαθήματα ἀναγνωρίσεως δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, ἐρεύνης καὶ διατηρήσεως τῶν διαφόρων ἰχνῶν τοῦ ἐγκλήματος κ.λ.π. Ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐγκληματολογικῶν Ἐρευνῶν, διδάσκουν ἐντὸς εἰδικῶν ἐργαστηρίων τὰς τελευταίας μεθόδους, ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης τοῦ ἐγκλήματος. Εἰς ἕνα ἄλλον τμῆμα γίνεται ἡ διδασκαλία τῶν κανόνων Τροχαίας Κινήσεως καὶ τῆς εἰδικῆς σχετικῆς νομοθεσίας. Ἀλλοῦ πάλιν οἱ μετεκπαιδευόμενοι ἀσκοῦνται εἰς τὴν λῆψιν φωτογραφιῶν διαφόρων ἰχνῶν καὶ ἀποτυπωμάτων καὶ εἰς τὴν τέχνην τῆς ταξινομήσεως αὐτῶν. Τέλος γίνεται ἐκπαίδευσις εἰς ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα διαβιβάσεων. Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω ὠργανωμένων μαθημάτων, οἱ Διοικηταὶ τῶν τοπικῶν Ἀστυνομιῶν κάμνουν εἰς τὰς ὑπ' αὐτοὺς ἀστυν. δυνάμεις ἔκτακτα μαθήματα ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα πιθανὸν νὰ ἀνακύψουν εἰς τὰς περιφερείας των.

8. Μαθήματα πρώτων βοηθειῶν.

Εἰς ὅλα τὰ Κέντρα Ἐκπαιδεύσεως τὰ λειτουργοῦντα ἐν Ἀγγλίᾳ διδάσκεται ἐπισταμένως τὸ μάθημα παροχῆς πρώτων βοηθειῶν. Πρακτικαὶ ἀσκήσεις γίνονται εἰς διαφόρους σταθμοὺς Πρώτων Βοηθειῶν, τόσον ἐπὶ τῶν πληγωμένων ὅσον καὶ τῶν κινδυνευόντων ἐκ πνιγμοῦ. Μόνιμα Συνεργεῖα συνίστανται πρὸς διάσωσιν τῶν πνιγομένων.

αἰτίων τῆς βελτιώσεως ἢ χειροτερεύσεως τούτων, εἶναι ἡ παρατήρησις, τὴν ὁποίαν ἔχομεν κάμει, ὅτι οἱ ἑκάστοτε ἁρμόδιοι διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ κατεύθυνσιν τῶν κρατικῶν ἐνεργειῶν ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος, χωρὶς νὰ μελετήσουν αὐτὸ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος, χωρὶς νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν των τὸ κοινὸν αἴσθημα περὶ ἠθικότητος ἀλλὰ καὶ περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, χωρὶς τέλος νὰ παρουσιάζουν θετικὰ δεδομένα καὶ ἀσφαλεῖς παρατηρήσεις, στρέφονται ὁτὲ μὲν πρὸς τὴν μίαν κατεύθυνσιν, παρασυρόμενοι ἀπὸ τὰς κραυγὰς ὑπερευαισθήτων ἠθικολόγων, ὁτὲ δὲ πρὸς τὴν ἀντίθετον ταύτης, ρυμουλκούμενοι ἀπὸ θεωρίας μόνον, καὶ οὕτως ἐφαρμόζουν ἀλληλοδιαδόχως μέτρα σπασμωδικά, ἀμέθοδα, ἀσυμβίβαστα πρὸς τὴν πραγματικότητα καὶ ἀπροσάρμοστα πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ἢ τοιαῦτα, προσβάλλοντα αὐτὴν τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ἀνίκανα δ' ἐν ἐνὶ λόγῳ νὰ παράσχουν θετικὴν καὶ ἀσφαλῆ προστασίαν τῶν ἠθῶν.

Ἐλλείπει τὸ πρόγραμμα, ἐλλείπει ἡ κατεύθυνσις τῶν ἐνεργειῶν διὰ τὸ σπουδαιότατον τοῦτο κοινωνικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον παίζει ἐξέχοντα ρόλον εἰς τὴν ἐν γένει διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἂς ἀκουσθῶσι λοιπὸν καὶ τὰ πορίσματα τῆς μελέτης ἑνὸς κρατικοῦ ὑπαλλήλου, παρακολουθήσαντος ἐκ τοῦ πλησίον τὸ ζήτημα τοῦτο ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, καὶ ἂς χαραχθῇ σχέδιον ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος, ἄρτιον ἀπὸ πάσης πλευρᾶς καὶ δίκαιον διὰ πάντας, τὸ ὁποῖον ἐφαρμοζόμενον παρ' ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένων ὀργάνων μὲ σταθερότητα καὶ μεθοδικότητα θὰ δυνηθῇ νὰ προστατεύσῃ ὄχι ἐπιφανειακῶς, ἀλλ' οὐσιαστικῶς τὰ ἤθη καὶ τὴν ὑγείαν τοῦ λαοῦ, θὰ χειραγωγήσῃ δὲ συγχρόνως καὶ τὰς ἱερείας τῆς Ἀφροδίτης, αἵτινες μολονότι κινοῦνται εἰς τὸ περιθώριον τῆς κοινωνίας, ἀποτελοῦν τὴν ἐναργεστέραν ἐκδήλωσιν τῆς καταστάσεως τῶν ἠθῶν αὐτῆς.

Β'. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΗΘΩΝ

2. Πρὶν ἐκθέσωμεν τὰς ἀντιλήψεις μας ἐπὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῶν ἠθῶν ἐκρίναμεν ἀπαραίτητον νὰ μελετήσωμεν τὰς σχετικὰς στατιστικὰς ἵνα ἐκεῖθεν προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἔρευνάν μας, ἀρχόμενοι ἀπὸ δεδομένων θετικῶν, ἀσφαλῶν καὶ ἀναμφισβητήτων.

Οὕτως ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐγκληματολογικῆς στατιστικῆς, ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, συναρμολογοῦμεν τὸν κάτωθι πίνακα τῶν καταδικασθέντων κατὰ τὴν πενταετίαν 1928—1932 εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα δι' ἀδικήματα σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὰ ἤθη.

Ἔτη	Προαγωγαὶ εἰς πορνείαν	Προσβολαὶ κατὰ τῶν ἠθῶν	Βιασμοὶ	Ἀποπλανήσεις εἰς ἀσέλγ.	Σύνολον	Ἐπὶ 10.000 κατ. ἀναλογοῦν παραβάται περὶ ἠθῶν
1928	11	390	36	155	592	0,95
1929	13	320	63	223	619	1,—
1930	23	405	41	242	711	1,14
1931	37	500	58	226	821	1,32
1932	38	557	54	242	891	1,44
1928 — 1932	122	2172	252	1088	3634	5,86

Εἰς τὰς τέσσαρας αὐτὰς κατηγορίας ἀδικημάτων περιλαμβάνονται αἱ προαγωγαὶ εἰς πορνείαν (Π. Ν. ἄρ. 279 Β-279 Δ), αἱ σωματεμπορίαι πρὸς ἀκολασίαν (Π. Ν. ἄρ. 279 Γ), αἱ αἱμομειξίαι, αἱ παρὰ φύσιν ἀσέλγειαι, αἱ διγαμίαι, αἱ μοιχεῖαι, τὰ ἄσεμνα δημοσιεύματα, αἱ προσβολαὶ κατὰ τῆς αἰδοῦς, οἱ βιασμοί, αἱ ἀποπλανήσεις παίδων κάτω τῶν 15 ἐτῶν, αἱ καταχρήσεις ἐπ' ἀσελγείᾳ (Π. Ν. ἄρθρον 279Α).

Διὰ τὰς Ἀθήνας ἐκ τῆς τηρουμένης παρὰ τῷ τμήματι Γενικῆς Ἀσφαλείας στατιστικῆς συναρμολογοῦμεν τὸν κατωτέρω πίνακα διὰ τὰ ἔτη 1934—1935 :

Ἔτη	Βιασμοί	Προσβολαὶ κατὰ τῶν ἠθῶν ἐν γένει καὶ ἄσεμνα δημοσιεύματα	Ἀποπλανήσεις εἰς ἀσέλγειαν	Ἀποπλανήσεις κόρης ἀνηλ. ἀμέμπτων ἠθῶν	Αἱμομειξίαι	Παρὰ φύσιν ἀσέλγειαι	Διγαμίαι	Μοιχεῖαι	Προαγωγαὶ εἰς πορνείαν καὶ παραβάσεις νόμου 3032	Μετάδοσις ἀφροδισίων νόσων	Παροχὴ τόπου πρὸς ἀσέλγ. (Π.Ν.ἀρθ.660)	ΣΥΝΟΛΟΝ	Ἐπὶ 10.000 κατοίκων ἀναλογοῦν παραβ. περὶ ἠθῶν ἐν Ἀθήναις
1934	56	32	61	55	1	13	—	37	78	139	88	560	12,36
1935	51	18	62	57	1	14	1	49	166	60	44	523	11,55
1934													
1935	107	50	123	112	2	27	1	86	224	199	132	1083	23,91

Δέον νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δὲν ἀντιπροσωπεύουν παρὰ ἐλάχιστον ποσοστὸν τῶν πράγματι τελεσθέντων ἀδικημάτων καθόσον ταῦτα λόγῳ τῆς φύσεώς των εἴτε δὲν ἀνακαλύπτονται καθ' ὁλοκληρίαν, εἴτε δὲν καταγγέλλονται πρὸς ἀποφυγὴν σκανδάλων. Πάντως οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι μαρτυροῦσιν ὅτι τὰ ἤθη ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰς μεγάλας πόλεις δὲν εὑρίσκονται εἰς τὸ ἐπίπεδον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἐπέτρεπε νὰ εἴμεθα ἱκανοποιημένοι.

Πρέπει λοιπὸν ν' ἀναζητήσωμεν τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα συντελοῦν εἰς τὴν τοιαύτην τῶν ἠθῶν κατάπτωσιν, καὶ πρὸς τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξετάσωμεν κυρίως τρία ζητήματα ἤτοι :

α) Ποῖα μέτρα κοινωνικῆς προνοίας εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἄμεσον προστασίαν τῶν ἠθῶν καὶ κατὰ πόσον διατίθενται ταῦτα ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους.

β) Ποία διοικητικὴ καὶ νομοθετικὴ μέριμνα χρειάζεται διὰ τὴν ἄμεσον πρόληψιν τελέσεως ἀδικημάτων ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἤθη καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἀσκούντων τὴν διαφθορὰν τῶν ἠθῶν.

γ) Ποία ἡ δημοσία ἐμφάνισις τῶν ἀσέμνων ἐν Ἑλλάδι καὶ πῶς δέον νὰ καθορισθοῦν τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν δημοσίᾳ ἐπαγγελλομένων τὴν πόρνην γυναικῶν.

Εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ζητημάτων τούτων προβαίνομεν ἀμέσως κατωτέρω.

Γ'. ΓΕΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΗΘΩΝ

3. Πρώτιστον μέτρον προνοίας διὰ τὴν ἐπίσχεσιν τῆς φυσικῆς ἄλλως τε ροπῆς τῶν νέων ἀμφοτέρων τῶν φύλων πρὸς τὰς ἀφροδισίους ἡδονὰς καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἀρχομένης ἐξασθενήσεως τῶν ἠθῶν εἶναι «**ἡ ἐγκράτεια**».

Ἂς μὴ φανῇ τοῦτο περίεργον ἢ ὡς ἐρχόμενον εἰς ἀντίθεσιν πρὸς βιολογικὰς ἀνάγκας, αἵτινες ἐὰν δὲν ἐκπληρωθοῦν, θὰ προκαλέσουν κατὰ τὸν Freud ὀργανικὰς βλάβας.

Εἶναι βεβαίως γνωστὸν ὅτι τὸ γενετήσιον ἔνστικτον κατὰ τὴν μετάστασιν τῶν νέων ἀπὸ τῆς ἐφηβικῆς εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν, ἤτοι κατὰ τὰ ἔτη 18—30, ἐκδηλοῦται ἔντονον καὶ ἀπαιτητικὸν καὶ θὰ ἔδει νὰ ἱκανοποιηθῇ τοῦτο διὰ τοῦ γάμου. Ἀλλὰ συνήθως κατὰ τὴν ἡλικίαν αὐτὴν δὲν εἶναι εὔκολος ὁ γάμος λόγῳ τῆς μὴ εἰσέτι πλήρους οἰκονομικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀτόμων, καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα ἐξωθούμενα καταφεύγουν εἰς ἐφημέρους ἔρωτας καὶ ἀπολαύσεις, ὑφιστάμενα ὄχι μόνον ἠθικὴν μείωσιν, ἀλλὰ πλειστάκις καὶ ἀνεπούλωτον σωματικὴν βλάβην τῆς ὑγείας των.

4. Παραλείπομεν δὲ νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν μέριμναν, τὴν ὁποίαν λαμβάνουν οἱ γονεῖς πολλῶν νέων εὐπορουσῶν οἰκογενειῶν κατὰ τὴν ὁποίαν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν γενετησίων ἐνστίκτων τῶν ἀρρένων ἰδίᾳ τέκνων αὐτῶν, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θεωροῦν ἀπαραίτητον **διὰ τὴν φυσιολογικήν των δῆθεν ἀνάπτυξιν**, προσλαμβάνουν ὡς θαλαμηπόλους των νέας γυναῖκας, τὰς ὁποίας καταλλήλως διαφθείρουν καὶ διατηροῦν ὡς παλλακίδας τῶν νεαρῶν αὐτῶν τέκνων. Δὲν βλέπομεν ὅμως διατὶ ἡ μέριμνα αὕτη δὲν ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰς θυγατέρας τῶν νεωτεριστῶν αὐτῶν καθολικῶν ὀπαδῶν τῆς θεωρίας τοῦ Freud, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ γενετήσιοι ὁρμαὶ ἐκδηλοῦνται εἰς τὰς γυναῖκας ἐνωρίτερον παρὰ εἰς τοὺς ἄνδρας, ἐκτὸς ἐὰν αὗται μόναι, κατὰ τὸ παράδειγμα τὸ ὁποῖον τοῖς δίδεται ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς των, μεριμνῶσι διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ ζητήματος τούτου. Καθόλου λοιπὸν περίεργον ὅτι εἰς τὰς οἰκογενειακὰς αὐτὰς ἑστίας ἐκκολάπτονται καὶ ἐκεῖθεν ἀποδίδονται εἰς τὴν κοινωνίαν οἱ προφυέστατα ἀπὸ τὸν μακαρίτην σατυρικὸν ποιητὴν Σουρῆν ἀποκληθέντες **«ἠλίθιοι νέοι καλῶν οἰκογενειῶν»**.

Οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφιβάλῃ ὅτι ἡ πρώτη καὶ ἀπωτέρα αἰτία τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς πορνείας εἶναι ἡ μὴ συγκράτησις ὑπὸ τῶν νέων τῆς γενετησίου ὁρμῆς.

Ἀλλὰ ποῖος θὰ διδάξῃ εἰς τοὺς νέους τὴν **ἐγκράτειαν,** ποῖος ὀφείλει νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς χαρακτῆρας ἰσχυρούς, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐπιβληθοῦν ἐπὶ τῶν ἀτιθάσων πολλάκις γενετησίων ὁρμῶν, καὶ πῶς πρέπει νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο; Ἡ ὑψίστη αὐτὴ τιμὴ ἀνήκει πρωτίστως εἰς τὴν **οἰκογένειαν** καὶ ἀκολούθως εἰς τὸ **Κράτος** τὴν **Κοινωνίαν** καὶ τὴν **Ἐκκλησίαν.**

5. Ἡ οἰκογένεια μὲ τὸ παράδειγμα τῶν γονέων, μὲ τὴν συνεχῆ καὶ ἐπιμελῆ παρακολούθησιν ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας τῶν τέκνων, μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν καλῶν ροπῶν καὶ ἕξεων, ἐξουδετέρωσιν δὲ παντὶ τρόπῳ τῶν κακῶν τοιούτων, ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον ἐργαστήριον διὰ τὴν ψυχικὴν διαμόρφωσιν τῶν νέων. Ἐκεῖ οὗτοι θ' ἀποκτήσουν τὴν ἕξιν νὰ εἶναι ἐγκρατεῖς πρὸς ὅλα, ἐκεῖ θ' ἀντιληφθοῦν ὅτι αἱ ἀνωφελεῖς ἐπιθυμίαι καὶ σαρκικαὶ ὁρμαὶ πρέπει νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὴν θέλησίν των διότι τοῦτο δίδει ὑπεροχὴν εἰς τὸ ἄτομον, ἐκεῖ τέλος θὰ διδαχθοῦν ὅτι ὑπάρχουν διὰ τὴν νεότητα πολλαὶ ἄλλαι ὠφέλιμοι καὶ εἰς τὸ σῶμα καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ἀπασχολήσεις, εἰς τὰς ὁποίας δύνανται νὰ ἐπιδίδωνται χωρὶς νὰ παρέχουν εὐκαιρίαν εἰς τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας νὰ ἐπικρατήσουν καὶ ὑποδουλώσουν αὐτούς.

Ἀλλ' ἐὰν τὸ περιβάλλον τῆς οἰκογενείας εἶναι ἀνίκανον νὰ διδάξῃ εἰς τὰ τέκνα τὴν ἐγκράτειαν καὶ ἔτι περαιτέρω, ἐὰν τὰ τέκνα λαμβάνουν μαθήματα πρὸς τὴν διαφθορὰν ἐκ μέρους τῶν γονέων, τί πρέπει νὰ γίνῃ;

6. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ πρέπει νὰ ἐμφανισθῇ τὸ **Κράτος** καὶ ἡ ὀργανωμένη κοινωνία, διὰ ν' ἀναλάβουν τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνίκανοι οἰκογένειαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχουν. Καὶ ἡ μέριμνα αὕτη τοῦ κράτους, ἡ ἄλλως γνωστὴ ὡς

κοινωνικὴ πρόνοια, εἶναι ἀνάγκη ν' ἀποτελέσῃ μίαν ἐκ τῶν κυριωτέρων βάσεων διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν νέων καὶ τὴν οὐσιαστικὴν πρόληψιν καὶ καταπολέμησιν τῆς διαφθορᾶς.

Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν ποία ἡ ἤδη **κοινωνικὴ πρόνοια** διὰ τοὺς ἀνηλίκους.

Εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν τὰ κάτωθι ἱδρύματα διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν νεανίδων καὶ παίδων, τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν καὶ τὴν ἐκπαίδευσίν των, ὥστε νὰ καταστῶσιν ἱκανοί, ἵνα ἀντεπεξέλθουν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς, ἤτοι :

α) Διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν τῶν πρὸς τὸ ἐγκλήματεῖν, τὴν ἀληθείαν καὶ ἀνηθικότητα ρεπόντων παίδων καὶ νεανίδων λειτουργοῦν τέσσαρα ἀναμορφωτικὰ σχολεῖα ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ὅμως τοῦ κράτους, ἐν τοῖς ὁποίοις δύναται νὰ παρασχεθῇ προστασία εἰς 1120 ἄτομα.

Ἐπίσης ὑπάρχει καὶ ἡ ἑταιρεία προστασίας ἀνηλίκων, ἥτις μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν πρὸς τὸν τίμιον βίον τῶν ἀποφυλακιζομένων νέων καὶ νεανίδων.

β) Διὰ τὴν προστασίαν καὶ διαπαιδαγώγησιν τῶν ὀρφανῶν ἀνηλίκων λειτουργοῦν 37 κρατικὰ ὀρφανοτροφεῖα, ἐξ ὧν 26 δι' ἄρρενας καὶ 11 διὰ κορασίδας, φοιτῶσι δὲ ἤδη εἰς αὐτὰ περὶ τὰς 4000 ὀρφανά. Ἐκτὸς ὅμως τῶν κρατικῶν τούτων ὀρφανοτροφείων ὑπάρχουν καὶ ἕτερα 22 ἰδιωτικῆς φιλανθρωπίας, ἐξ ὧν τὰ 10 περιθάλπουν ἤδη 1127 περίπου κοράσια καὶ 12 περιθάλπουν 1165 παιδία(1)

γ) Διὰ τὴν τόνωσιν τῆς ὑγείας τῶν παιδίων καὶ κορασίδων ὀργανοῦνται κατ' ἔτος ἐξ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ὑπὸ τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος Περιθάλψεως καὶ διαφόρων ἄλλων φιλανθρωπικῶν συλλόγων καὶ σωματείων 13 παιδικαὶ ἐξοχαὶ εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκουν ἀνάπαυσιν κατ' ἔτος 7000 περίπου παῖδες καὶ κοράσια.

Ἐπίσης μεγάλως συμβάλλει εἰς τὴν δημιουργίαν ὑγιῶν χαρακτήρων καὶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ προσκοπισμοῦ, εἰς τὰς τάξεις τοῦ ὁποίου μετέχουν 7000 περίπου Ἑλληνόπαιδες καὶ Ἑλληνίδες ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους.

δ) Διὰ τοὺς ἀσθενεῖς ἀνηλίκους λειτουργοῦν 8 νοσοκομεῖα καὶ σανατόρια, διαθέτοντα ἐν συνόλῳ 634 κλίνας, ὡς καὶ εἰς οἶκος τυφλῶν διὰ 70 παῖδας.

ε) Διὰ τὴν γενικὴν ἐκπαίδευσιν, ἥτις διενεργεῖται δωρεάν, συντηρεῖ τὸ κράτος :

7640 δημοτικὰ σχολεῖα μὲ 700.000 περίπου μαθητὰς ἐτησίως.
148 γυμνάσια μὲ 49.000 περίπου μαθητὰς ἐτησίως.
218 ἡμιγυμνάσια μὲ 8.500 περίπου μαθητὰς ἐτησίως.
13 ἐμπορικὰς σχολὰς μὲ 2.350 περίπου μαθητὰς ἐτησίως.
1 ἐπαγγελματικὴν σχολὴν μὲ 80 περίπου μαθητὰς ἐτησίως.
20 γεωργικὰς σχολὰς μὲ 300 περίπου μαθητὰς ἐτησίως, καὶ
6 παιδαγωγικὰς ἀκαδημίας μὲ 480 περίπου μαθητὰς ἐτησίως.

Ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐργάζονται διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ πλεῖστοι ἰδιῶται ἐκπαιδευτικοί, οἵτινες συντηροῦν σοβαρώτατα ἐκπαιδευτήρια, ὡς καὶ πολλὰ σωματεῖα. Τὰ κυριώτερα δ' ἐκ τούτων εἶναι **ἡ φιλεκπαιδευτικὴ ἑταιρεία, τὸ Ἀμε-**

(1) Σήμερον σπουδαίως συμβάλει καὶ τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα διὰ τῆς γενικῆς κοινωνικῆς προνοίας ἣν ἀσκεῖ, καὶ τῶν Τεχνικῶν Σχολῶν Λέρου κλπ. εἰς τὰς ὁποίας πλεῖστοι νέοι ὑφίστανται ἐθνικὴν ἀναμόρφωσιν καὶ τεχνικὴν μόρφωσιν.

ρικανικὸν κολλέγιον θηλέων, ἡ γυναικεία ἐκπαιδευτικὴ ἕνωσις τὸ Τσοτύλειον γυμνάσιον καὶ οἰκοτροφεῖον Κοζάνης, τὸ κολλέγιον 'Αθηνῶν, ἡ 'Αναργύρειος σχολὴ Σπετσῶν, ἡ Πάντειος σχολή, ἡ ἐμπορικὴ σχολὴ Συγγροῦ Χίου καὶ ἡ 'Αγγελοπούλειος σχολὴ Βόλου.

στ) Διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν λειτουργοῦν ἐξ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας 45 ἐπαγγελματικαὶ σχολαὶ διὰ τοὺς νέους καὶ 31 διὰ τὰς νεανίδας, εἰς τὰς ὁποίας φοιτᾷ κατ' ἔτος μέγας ἀριθμὸς μαθητῶν, οἵτινες ταυτοχρόνως καὶ ἐργάζονται, καθόσον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρόκειται περὶ νέων καὶ νεανίδων πτωχῶν οἰκογενειῶν.

ζ) Διὰ τὴν ἐξεύρεσιν καὶ παροχὴν ἐργασίας εἰς νεάνιδας ὑπάρχουν ἐξ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας 24 ἱδρύματα, ἅτινα σπουδαίως συμβάλλουν εἰς τὴν ὅλην προσπάθειαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀνηλίκων κορασίδων, εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς τιμίας ζωῆς.

η) Τέλος πλεῖστοι σύλλογοι καὶ σωματεῖα ἔχουν συσταθῆ ἐξ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας μὲ σκοπὸν τὴν διαπαιδαγώγησιν, τὴν πρὸς τὸν ἀθλητισμὸν ὥθησιν τῶν νέων καὶ τὴν δημιουργίαν διὰ παντὸς τρόπου χαρακτήρων ἰσχυρῶν καὶ ἱκανῶν ν' ἀντιπαλαίσουν πρὸς τοὺς ποικιλωτάτους πειρασμοὺς τῆς ζωῆς.

Ὅλα αὐτὰ τὰ κρατικὰ καὶ τὰ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἱδρύματα συντελοῦν κατὰ πολὺ εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν νέων, εἰς τὴν πρόληψιν ἐξολισθήσεως αὐτῶν εἰς ἀνηθικότητα, εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς διαφθορᾶς καὶ τὴν ἐντεῦθεν ἐπιτυχίαν προστασίας τῶν ἠθῶν.

Εἴμεθα ὅμως ἠναγκασμένοι νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρόνοια διὰ τοὺς ἀνηλίκους δὲν εἶναι ἐπαρκής. Εὐτυχῶς ὅμως οἱ κυβερνῶντες ἤδη τὴν χώραν ἀπέδωσαν τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἀμέσως ἤρξαντο τῆς μελέτης πρὸς καταρτισμὸν προγράμματος πλήρους διὰ μίαν βαθμιαίαν ἀλλὰ ταχεῖαν λῆψιν ἐπαρκῶν μέτρων προνοίας διὰ τὴν προστασίαν τῆς νεαρᾶς ἡλικίας καὶ τὴν διὰ τοῦ τρόπου τούτου οὐσιαστικὴν πρόληψιν τῆς ἀνηθικότητος καὶ ἐγκληματικότητος.

7. Παράλληλος πρὸς τὴν κρατικὴν καὶ κοινωνικὴν πρόνοιαν δέον νὰ εἶναι καὶ ἡ δρᾶσις τῆς **'Εκκλησίας.** Δυνάμεθα μάλιστα νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ μόνη ἡ πίστις ὀλίγων συγχρονισμένων κληρικῶν, ὅταν ἀποφασίσουν νὰ γίνουν ἀπόστολοι τῆς ἠθικῆς διὰ τοῦ παραδείγματός των, διὰ τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ διὰ τοῦ λόγου, εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐμπνέῃ τὴν ἐγκράτειαν εἰς τοὺς νέους καὶ νὰ συγκρατῇ αὐτοὺς ἀπὸ ὀλισθήματα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ τοὺς τραυματίσουν διὰ βίου.

Γνωρίζω σημαῖνον μέλος τῆς κοινωνίας μας ὅπερ δὲν παύει νὰ διηγῆται ὅτι, ἀπὸ νεαρωτάτης ἡλικίας βομβοῦν εἰς τὰ ὦτά του οἱ λόγοι ἱεροκήρυκος, ὁ ὁποῖος κατὰ μίαν Κυριακὴν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος, ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου του, φαντασθεὶς νέον ὁδεύοντα εἰς ὕποπτα κέντρα, ἤρχισε νὰ ἐρωτᾷ αὐτὸν ἐντόνως : ποῦ ὑπάγεις ; καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸν ἀπέτρεπε, περιγράφων ρεαλιστικώτατα τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διέτρεχεν, ἐὰν εἰσήρχετο εἰς πορνεῖον ἢ εἰς καταγώγιον ἢ εἰς χαρτοπαίγνιον. 'Ομολογεῖ δ' ὅτι οἱ ἐξορκισμοὶ ἐκεῖνοι τοῦ λευΐτου, ὅστις ὡμίλει μὲ ἀφάνταστον πίστιν, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τὸν ἐγκατέλειψαν, ἀλλὰ πάντοτε τῷ ἐχρησίμευσαν ὡς ἀσπὶς κατὰ πάσης παρορμήσεως φίλων του, ὁσάκις ἀπεφάσιζον οὗτοι νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς ἀνοήτους διασκεδάσεις καὶ τὸν προέτρεπον νὰ συμμετάσχῃ.

'Αλλ' ἄραγε πόσοι ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς ἱερεῖς ὁμοιάζουν πὸς τὸν ἀνώνυμον ἐκεῖνον λειτουργόν, ὁ ὁποῖος δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει πλέον!

(Συνεχίζεται)

ΤΑ 12 ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΑΥΛΩΝ

ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΡΩΗΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ **ΑΛΛΕΝ ΑΠΟΥΩΡΝΤ**
Μετάφρασις ὑπὸ Σ. Α. Χ.—ΘΕΟΔΟΤΟΥ

Β'. ΑΡΧΙΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ

— Η ΑΣΠΡΗ ΚΑΩΣΤΗ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ —

Ὀλίγον μετὰ τὸν μυστηριώδη θάνατον τοῦ Σουλτάνου τῆς Τουρκίας Ἀπτοὺλ Ἀζίζ, διωρίσθην Ἐπιτετραμένος τῆς Γαλλίας παρά τινι τῶν βαρβάρων Ἡγεμονιῶν τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης, ποὺ εἶχαν πρὸ ὀλίγου ἀπελευθερωθῆ ἀπὸ τὸν προαιώνιον ζυγὸν τῶν Τούρκων. Εἰς τὰς εὐμεταβόλους ταύτας κοινωνίας συμβαίνουν εἰσέτι πράξεις παράνομοι καὶ βίαιαι ποὺ ἠμποροῦν νὰ τρομάξουν τὰς πολιτισμένας χώρας.

Ὅταν ἔφθασα εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἡγεμονίας ὅπου εἶχα διορισθῆ Ἐπιτετραμμένος, ηὗρα κατάστασιν ταραγμένην. Ὅπως συμβαίνει ἐν γένει εἰς αὐτὰ τὰ δυστυχισμένα Κράτη τῆς περιοχῆς τοῦ Δουνάβεως, ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Αὐστρία ἐπεζήτουν τὴν ἐπικράτησιν καὶ ὅλος ὁ πληθυσμὸς ἦτο διηρημένος εἰς δύο κόμματα ποὺ ἐμισοῦντο τρομερά.

Ἡ ἀντιζηλία μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ δύο Δυνάμεων ἐξετείνετο μέχρι τῶν ἀνακτόρων, ὅπου αἱ φιλο—Αὐστριακαὶ διαθέσεις τοῦ Ἡγεμόνος ἰσοφάριζαν πρὸς τὰς Ρωσσοφίλους συμπαθείας τῆς συζύγου του Ναθαλίας, Ρωσσικῆς καταγωγῆς.

Ἐνῷ ἡτοιμαζόμην νὰ ἀποφύγω τὰς παγίδας ποὺ ἐστήνοντο πέριξ μου, ἐξεπλάγην δεχθείς, ὀλίγον μετὰ τὴν ἄφιξίν μου, τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσσίας, Βαρώνου Δουρένσκη.

—Ἦλθα, μοὶ εἶπε, διὰ νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀναχωρῶ διὰ τὴν Ρωσσίαν. Ἡ ἀφορμὴ τοῦ ταξειδίου μου εἶναι πολὺ σοβαρὰ καὶ πιθανῶς θὰ λείψω τέσσαρας ἕως πέντε ἑβδομάδας.

Ἐξέφρασα τὴν λύπην μου διότι ἔχανα τὴν συναναστροφὴν τοῦ πρεσβευτοῦ ἐπὶ τόσον πολὺν χρόνον.

—Ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτὰ ὅλα, ἐξηκολούθησεν. Εἰς τὴν πρεσβείαν μου δὲν ἔχω κανένα εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ἐμπιστευθῶ τὴν θέσιν μου κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου. Μήπως θὰ κατεχρώμην τῆς καλωσύνης σας παρακαλῶν νὰ ἐπιμεληθῆτε τῶν συμφερόντων τῆς Ρωσσίας ἐπί τινας ἑβδομάδας;

Δὲν ἐξεπλάγην πολὺ ἀπὸ τὴν παράκλησιν ταύτην. Εἰς τὰ δυστυχισμένα ταῦτα Κράτη, ὅπου σπανίως ὑπάρχουν Γραμματεῖς πρεσβειῶν πεπειραμένοι, δὲν εἶναι σπάνιον νὰ ἴδῃ τις διπλωμάτας ἀμοιβαίως βοηθουμένους. Ἀλλ' ἦτο καὶ μία εὔνοια δι' ἐμὲ νὰ ἀντικαταστήσω Πρεσβευτήν, ἐγὼ ἁπλοῦς Ἐπιτετραμμένος. Λοιπὸν ἡ πρότασις τοῦ Βαρώνου Δουρένσκη ἦτο φυσικὴ καὶ συγχρόνως ἐνθαρρυντική. Ἐν τούτοις δὲν ἔδωκα τὴν συγκατάθεσίν μου.

—Ἡ ἐμπιστοσύνη διὰ τῆς ὁποίας μὲ περιβάλλετε μὲ τιμᾷ πολύ, εἶπα, ἀλλὰ γνωρίζετε, φίλτατε Δουρένσκη, ὅτι μόλις ἔφθασα καὶ ἀγνοῶ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν πολιτικὴν κατάστασιν. Δὲν θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἀποταθῆτε εἰς συνάδελφον ἀρχαιότερον, π.χ. εἰς τὸν κ. Γράχαμ, τὸν Ἐπιτετραμμένον τῆς Ἀγγλίας;

Ἔκανε χειρονομίαν ἀποδοκιμασίας ἀκούσας αὐτὸ τὸ ὄνομα.

—Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, φίλε μου. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ἁπλοῦν ὄργανον τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Αὐστρίας. Ὄχι! Χρειάζομαι κάποιον σοβαρόν, κάποιον μὲ πραγματικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ κρίσιν στερεάν. Ἀφ' ἑτέρου αἱ δύο χῶραι μας, Ρωσσία καὶ Γαλλία, εἶναι φίλαι· θὰ ἀφίσω τὰ συμφέροντα τῆς πρεσβείας μου εἰς χεῖρας σας μὲ τὴν αὐτὴν ἐμπιστοσύνην ποὺ θὰ μοὶ παρεῖχεν ἕνας συμπατριώτης μου.

Μετὰ τὴν δήλωσιν ταύτην, δὲν ἠμποροῦσα πλέον νὰ ἀποκρούσω τὴν προσφορὰν τοῦ Δουρένσκη, ὅστις προσέθηκεν:

—Ὑπάρχει κάτι διὰ τὸ ὁποῖον σᾶς ζητῶ νὰ τηρήσετε ἀπόλυτον μυστικότητα. Εἰς τὸν φάκελλον τῆς Πρεσβείας μου θὰ εὕρετε ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπιστολὰς ἀπευθυνομένας πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Στάροβιτς, καὶ θὰ ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ τῷ τὰς διαβιβάζετε ὅλως ἰδιαιτέρως. Ἐὰν τὰ δέματα θὰ εἶναι κάπως βαρέα, θὰ εἶναι ἁπλῶς διότι θὰ περιέχουν λίρας χρυσὰς καὶ θὰ μοιράζωμεν εἰς τοὺς φίλους μας.

Μολονότι συνειθισμένος εἰς αὐτὰς τὰς στροφὰς πολιτικῶν σκευωριῶν, δὲν κατώρθωσα νὰ κρύψω τὴν ἔκπληξίν μου ἀκούων προφερόμενον τὸ ὄνομα τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Εἶχα ἤδη μάθει ὅτι ἦτο ὀλιγώτερον εὔνους διὰ τὴν Αὐστρίαν παρὰ ὁ Ἡγεμών του, καὶ δι' αὐτὸ ἐδυσκολεύθην νὰ καταλάβω διατὶ ἀνελάμβανε νὰ δέχεται χρήματα Ρωσσικά.

Ὁ Δουρένσκη ἐγέλασε μὲ τὴν ἀπορίαν μου. —Ὁ πρωθυπουργὸς εἶναι ἄνθρωπος ἐχέμυθος, παρετήρησε κυνικῶς. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου συνέβαινε κάτι τὸ σοβαρὸν, θὰ κάμετε καλὰ νὰ τὸν συμβουλευθῆτε.

Ἔτσι ἡ ὑπόθεσις ἐτακτοποιήθη. Ἐπεφορτίσθην μὲ τὰ καθήκοντα τοῦ Ρώσσου, ὅστις ἀνεχώρησεν.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἓν δεῖπνον παρετέθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα, καὶ προσεκλήθην καὶ ἐγώ. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ ὑποθέσεως τοῦ Κράτους, ἀλλὰ μέγας ἀριθμὸς δημοσίων ὑπαλλήλων παρίστατο, ἐπίσης καὶ ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας, καθὼς καὶ ὁ Πρωθυπουργός.

Ὁ Ἡγεμὼν μὲ ἐδέχθη πολὺ ἐγκαρδίως, ἀκόμη δὲ περισσότερον ἡ ὡραία καὶ διακεκριμένη σύζυγός του. Εἰς τὴν τράπεζαν εὑρισκόμην εἰς τὰ ἀριστερὰ τῆς Ἡγεμονίδος, ἡ ὁποία ἦτο μεταξὺ τοῦ Ἡγεμόνος καὶ ἐμοῦ, ἐνῷ ὁ Πρωθυπουργὸς ἦτο εἰς τὰ ἀριστερά μου. Ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας κατεῖχε τὴν θέσιν τιμῆς εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Ἡγεμόνος.

Εἶπα ὅτι τὸ δεῖπνον δὲν ἦτο δεῖπνον τοῦ Κράτους. Ἀλλ' ἡ παρουσία τόσων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῷ ἔδιδε μορφὴν πολιτικήν. Ἐπειδὴ προσήγγιζεν ἡ νύξ, παρετήρησα ὅτι ἡ συγκέντρωσις αὐτὴ εἶχε μίαν σημασίαν μυστικήν.

Ὁ Ἡγεμὼν ὅστις εἶχε πίει ἀρκετά, ἀντήλλαξε μόλις μίαν λέξιν μὲ τὴν σύζυγόν του, ἐνῶ συνωμίλει διηνεκῶς μὲ τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Αὐστρίας. Ἡ Ἡγεμονὶς προδήλως δὲν ἦτο εὐχαριστημένη. Ἀγνοῶ ἂν ἐσκέπτετο ὅτι κάποια μηχανορραφία ἐμαγειρεύετο ἐναντία πρὸς τοὺς πόθους της, ἀλλὰ παρετήρει ἀνήσυχος τὸν Ἡγεμόνα καὶ κατόπιν ἐστράφη πρὸς ἐμὲ διὰ νὰ εἴπῃ πράγματα ἀσήμαντα. Ἐν τῷ μεταξὺ, ὁ Πρωθυπουργὸς ἐφάνη γενόμενος πολὺ νευρικός, ἐνῷ οἱ λοιποὶ συνδαιτυμόνες οἱ μὲν ἐξεδήλουν εὐχαρίστησιν, οἱ δὲ φόβον.

Δὲν ἐβράδυνα νὰ εὕρω τὴν κλεῖδα τοῦ μυστηρίου τούτου. Εἰς τὰ ἐπιδόρπια ὁ Ἡγεμὼν ἠγέρθη, ἐγέμισε τὸ ποτήριόν του μέχρι τοῦ χείλους, καὶ ἐφώναξε :— Κυρίαι καὶ Κύριοι, προτείνω νὰ πίωμεν εἰς ὑγείαν τοῦ ἐξαδέλφου καὶ φίλου μου, τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ!

Ἦτο μία ἐπίδειξις. Ἀδύνατον νὰ ἀπατηθῇ τις περὶ τῆς σημασίας τῶν λόγων τούτων. Ἐσήμαιναν ὅτι ὁ Ἡγεμὼν κατώρθωσε νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὴν Αὐλὴν τῆς Βιέννης, καὶ ὅτι οἱ φίλοι τῆς Ρωσσίας ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ κατεπιέζοντο.

Παρετήρησα ἀλληλοδιαδόχως τὸν Αὐστριακὸν Πρεσβευτήν, ποὺ ἦτο ὑπερήφανος διὰ τὸν θρίαμβον τῆς διπλωματίας του, καὶ τὴν Ἡγεμονίδα Ναθαλίαν. Αὐτὴ ἔγινε πολὺ ὠχρὰ ὅταν ἠγέρθη, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ ἔφερε νωχελῶς τὸ ποτήριόν της εἰς τὰ χείλη της, ὡσανεὶ κάθε σταγὼν ποὺ περιεῖχεν, ἦτο θανάσιμον δηλητήριον.

Ὁ πρωθυπουργὸς ἔκρυψε καλλίτερα τὴν ὀλίψιν του. Ἔπιεν εἰς τὴν προταθεῖσαν ὑγείαν ἀμερίμνως καὶ ξαναεκάθησε παραπλεύρως μου. Μόλις ὅμως ἡ προσοχὴ ἐκείνων ποὺ εὑρίσκοντο παραπλεύρως μας ἐστράφη πρὸς ἄλλου, ἐψιθύρισεν εἰς τὸ αὐτί μου :

—Ὁ Βαρῶνος Δουρένσκη εἶναι ἄνθρωπος συνετός. Ἐξέλεξε τὴν καλὴν στιγμὴν διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ.

Ἦτο ἡ πρώτη εἰδοποίησις ὅτι μία κρυμμένη στρατηγικὴ συνεδέετο μὲ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Δουρένσκη. Ἤρχισα νὰ δυσανασχετῶ καὶ ἠχθόμην ὅπως αὐτὸς ὁ πονηρὸς Ρῶσσος μὴ εἶχε κάμει χρῆσιν ἐμοῦ ὡς ὀργάνου τῶν ὑπόπτων παραδόσεων ἐγγράφων πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν. Ἡ ἀνησυχία μου ἔγινε μεγαλειτέρα ὅταν ὁ Στάροβιτς μὲ εἶπεν:

—Ὁ βαρῶνος εἶχε προΐδει τὴν λῆψιν μερικῶν προφυλάξεων ὁπόταν θὰ παρουσιάζετο γεγονὸς τοιαύτης φύσεως. Ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη ἔχει γίνει τώρα αἰσθητή, μὲ παρεκάλεσε νὰ ἀποταθῶ εἰς ὑμᾶς, ὡς ἀντικαταστάτην του, ἂν θὰ σᾶς ἐχρειαζόμην. Ἔχω τώρα φάκελλον περιέχοντα ἔγγραφα ὑψίστης σπουδαιότητος καὶ ποὺ ὀφείλω νὰ σᾶς τὸν ἐμπιστευθῶ ἐπί τινα χρόνον.

Δὲν ἠμπόρεσα νὰ συγκρατήσω ἔκφρασιν ἀνίας. Βεβαίως δι' ἐμὲ ἦτο εὐχάριστον νὰ μάθω τὰ ὑποκάτω τῆς Ρωσσικῆς διπλωματίας, περὶ τῆς ὁποίας συχνάκις μοὶ εἶχαν κάμει λόγον, ἀλλὰ ποὺ δὲν ἐγνώριζα βαθέως. Εἶχα ὅμως δεχθῇ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Δουρένσκη καὶ ὤφειλα νὰ ἀνταποκριθῶ πρὸς τὸ αἴτημα τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

—Φέρετέ μοι τὸ ἐν λόγῳ δέμα αὔριον πρωΐ εἰς τὴν πρεσβείαν μου, ἀπήντησα ψυχρῶς. Θὰ τὸ θέσω ἐν ἀσφαλείᾳ μέχρις οὗ ὁ συνάδελφός μου ἐπιστρέψῃ.

Ὁ Πρωθυπουργὸς συνωφρυώθη.—Δὲν ἠμπορῶ νὰ περιμένω ἕως αὔριον, ἀπήντησε. Τὰ ἔγγραφα εἶναι πολὺ σπουδαῖα, καὶ εἶναι δύσκολον νὰ προΐδῃ τις τί ἠμπορεῖ νὰ συμβῇ. Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοὶ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς τὰ περάσω κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι. Δὲν γνωρίζομεν ἂν κανεὶς θὰ μᾶς παρετήρῃ.

Μολονότι στενοχωρημένος διὰ τὴν ἀνάμιξίν μου εἰς τοιαύτας ὀχληρὰς ραδιουργίας, ἐδέησε νὰ ἀποδεχθῶ. Τότε ὁ Στάροβιτς μοὶ ἔστρεψε τὴν ράχιν καὶ ἤρχισε συνομιλίαν μὲ τὸν πρὸς τὰ ἀριστερά του, ἐνῷ βραδέως ἐπερνοῦσε τὸ χέρι του εἰς τὴν τσέπην τοῦ φορέματός του. Μιμούμενος τὸ παράδειγμά του, ἐστράφην καὶ ἐγὼ καὶ προσεποιήθην ὅτι παρετήρουν τὴν Ἡγεμονίδα. Ἀλλ' ὁ Ἡγεμὼν ποὺ εἶχε παρατηρήσει τὴν μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ του συνομιλίαν μου, ἀφῆκε τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Αὐστρίας καὶ ἤρχισε μαζύ μου φιλικὴν συζήτησιν εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέσχε καὶ ἡ Ἡγεμονίς. Ἐνῷ προσπαθοῦσα νὰ προσέχω εἰς τὰς Αὐτῶν Ὑψηλότητας, ἠσθάνθην ἐλαφρὸν κτύπον εἰς τὸ γόνατόν μου. Προσποιούμενος ὅτι παίζω μὲ τὸ χειρόμακτρόν μου, ἐπέρασα βραδέως τὸ χέρι ὑπὸ τὴν τράπεζαν καὶ ἠσθάνθην τὸν φάκελλον ποὺ ἀνέφερεν ὁ Στάροβιτς. Τὸν ἐκράτησα προσεκτικά, καὶ ἐπωφελούμενος τῆς πρώτης στιγμῆς περισπασμοῦ τοῦ Ἡγεμόνος, ἔθεσα τὸ πολύτιμον τοῦτο πακέτον εἰς τὸν θυλάκιόν μου. Δὲν ἠμπορῶ νὰ εἴπω ἐὰν ἡ χειρονομία μου αὐτὴ παρετηρήθη ἀπὸ ἕνα τῶν συνδαιτυμόνων.

Μετ' ὀλίγον ὁ Ἡγεμὼν ἔδωκε τὸ σύνθημα νὰ σηκωθοῦμεν ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ δίδων τὸν βραχίονα εἰς τὴν σύζυγόν του, ὡδήγησε τὴν συναναστροφὴν εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἐκεῖ ἐχωρίσθημεν εἰς μικροὺς ὁμίλους, καὶ εἶδα τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Αὐστρίας νὰ πλησιάζῃ εἰς τὴν Ναθαλίαν. Τὸν ἐδέχθη μὲ περιφρόνησιν, καὶ τοῦτο ἐχειροτέρευσε τὴν διαφωνίαν τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους. Μόλις ὅμως ἡ Ναθαλία ἀπηλλάγη ἀπὸ τὸν Αὐστριακὸν Πρεσβευτήν, ἔστρεψε τὸ βλέμμα της πρὸς ἐμὲ καὶ ἐφαίνετο ὡς νὰ ἤθελε νὰ μοὶ κοινοποιήσῃ κάτι τι τὸ σπουδαῖον. Ἀφῆκα τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ διηυθύνθην ἥρεμα πρὸς τὴν Ἡγεμονίδα. Μὲ ἐδέχθη κατ' ἀρχὰς μὲ ἀδιαφορίαν, ἀλλὰ μόλις ἐμείναμεν μόνοι, μοὶ ἀπηύθυνε τοὺς σημαντικοὺς τούτους λόγους:

—Συγγνώμην, Κύριε, ἀλλὰ ἂν ἔχετε κάτι διὰ νὰ τὸ θέσετε εἰς μέρος ἀσφαλές, μὴ μένετε πλέον ἐπὶ πολὺ ἐδῶ.

Ἐταράχθην ζωηρῶς ἰδὼν ὅτι εἶχε παρατηρήσει τὸ ὑπὸ τὴν τράπεζαν τέχνασμα, καὶ δυσκόλως ἔκρυψα τὴν φρίκην μου. Ὁ σοβαρὸς χαρακτὴρ τῆς προειδοποιήσεώς της ηὔξησε τὴν ἀνησυχίαν ποὺ μὲ εἶχε καταλάβει ἀπό τινος. Ἐχαιρέτησα σοβαρῶς διὰ νὰ δείξω ὅτι εἶχα ἐννοήσει, ἐπερίμενα ἀκόμη μερικὰς στιγμὰς διὰ νὰ ἀποφύγω τὴν προσέλκυσιν τῆς προσοχῆς, καὶ ὕστερον ἀπηυθύνθην πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, διὰ νὰ ζητήσω τὴν ἄδειαν νὰ ἀποσυρθῶ.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Ἡγεμὼν συνωμιλοῦσε μὲ τὸν Πρωθυπουργόν. Ἦτο ἐναντίον πάσης ἐθιμοταξίας νὰ ἀφήσω τὴν Ὑψηλότητά Του, ἀλλ' αὕτη ἐδέχθη χαριέντως τὴν δικαιολογίαν ποὺ εἶχα ἐφεύρει καὶ δὲν ἔκαμε καμμίαν προσπάθειαν διὰ νὰ μὲ κρατήσῃ. Ἀντελήφθην ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς ἐπεθύμει νὰ μὲ συνοδεύσῃ, ἀλλὰ μοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ ὁμιλήσω μαζύ του, καὶ ἐξῆλθον τῆς αἰθούσης ἀκολουθούμενος ἀπὸ ἕνα ἱπποκόμον. Ἐσταμάτησα εἰς τὸν προθάλαμον τῶν Ἀνακτόρων διὰ νὰ θέσω τὸ ἐπανωφόρι μου. Ἦτο μία νὺξ ψυχρά, ἀπὸ τὰς νύκτας ποὺ ἐνθυμίζουν τὴν περιγραφὴν τοῦ παγωμένου Δουνάβεως, ποὺ κάμνει ὁ Ὀβίδιος.

Μιλᾶνος Ὀβρένοβιτς Δ'
Ἡγεμὼν καὶ μετέπειτα βασιλεὺς τῆς Σερβίας, ὅστις παρητήθη τὴν 6 Μαρτίου 1889 ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ του Ἀλεξάνδρου.

Ὅταν ἐφόρεσα τὸ ἐπανωφόρι μου, ὁ ἱπποκόμος μοὶ παρετήρησε :

—Συγγνώμην, Κύριε Βαρῶνε, ἀλλ' ὑπάρχει μία ἄσπρη κλωστὴ εἰς τὸ ἐπανωφόρι σας.

Τὸν ηὐχαρίστησα, καὶ ἐγύρισα τὸ ἐπανωφόρι μου διὰ νὰ ἀφαιρέσω αὐτὴν τὴν κλωστήν. Ἦτο συνήθης κλωστή, ἀλλ' ὅταν ἠθέλησα νὰ τὴν ἀφαιρέσω, παρετήρησα ὅτι ἦτο στερεὰ περασμένη εἰς τὸ ὕφασμα.

—Ὁ ράπτης μου εἶναι ἀπρόσεκτος, εἶπα ἀποσπῶν τὴν κλωστήν. Θὰ εἶναι κλωστὴ τρυπώματος τῆς ραφῆς.

Ἐφόρεσα τὸ ἐπανωφόρι χωρὶς νὰ ἀποδώσω σπουδαιότητα εἰς αὐτὸ τὸ ἀσήμαντον γεγονός, ἀπεχαιρέτησα τὸν ἱπποκόμον καὶ ἡτοιμάσθην ὅπως ἐπανακάμψω μόνος οἴκαδε.

Ἦτο ὡραῖον φεγγάρι, ἀλλ' οἱ δρόμοι ἦσαν ἔρημοι, πάντως διότι ἦτο ἀργά. Μόλις ἔκαμα μερικὰ βήματα, εἶδα νὰ προηγῆται ἕνας δυστυχής, βαδίζων μὲ δεκανίκια καὶ μὲ ἐπίδεσμον εἰς τὸν ἕνα ὀφθαλμόν. Μὲ ἐσταμάτησε καὶ ἐζήτησεν ἐλεημοσύνην. Τὴν ἠρνήθην, διότι ποτὲ δὲν ἐνθαρρύνω τέτοια ὄντα. Ἀλλὰ μοὶ ἔφραξε τὸν δρόμον καὶ ἐπανέλαβε τὸ αἴτημά του.

Ἐνῷ προσεπάθουν νὰ ἀπαλλαχθῶ ἀπὸ αὐτόν, ἕνας ἄλλος ἐπῆλθεν. Ἐσταμάτησε μίαν στιγμήν, κατόπιν ὁ ἐπαίτης μὲ ἀφῆκε καὶ ἀπηυθύνθη εἰς τὸν νέηλυν. Ἐπωφελήθην τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ διαφύγω καὶ ἔφθασα οἴκαδε χωρὶς ἄλλο συμβάν. Διηυθύνθην εἰς τὸ ταμεῖον μου καὶ ἐνέκλεισα τὸ περίφημον πακέτον ποὺ μὲ εἶχεν ἐμπιστευθῆ ὁ Στάροβιτς. Παρετήρησα ὅτι ἦτο σφραγισμένον μὲ κίτρινον βουλοκέρι καὶ ἔφερε τὴν αὐτοκρατορικὴν σφραγῖδα τῆς Ρωσσίας. Τότε, διὰ νὰ καθησυχάσουν τὰ νεῦρα μου, ἔπαιξα μίαν παρτίδα σκάκι μὲ τὸν ἀκόλουθον τῆς Πρεσβείας μου. Ἐνῷ ἐπαίζαμεν, ἐνοχλήθημεν ἀπὸ ἀσυνήθη κρότον ποὺ ἤρχετο ἔξωθεν. Δὲν ἠμπορῶ νὰ περιγράψω τὸν θόρυβον, ἀλλὰ μοὶ προὐκάλεσε ζωηρὰν ἐντύπωσιν. Ἐσηκώθην καὶ διέταξα τὸν ἀκόλουθόν μου νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἀφορμὴν τοῦ θορύβου.

Ἐπανῆλθε μετά τινας στιγμὰς κατειλημμένος ἀπὸ ζωηρὰν συγκίνησιν.

—Κύριε, ἐκραύγασε μὲ φωνὴν βραχνήν, ἐδολοφόνησαν τὸν κ. Στάροβιτς! Μεταφέρουν τὸ σῶμα του εἰς τὸ σπῆτι του!

Ἕνας γογγυσμὸς φρίκης ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰ χείλη μου. Ἀγνοῶν τί ἔκαμνα, ἐπῆρα τὸ καπέλλο μου καὶ τὸ ἐπανωφόρι μου.

— Ποῦ πηγαίνετε ; μὲ ἠρώτησεν ὁ Μονταλαμπὲρ (ὁ ἀκόλουθος).

— Θέλω νὰ μάθω πῶς συνέβη τοῦτο, εἶπα ἀφηρημένος. Θὰ ἤμην εὐτυχὴς ἐὰν θὰ μὲ συνοδεύατε. Οἱ δρόμοι δὲν φαίνονται ἀσφαλεῖς.

Μὲ παρετήρησε μὲ δυσπιστίαν. —Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν πρέπει νὰ λησμονήσουν ὅτι ἀνήκομεν εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα, εἶπε.

Δὲν ἀπήντησα, ἀνεχωρήσαμεν, καὶ ἐντὸς δέκα λεπτῶν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Ὁ δρόμος ἦτο γεμάτος ἀπὸ πλῆθος καὶ ἄγριαι κραυγαὶ ἠκούοντο πανταχόθεν, αἱ μὲν ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας, αἱ δὲ ὑπὲρ τῆς Αὐστρίας. Ἐξ ὅλων τούτων προέκυπτεν ὅτι τὸ γενόμενον κακούργημα εἶχε σημασίαν πολιτικήν.

Ἡ περίπτωσις αὐτὴ μὲ παρεκίνησε νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν οἰκίαν καὶ νὰ ἐπερωτήσω τὸ θῦμα ἐὰν δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀποθάνει.

Οἱ ἀστυφύλακες ποὺ ἐφρουροῦσαν εἰς τὴν θύραν, ἐδυσκολεύθησαν νὰ μὲ ἀφήσουν νὰ εἰσέλθω, χωρὶς νὰ συμβουλευθοῦν τὸν ἀρχιαστυνόμον ὅστις δὲν εἶχε φθάσει ἀκόμη. Ἀλλ' ἐγνώριζα τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ μία φοῦκτα ρουβλίων κατήργησεν ἀμέσως τὴν ἄρνησίν των.

Μέσα εἶδα ἓν θέαμα ἀποκρουστικόν. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου, εἰς τέλμα αἵματος, ἔκειτο ὁ ἄνθρωπος ὅστις πρὸ μιᾶς ὥρας ἐδείπνει παραπλεύρως μου. Εἶχαν ἀφαιρέσει τὰ ἐνδύματά του καὶ τὰ εἶχαν ρίψει εἰς μίαν κόχην, καὶ ἕνας ἰατρός, ποὺ εἶχε φθάσει ὀλίγον πρὸ ἐμοῦ, ἀνέστρεψε τὸ σῶμα διὰ νὰ εὕρῃ τὴν μοιραίαν πληγήν.

Τὴν εἶδα ἀκριβῶς—ἀπαισίαν πληγὴν εἰς τὴν ῥάχιν, ὅπου θὰ ἠμποροῦσα νὰ τοποθετήσω εὐκόλως δύο δάκτυλα, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπεσπᾶτο τὸ πῆζον αἷμα. Ἐνόσῳ ἐξήταζεν ὁ ἰατρός, περιέφερα τὰ βλέμματά μου εἰς τὸ δωμάτιον, ὁπότε τὸ βλέμμα μου ἐσταμάτησεν ἐπὶ τοῦ δέματος τῶν ἐνδυμάτων τοῦ θύματος. Κάτι τι ἐφείλκυσε τὴν προσοχήν μου. Τὰ ἐνδύματα ὅλα εἶχαν ἀποσυρθῇ ὁμοῦ καὶ ἐσύροντο ἐκεῖ εἰς μεγάλην ἀταξίαν. Ἐπροχώρησα βραδέως. Κανεὶς δὲν ἐπρόσεχεν εἰς τὰς κινήσεις μου, ὅλοι ἦσαν ἐστραμμένοι πρὸς τὸν ἑτοιμοθάνατον. Μετεκίνησα μὲ τὸν πόδα μου ὅλα τὰ ἐνδύματα, ἕως οὗ ἔφθασα εἰς τὸ ἐπανωφόριον. Λίφνης ἀνεκάλυψα κάτι ποὺ μὲ ἔκανε νὰ σκιρτήσω. Ἐκεῖ, εἰς τὴν ῥάχιν, ὀλίγον κάτω τῆς ἐντομῆς ποὺ ἔκαμε τὸ μαχαῖρι τοῦ δολοφόνου, ὑπῆρχε μακρὰ κλωστὴ ἄσπρη, ὁμοία πρὸς ἐκείνην ποὺ ἠῦρα πρὸ μιᾶς ὥρας εἰς τὸ ἐπανωφόρι μου!

Ἡ πρώτη μου ἐντύπωσις ἦτο ἀνθρώπου συνειθισμένου εἰς τὴν ζωὴν κοινωνίας πολιτισμένης. Ἔστρεψα νὰ ἴδω τὸν ἀρχιαστυνόμον διὰ νὰ τῷ ἀνακοινώσω τὴν ἀνακάλυψίν μου, ἀλλ' ἀπουσίαζε καὶ μετὰ ὥριμον σκέψιν ηὗρα ὅτι ἦτο φρονιμώτερον νὰ σιωπήσω κατ' ἀρχάς.

Ἐν τῷ μεταξὺ μία κίνησις εἶχε παραχθῇ μεταξὺ ἐκείνων ποὺ περιέβαλλον τὸ σῶμα. Ἐπλησίασα καὶ εἶδα ὅτι ὁ Στάροβιτς εἶχεν ἀνοίξει τοὺς ὀφθαλμούς. Μὲ εἶδε καὶ μοῦ ἔκαμε νεῦμα ὅτι ἐπεθύμει νὰ μοὶ ὁμιλήσῃ. Ἐτέθην ἀμέσως παρὰ τὸ πλευρόν του καὶ ἐγονάτισα διὰ νὰ ἀντιληφθῶ τὸν ἐλάχιστον ἦχον.

—Ἠμπορεῖτε νὰ ὁμιλήσετε; τὸν ἠρώτησα. Ἐὰν ναί, εἰπατέ μοι τὶ συνέβη.

Ἔκαμεν ἓν ἐλάχιστον κίνημα διὰ νὰ σηκωθῇ. Ἔσκυψα ἐπάνωθέν του, τὸ αὐτὶ ἔχων κολλημένον εἰς τὰ χείλη του.

—Ὁ κουτσὸς—τὰ ἔγγραφα, ἐκραύγασε, καὶ ἐσιώπησεν.

Ἦτο τὸ πᾶν. Δὲν ἠμπόρεσα νὰ ἀκούσω ἄλλα. Εἶχεν ἐκπνεύσει.

Ὁ Πρεσβευτὴς ἐτήρησεν ὀλίγην σιγὴν ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν μνήμην τοῦ δολοφονηθέντος πολιτικοῦ ἀνδρός. Κατόπιν ἐξηκολούθησεν :

—Ὁ δυστυχὴς Στάροβιτς ἐξέπνευσε καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἀρχιαστυνόμος εἰσῆλθεν ἐπὶ κεφαλῆς σώματος ἀστυνόμων. Συνωφρυώθη ὅταν μὲ εἶδε παρὰ τὸν νεκρόν. Ἀλλ' ἀμέσως ἔγινε κύριος ἑαυτοῦ καὶ προχωρήσας μετὰ σεβασμοῦ μοὶ εἶπε :

— Βλέπω ὅτι ἔφθασα ἀργά. Ἴσως, Κύριε Βαρῶνε, ὁ φίλος σας ἠμπόρεσε νὰ σᾶς δώσῃ μερικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ δράστου τοῦ ἀποτροπαίου τούτου ἐγκλήματος.

Τὸν παρετήρησα καλὰ κατὰ πρόσωπον καὶ ἀπεκρίθην μὲ ψυχρότητα :

—Ὄχι, δυστυχῶς. Ὁ κ. Στάροβιτς ἐξέπνευσε τὴν στιγμὴν ποὺ ἔμελλε νὰ μοὶ κάμῃ μίαν ἀνακοίνωσιν.

Τὸ ἀληθὲς τῆς διαβεβαιώσεως ταύτης ἐπεκυρώθη ἀπὸ τὸν ἰατρὸν καὶ ἀπὸ τοὺς παρόντας.

—Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀπήντησεν ὁ ἀρχιαστυνόμος, θὰ ἀρχίσω τὰς ἀνακρίσεις μου ἀπὸ τὰς πληροφορίας ποὺ κατέχω ἤδη.

Ἐχαιρέτησα ἐν σιωπῇ καὶ ἀνεχώρησα μὲ τὸν Μονταλαμπὲρ εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶπα τίποτε περὶ τῆς ἀνησυχίας ποὺ μὲ ἐβασάνιζε.

Μόλις εὑρέθην οἴκοι, ἔγραψα εἰς Οἶκον τῆς Βιέννης νὰ μοὶ στείλῃ τάχιστα ἕνα ἀλυσιδωτὸν θώρακα, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ φοροῦν οἱ ἀξιωματικοὶ ὅταν πολεμοῦν κατὰ τῶν ἀγρίων φυλῶν. Αἱ δύο λέξεις ποὺ ἐπρόφερεν ὁ Στάροβιτς πρὸ τοῦ θανάτου του ἤρκεσαν διὰ νὰ μοὶ ἀποκαλύψουν ὅτι εἶχα διαφύγει θαυμασίως ἀπὸ τὴν ἐναντίον μου ἐξυφανθεῖσαν συνωμοσίαν. Ἦτο φανερὸν ὅτι ἡ ἄσπρη κλωστὴ ποὺ εἶδα δὶς τὴν νύκτα αὐτὴν πρῶτον εἰς τὸ ἔνδυμά μου καὶ κατόπιν εἰς τὸ τοῦ δυστυχοῦς Πρωθυπουργοῦ, ἦτο σύνθημα τρομερότατον. Δι' αὐτὸ δὲ μὲ ἐνώχλησεν ὁ κουτσὸς ἕως ὅτου ὁ σύντροφός του ἔφθασεν ὀπίσω μου. Καὶ χωρὶς τὴν παρατήρησιν τοῦ ἱπποκόμου, ἡ ἄσπρη κλωστὴ θὰ εἶχε μείνει εἰς τὸ ἐπανωφόρι μου, καὶ θὰ εἶχα συμμεθέξει εἰς τὴν μοῖραν τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἀπέθανεν. Ὁ Στάροβιτς μοὶ ἔδωκεν ἐπίσης μίαν ἔνδειξιν περὶ τοῦ σκοποῦ ποὺ ἐπεδίωκαν οἱ δολοφόνοι. Εἶναι πρόδηλον ὅτι εἶχε συναντήσει τὸν δολοφόνον του εἰς τὸ δεῖπνον, καὶ ὅτι τὸ περίφημον πακέτον ἦτο μία ἀφορμὴ τοῦ ἐγκλήματος. Ἀδύνατον νὰ ἀρνηθῇ τις ὅτι τοῦτο περιεῖχε κάτι τι ποὺ καθίστα τὴν κατοχὴν του μοιραίαν, καὶ ἐν τῇ ἐξάψει μου ἤρχισα νὰ κατηγορῶ τὸν Δουρένσκην ὅτι εἶχε προΐδει τὸν κίνδυνον καὶ ὅτι τὸν ἐπέφυγε διὰ διπλωματικῆς ἀποχωρήσεως.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο εὑρισκόμην ἔναντι κινδύνου ποὺ δὲν εἶχα μαντεύσει. Εἶναι σαφεῖς οἱ λόγοι ἕνεκα τῶν ὁποίων δὲν εἶπα τίποτε εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἄσχετος πρὸς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις. Ἐὰν τὸ διαπραχθὲν ἔγκλημα ἦτο ἔργον συνήθων ἀτόμων, ἡ ἀστυνομία ὤφειλε νὰ τὰ ἀναζητήσῃ.

Φυσικῷ τῷ λόγῳ δὲν ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ ἀνοίξω τὸν φάκελλον τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ποῦ ἦτο ἄλλως τε σφραγισμένος μὲ ἱσπανικὸν κηρὸν καὶ τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον εἶχε διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἡγεμονίδος Ναθαλίας. Δὲν ἐλησμόνησα τὴν προειδοποίησιν ποὺ μοῦ ἔδωκε, καὶ ἡ ὁποία ἤρκεσε διὰ νὰ κρατηθῶ. Τὸ μόνον ποὺ ἔκαμα ἦτο ὅτι ἔστειλα εἰς τὸν Δουρένσκην ἓν κρυπτογραφημένον τηλεγράφημα διὰ νὰ τὸν εἰδοποιήσω τὶ συνέβη. Ἄλλως τε ἡ εἴδησις τῆς τραγωδίας θὰ τῷ ἔφθανε συντόμως. Ἡ Εὐρώπη ὁλόκληρος συνεκινήθη ἀπὸ τὴν δολοφονίαν τοῦ πολιτικοῦ τούτου ἐνδρός, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦτο τόσῳ οἰκεῖον εἰς τὸ δημόσιον ὅσον καὶ τὸ τοῦ Ἡγεμόνος Μιλάνου. Αἱ γνῶμαι τῶν ἐφημερίδων ἦσαν μοιρασμέναι. Αἱ μὲν διετείνοντο ὅτι ἡ Αὐστρία ἐνείχετο εἰς τὸ ἔγκλημα, αἱ δὲ ἀπέδιδον τὸ γεγονὸς εἰς τὴν Ρωσσικὴν ἐπίδρασιν· ἄλλαι πάλιν ὡμιλοῦσαν περὶ ἐκδικήσεως. Ἐγὼ δὲν ἤξευρα τὶ νὰ σκεφθῶ καὶ ἀνέμενα τὴν ἐπάνοδον τοῦ Δουρένσκη διὰ νὰ λάβω μίαν ἐξήγησιν.

Εἶναι περιττὸν νὰ περιγράψω τὴν αἴσθησιν ποὺ ἐπροξενήθη ἐντὸς τῆς Ἡγεμονίας. Ἡ ταραχὴ ἦτο τόση εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ὥστε ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ κηδεύσῃ τὸν Πρωθυπουργὸν τὴν νύκτα καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν παρουσίαν εἰς τὴν κηδείαν παρὰ μερικῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων καὶ μερικῶν οἰκείων τοῦ θανόντος.

Ἡ κηδεία ὡρίσθη διὰ τὴν μεθεπομένην καὶ ἔδει νὰ παραστῶ. Κατὰ τὸ ἔθιμον τῆς χώρας, δὲν ὑπῆρχον ἅμαξαι, ἀλλὰ τὸ φέρετρον ἐφέρετο ὑπό τινων φίλων, οἱ δὲ λοιποὶ ὤφειλον νὰ ἀκολουθοῦν πεζῇ. Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ μετὰ τὸ ἔγκλημα ποὺ ἐξηρχόμην τῆς οἰκίας μου, καὶ δὲν ἠμπόρεσα νὰ συγκρατήσω μίαν ἀναφώνησιν τρόμου διακρίνων εἰς τὸ ἐπανωφόρι μου τὴν θέσιν ὅπου εὑρίσκετο ἡ ἄσπρη κλωστή. Λοι-

πὸν κρίνατε περὶ τῆς καταπλήξεώς μου ὅταν εἶδα ἐκ νέου τὸ ἀπαίσιον αὐτὸ σύνθημα! Οἱ δολοφόνοι εἶχαν προΐδει ὅτι θὰ παριστάμην εἰς τὴν κηδείαν καὶ συνέλαβαν τὸ φρικτὸν σχέδιον νὰ μὲ καταδιώξουν. Ὁ καταθλιπτικὸς τρόμος μου μετεβλήθη ἀμέσως εἰς ὀργὴν λυσσώδη καὶ ἀνυπέρβλητον. Ἀφῆκα τὴν νέαν κλωστὴν ὅπου εὑρίσκετο καὶ ὡρκίσθην νὰ ἐκδικηθῶ τοὺς ἀθλίους αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς διδάξω ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνον τὸ νὰ ἐπιτίθενται ἐναντίον ἑνὸς τιμίου ἀνθρώπου. Εὐτυχῶς ὁ ἀλυσιδωτὸς θώραξ μου εἶχε φθάσει αὐθημερὸν ἐκ Βιέννης καὶ ἤμην εὐτυχὴς διότι ἐστάλη ἀπὸ συνοικίαν παράμερον τῆς αὐστριακῆς πρωτευούσης. Ἀπεσύρθην εἰς τὸν κοιτῶνα μου καὶ ἐφόρεσα τὸν θώρακα. Ἐκάλεσα τὸν ἀκόλουθόν μου καὶ τῷ διηγήθην ὅλα, ἐκτὸς τῶν ὑπονοιῶν μου.

Ὁ Μονταλαμπὲρ ἦτο νέος πλήρης θάρρους καὶ νοήμων. Ἀφοῦ τῷ ἐξήγησα ὅλα ἐδέχθη νὰ μὲ συνοδεύσῃ καὶ νὰ κάμῃ ὅ,τι τοῦ ἐζήτησα. Ἐξήλθομεν τῆς Πρεσβείας μας καὶ ἐφθάσαμεν ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ποὺ ἡ κηδεία διηυθύνετο εἰς τὸ νεκροταφεῖον. Τὸ θέαμα ἦτο ἐπίσημον καὶ ἐπιβλητικόν. Ὁ οὐρανὸς ἦτο συννεφώδης, ἡ δὲ κηδεία ἐπροχώρει βραδέως ἀπὸ δρόμους σιωπηλούς, προηγουμένων λαμπάδων τῶν ὁποίων ἡ φλὸξ ὑπέτρεμεν ἀπὸ τὸν ἄνεμον καὶ ἔρριπτεν ἀντανάκλασιν πένθιμον ἐπὶ τοῦ φερέτρου καὶ ἐπὶ τῆς στολῆς τῶν στρατιωτῶν ποὺ ἀπετέλουν τὴν τιμητικὴν φρουράν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ λείψανον τοῦ ἀνδρὸς ποὺ ἐδολοφονήθη ἀνάνδρως ἀπὸ ἕνα προδότην μετεφέρθη εἰς τὸν τόπον ἀναπαύσεως. Ἀφοῦ ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία καὶ τὸ φέρετρον ἐναπετέθη εἰς τὴν γῆν, ἔσβυσαν τὰς λαμπάδας καὶ οἱ παριστάμενοι διεσπάρησαν. Τότε ἔδωκα τὰς τελευταίας ὁδηγίας εἰς τὸν ἀκόλουθόν μου καὶ ἐπέστρεφα βραδέως εἰς τὴν Πρεσβείαν, ἐνῷ αὐτὸς ἠκολούθει ἐξ ἀποστάσεως. Προσεπάθησα νὰ ἦμαι μόνος, ὥστε νὰ ἀκούω καθαρὰ τὰ βήματα τοῦ Μονταλαμπέρ. Χωρὶς νὰ στρέφωμαι πρὸς τὰ ὀπίσω, ἠκολούθησε τὸν δρόμον μου ἕως ὅτου ἔφθασα εἰς ὁδὸν στενὴν καὶ κακῶς φωτιζομένην ἔνθεν θὰ διηυθυνόμην πρὸς τὴν ὁδὸν ἔνθα ἔκειτο ἡ Πρεσβεία μου. Εἰσερχόμενος εἰς αὐτὴν εἶδα κάτι ποὺ προὐκάλεσε παλμοὺς τῆς καρδίας μου. Κάποιος ἐπροχώρει πρὸς ἐμέ. Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡ σελήνη διέσχισε τὰ νέφη καὶ ἠμπόρεσα νὰ διακρίνω ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο ἀκριβῶς ὁ κουτσὸς τῆς νυκτὸς τοῦ ἐγκλήματος. Ἐτήρησα τὸ αὐτὸ ἥσυχον βῆμα καὶ διέσχισα βραδέως τὴν ὁδόν. Ὁ κουτσὸς ἐπροχώρει πάντοτε καὶ ἀπείχομεν ἀλλήλων περὶ τὰ εἴκοσι βήματα, ὁπότε εἶδα εἰς τὴν καμπὴν μιᾶς θύρας ἄλλον ἄνθρωπον. Χωρὶς νὰ στραφῶ διὰ νὰ μὴ προδοθῶ, ἀδιαφόρησα καὶ διηυθύνθην πρὸς τὸ μέρος ἔνθεν ἤρχετο ὁ κουτσός. Μὲ ἔβλεπε μὲ τὸ μόνον ὄμμα ποὺ δὲν ἦτο σκεπασμένον ἀπὸ ἐπίδεσμον, καὶ μοὶ ἐζήτησεν ἐλεημοσύνην. Προσεποιήθην δισταγμόν, ἐσταμάτησα καὶ ἔθεσα τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιόν μου. Συγχρόνως ἤκουσα ὄπισθέν μου βήματα ἐλαφρά. Δὲν ἐνθυμοῦμαι πῶς συνέβη ἡ συνέχεια. Ἠσθάνθην κάτι εἰς τὴν ράχιν μου, εἶδα λεπίδα λάμπουσαν, καὶ ὁ Μονταλαμπὲρ προσέτρεξε. Τὸν ἀφῆκα παλαίοντα πρὸς ἐκεῖνον ποὺ εὑρίσκετο ὄπισθέν μου καὶ ἐπήδησα ἐπὶ τοῦ ἐπαίτου. Ὅπως εἶχα εἰκάσει, ἡ παραλυσία του ἦτο προσποιητή. Ἦτο ἕνας γερὸς παλληκαρᾶς, ποὺ ἀπηλλάχθη ταχέως ἀπὸ τὰ δικανίκια του καὶ τὸν ὁποῖον κατώρθωσα νὰ συλλάβω χάρις εἰς τὴν μεσολάβησιν τοῦ Μονταλαμπέρ. Ὁ ἄλλος ἀπέδρασε. Δὲν ἔμαθα ποτὲ ποῖος ἦτο, ἀλλ' ὑποθέτω ὅτι ἦτο ἁπλοῦς ὑφιστάμενος.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸν συλληφθέντα, ἐγὼ καὶ ὁ Μονταλαμπὲρ ἠνώσαμεν τὰς προσπαθείας μας καὶ τὸν ὁδηγήσαμεν ὡς αἰχμάλωτον εἰς τὴν Πρεσβείαν. Ἐκεῖ ἀπεσύραμεν τὸ ἐπίδεσμον του καὶ τὴν φενάκην του. Ἦτο αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀρχιαστυνόμος!

Περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω τὰς ἐκφράσεις ποὺ τῷ ἔρριψα κατάμουτρα καὶ ποὺ τὰς ἐδέχθη μὲ σιγὴν ἰσχυρογνώμονα. Ἀλλ' ἐθεώρησα μάταιον νὰ τὸν τιμωρήσω διὰ τὸ κακούργημά του. Μοὶ ἐφάνη λυσιτελέστερον νὰ τὸν ἀναγκάσω νὰ καταγγείλῃ τοὺς ἀληθεῖς ἐνόχους καὶ τὰς ἀφορμὰς τῆς ἀτιμίας ταύτης. Ἀφοῦ τῷ ἀπηύθυνα μομφάς, τῷ εἶπα :

— Δὲν αἰτιῶμαι σᾶς, ἀλλ' ἐκείνους ποὺ σᾶς ἔδωκαν ὁδηγίας νὰ πράξετε αὐ-

τὴν τὴν ἀτιμίαν. Ἡ τύχη σας ἔγκειται εἰς τὰ χέρια σας. Διηγήθητέ μου ὅλην τὴν ἱστορίαν καὶ τότε σᾶς ἀφήνω νὰ φύγετε ἀβλαβής. Ἂν ἀρνηθῆτε, σᾶς ὁδηγῶ ἐκεῖ ὅπου ἠθελήσατε νὰ ἐπιτεθῆτε ἐναντίον μου, καὶ ἐκεῖ σᾶς σκοτώνω ὡσὰν ἕνα σκύλον.

Ὠχρίασε, διότι δὲν ἀνέμενε τοιαύτην ἔκβασιν. Συνήθως ἐκεῖνοι ποὺ παίζουν μὲ τὴν ζωὴν των ἄλλων ἀποδίδουν ἔκτακτον ἀξίαν εἰς τὴν ἰδικήν των.

— Κύριε Βαρῶνε, σᾶς ὁρκίζωμαι ὅτι λέγω τὴν ἀλήθειαν δηλῶν ὅτι δὲν γνωρίζω τίποτε ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ἐκτὸς ἀπὸ τὰς ὁδηγίας ποὺ ἔλαβα, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ὁ κ. Στάροβιτς καὶ σεῖς ἔπρεπε νὰ ἐξαφανισθῆτε ἐὰν εὕρισκαν ἐπάνω σας μίαν ἄσπρην κλωστήν. Γνωρίζετε ὁ ἴδιος ὅτι τὴν πρώτην φοράν, δηλαδὴ πρὸ δύο νυκτῶν, σᾶς ἀφῆκα νὰ περάσετε διότι ὁ ὑπάλληλός μου δὲν εἶδεν εἰς τὸ ἐπανωφόρι σας τὴν ἄσπρην κλωστήν, καὶ ἐπεπλήχθην βαρέως. Φαίνεται ὅτι ἡ κλωστὴ θὰ ἐχάθη.

— Ναί, τὴν ἀφήρεσα, διότι δὲν μὲ συνέφερε νὰ κανονίσω τὴν ὑπόθεσίν σας τὴν νύκτα ἐκείνην! εἶπα, ζητῶν νὰ τῷ προξενήσω ἐντύπωσιν καὶ νὰ τὸν κάμω νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἤμην ἐνήμερος ὅλων. Ἀλλὰ δὲν μοι εἴπατε ἀκόμη ποῖος σᾶς ἔδωκε τὰς διαταγὰς ταύτας.

Μὲ παρετήρησε μὲ ὕφος περίλυπον. —Μὰ Κύριε Βαρῶνε, τὸ γνωρίζετε τόσον καλὰ ὅπως καὶ ἐγώ.

— Ναὶ τὸ γνωρίζω, ἀλλὰ ἀπαιτῶ νὰ τὸ ἀκούσω ἀπὸ σᾶς.

Καὶ ἔλαβα τὸ περίστροφόν μου καὶ τὸ ἔθεσα ἐπὶ τῆς τραπέζης.

—Ἐ λοιπόν, ἀφοῦ θέλετε ἀπολύτως νὰ τὸ μάθετε, τὰς ὁδηγίας μοῦ τὰς ἔδωκεν ὁ Ἡγεμὼν ὁ ἴδιος.

—Εὐχαριστῶ, ξεύρω ἀρκετά. Μόλις δὲ γράψετε καὶ ὑπογράψετε αὐτὴν τὴν δήλωσιν ἐπὶ παρουσίᾳ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀκολούθου μου, σᾶς ἀφίνω νὰ ἀπέλθετε.

Ὀπισθοχώρησε καὶ ἔγινεν ἀπειλητικός. Εἶχε προεξοφλήσει νὰ δυνηθῇ νὰ ἀρνηθῇ ὅλα, ἅπαξ εὑρισκόμενος ἐν ἀσφαλείᾳ.

—Ἀρνοῦμαι νὰ ὑπογράψω, εἶπεν ἐν τέλει.

Ἔλαβα τὸ περίστροφόν μου. —Μονταλαμπέρ, εἶπα, κράτησε τὸ ἀριστερὸν χέρι αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου!

Ὁ ἀρχιαστυνόμος ἔρριψε μίαν βλασφημίαν.

— Δότε μοι τὸ χαρτί, ἀφοῦ ἐπιμένετε.

Μετὰ δέκα λεπτὰ εἶχε φύγει, ἀφίνων εἰς χεῖρας μου ἔγγραφα ἀξίας σχεδὸν ἴσης πρὸς ἐκείνην τῶν ἐγγράφων ποὺ μοῦ εἶχεν ἐμπιστευθῇ ὁ δολοφονηθεὶς Πρωθυπουργός.

Τὴν ἐπαύριον πρωΐ ἐνῷ ἡτοιμαζόμην νὰ μεταβῶ εἰς τὰ Ἀνάκτορα, μία ἅμαξα ἔφθασε μὲ ταχύτητα καλπάζουσαν καὶ ἐξῆλθεν ὁ Δουρένσκη.

— Δόξα τῷ Θεῷ, ἔφθασα ἐγκαίρως διὰ νὰ σᾶς σώσω! εἶπε μόλις μὲ εἶδεν.

—Ἀπολύτως ὄχι, φίλτατε Δουρένσκη, ἀπήντησα ψυχρῶς. Ἐσώθην μόνος μου!

Καὶ εἶτα ἡ ὑπόθεσις ἐπέρασεν εἰς ἄλλα χέρια. Παρέδωκα εἰς τὸν Δουρένσκην τὸ πακέτον τοῦ Πρωθυπουργοῦ, καὶ τὴν δήλωσιν τοῦ Ἀρχιαστυνόμου. Ὁ Δουρένσκη μετέβη ἀμέσως εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Ἀγνοῶ τί συνέβη, ἀλλὰ τὴν ἑπομένην ἑβδομάδα ὁ Μιλάνος παρητήθη ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ του Ἀλεξάνδρου, τότε ἡλικίας δεκατριῶν ἐτῶν.

Συχνάκις ὑπέθεσα ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ πολιτικῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ περὶ παγίδος ποὺ ἔστησεν ὁ Δουρένσκη κατὰ τοῦ Ἡγεμόνος χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Ἡγεμονίδα. Ἀλλὰ πρὸς τιμὴν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος προτιμῶ νὰ σκεφθῶ ὅτι δὲν εἶχε προϊδεῖ τὰ ἔσχατα μέτρα ποὺ θὰ ἐλάμβανεν ὁ Ἡγεμών.

Βαρῶνος.....
πρώην Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΙΛΜΠΡΙΤΖ

Ὑπὸ τοῦ **ΠΩΛ ΜΑΚ ΓΚΟΥΑΪΡ**
Μετάφρασις ἀπὸ τ' Ἀγγλικὰ Η. ΣΑΓΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

— Μάλιστα. Ἕνα αὐτοκίνητο τύπου «σπὸρ» χρώματος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μπλὲ σκοῦρο. Πέρασε μπροστὰ ἀπὸ τὸν Χάγκετ περίπου στὶς 12.30 μετὰ τὰ μεσάνυχτα καὶ πέντε λεπτὰ ἀργότερα μπροστὰ ἀπὸ τὸν Ράϊτ, στὴ γωνία Χουάϊτλαιη. Προσπάθησα νὰ σχεδιάσω τὸ δρομολόγιο ποὺ θὰ ἀκολούθησε, ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσα. Τώρα ὅμως ποὺ μάθαμε ὅσα ξέρουμε σχετικὰ μὲ τὸ λεωφορεῖο, φαίνεται πὼς τὸ αὐτοκίνητο αὐτὸ πρέπει νὰ βγῇ ἀπὸ τὶς ὑπόνοιές μας.

— Μὴν εἶσαι καὶ τόσο βέβαιος. Ἐξ ἄλλου ὁ ὁδηγός του, νὰ εἶδε κάτι...

— Πάντως δὲν πρόκειται νὰ τὸ ἀνακαλύψουμε ἂν δὲν τὸ ἀναγγείλουμε μὲ ἀνακοινώσεις. Ἀλλ' ἂς καταστρώσωμε τὸ πρόγραμμά μας. Μόνο μὲ ἀγγελίες, ἀνακοινώσεις στὸν τύπο καὶ στὸ ραδιόφωνο θὰ μπορέσουμε νὰ βροῦμε τὸ λεωφορεῖο ἢ τὸ καμιόνι. Παραδέχομαι ὅμως πὼς μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ εἰδοποιοῦμε τοὺς δολοφόνους. Μήπως θἄπρεπε νὰ τοὺς ἀφήσουμε στὴν πλάνη πὼς δηλαδὴ πιστέψαμε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δυστυχήματος ; Ἡ ἄποψις αὐτὴ ἔχει καὶ τὰ «ὑπὲρ» της ἀλλὰ καὶ τὰ «κατά». Ἡ ἐπίσημη ἀνάκρισις ἔγινε.

Τὸ πρωῒ στὶς 11, ὅπως ξέρετε...

Ὁ Χάρσλοον ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸν Κάμμινγκς.

Κι' ὁ Φίλλινγκερ συνέχισε: Ἐν πάσει περιπτώσει πρέπει νὰ μᾶς δοθῇ μία πίστωσις χρόνου γιὰ τὴ συνέχιση τῶν ἀναζητήσεων. Εἴτε περὶ δυστυχήματος πρόκειται εἴτε περὶ φόνου, ἐκεῖνο ποὺ προέχει εἶναι νὰ ἀνακαλύψουμε τὸν δράστη.

—Ἐγώ, εἶπε ὁ Κάμμινγκς, δὲν βλέπω τὶ ἔχουμε νὰ κερδίσουμε, ἀποσιωπῶντας τὸ πράγμα, καὶ μὴ δίνοντάς του εὐρύτατη δημοσιότητα. Ὁ δολοφόνος, ἢ οἱ δολοφόνοι, δὲν εἶναι τόσο ἠλίθιοι ὥστε νὰ πιστεύουν πὼς τὸ «χάψαμε». Γνωρίζουν πολὺ καλὰ ὅτι συνεχίζουμε τὶς ἔρευνες καὶ πὼς ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ φτάσωμε στὰ ἀποτελέσματα ποὺ βρισκόμαστε τώρα. Ἐνῷ ἂν συνεχίσουμε τὴ σιωπὴ καὶ δὲν προβοῦμε σὲ ἀνακοινώσεις καὶ δημοσιεύσεις, χάνουμε τὰ πλεονεκτήματα ποὺ θὰ εἴχαμε ἀπὸ αὐτές. Ἐξ ἄλλου οἱ ἰθύνοντες τὴν Ἑταιρείαν «Μπρούν» δὲν νομίζω πὼς θὰ μείνουν ἀδρανεῖς, ὑποψιαζόμενοι πὼς κάποιος ἀπὸ τοὺς ὁδηγούς τους εἶναι ἐγκληματίας.

— Καί τί ἐλπίζετε νὰ κερδίσουμε ἀπὸ τὴ δημοσίευσι ; ρώτησε ὁ Χάρσλοον.

Ὅλος ὁ κόσμος θ' ἀρχίσῃ ἀμέσως νὰ βάζῃ στὸ μυαλό του καὶ νὰ σκέπτεται μήπως εἶδε ἢ ἀντελήφθη κανένα καμιόνι μεταφορῶν ἢ κανένα λεωφορεῖο, ποὺ ἡ κυκλοφορία του θὰ ἦτο ὕποπτη. Φυσικὰ θὰ πάρουμε πάρα πολλὰ γράμματα γιὰ λεωφορεῖα, ποὺ δὲν θἄχουν κανένα ἐνδιαφέρον. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως ἕνα ἀπ' αὐτὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ νὰ ἀνακαλύψουμε τὸ καταζητούμενο λεωφορεῖο, τὴν τοποθεσία ὅπου ἐξηφανίσθη καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα. Νομίζω λοιπὸν πὼς ἂν συντάξουμε μὲ τὸν κατάλληλο τρόπο ὁρισμένες δημοσιεύσεις θἄχουμε πολλὲς πιθανότητες, κάτι νὰ μάθουμε. Στὸ κάτω κάτω δὲν εἶναι καὶ τόσο εὔκολο νὰ κρατήσῃ κανένας καμουφλαρισμένο ἕνα λεωφορεῖο ἢ ἕνα καμιόνι. Δὲν εἶναι δακτυλῆθρες γιὰ νὰ τὶς ἐξαφανίσῃς. Οἱ ἔνοχοι θὰ διαθέτουν κάποιο γκαράζ. Συνεπῶς γιὰ νὰ τὸ ἀνακαλύψουμε πρέπει νὰ κεντήσουμε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινῆς γνώμης.

— Καὶ δὲν θἄταν καλλίτερα ν' ἀφήσουμε νὰ πιστέψουν οἱ δολοφόνοι πὼς μᾶς διέφυγαν ; Πιθανὸν νὰ νόμισαν ὅτι δὲν κάναμε ὅλους αὐτοὺς τοὺς συλλογισμοὺς καὶ νὰ ἐπαναλάβουν τὴ δράση τους. Φαίνονται ἐξαιρετικὰ τολμηροί.

— Ναὶ ἀλλὰ δὲν ξέρουμε ἂν ἔχουν λόγους νὰ τὴν ἐπαναλάβουν. Ἴσως νὰ ἐπέτυχε ὁ σκοπός τους μὲ τὰ χθεσινὰ μόνο γεγονότα. Ὄχι, Ταγματάρχα μου ἐγὼ προσωπικῶς δὲν νομίζω ὅτι θὰ βάλουν πάλι τὸ λεωφορεῖο τους νὰ κυκλοφορήσῃ. Τώρα θὰ καταγίνονται μὲ τὸ νὰ ἐξαφανίζουν τὰ ἴχνη τους καὶ μὲ τὴν καταστροφὴ τοῦ ὑλικοῦ ποὺ ἐχρησιμοποίησαν γιὰ καμουφλάρισμα. Δὲν πρέπει νὰ θυσιάσουμε τὰ πλεο-

νεκτήματα ποὺ θὰ μᾶς πρόσφερε μιὰ εὐρυτάτη δημοσίευσις μὲ τὴν ὄχι καὶ τόσο πιθανὴ ὑπόθεσι μιᾶς νέας ἐξόδου τοῦ λεωφορείου. Διότι καὶ ἂν ἀκόμη τὸ κυκλοφοροῦσαν πῶς μποροῦμε νἄμαστε βέβαιοι ὅτι θὰ τὸ ἀνακαλύψουμε ;

Ὁ Χάρλοον ποὺ τὸν διῆπε τὸ πνεῦμα τῆς λογικῆς, ἐδέχθη τὶς ἀπόψεις τοῦ Κάμμινγκς.

— Σύμφωνοι, τότε. Νομίζω πὼς συμφωνεῖται καὶ σεῖς μὲ τὴ γνώμη τοῦ Κάμμινγκς, Φίλλινγκερ ;

— Καμμιὰ ἀντίρρησις, ἀπάντησε ὁ τελευταῖος.

—Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μπορεῖται νὰ εἰδοποιήσετε τὸν δημόσιον κατήγορον νὰ προχωρήσῃ. Ἀλλὰ πές τε μου σκοπεύετε νὰ καλέσετε στὴν τακτικὴ ἀνάκριση ἀντιπρόσωπο τῆς Ἑταιρείας «Μπρούν»;

— Γιὰ τὴν ὥρα δὲν μᾶς ἐξυπηρετεῖ σὲ τίποτα, ταγματάρχα μου. Ὁ Κάμμινγκς θὰ καταθέσῃ ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν συζήτησι ποὺ ἔκανε μὲ τὸν κ. Τράμπ. Κατόπιν ὁ δημόσιος κατήγορος ἂς ἀποφασίσῃ μόνος του ἂν θὰ κλητεύσῃ ἀντιπροσώπους τῆς Ἑταιρείας ἢ ὄχι. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἐφημερῖδες θὰ ἐνδιαφερθοῦν καὶ θὰ στείλουν τοὺς καλλίτερους τους ρεπόρτερς. Κι' ἔτσι θὰ γίνῃ ὁ θόρυβος ποὺ ἐπιζητοῦμε.

— Καὶ τὸ ραδιόφωνο ;

— Θὰ τὸ χρησιμοποιήσουμε κι' αὐτὸ ἀπὸ αὔριο, εἶπε ὁ Κάμμινγκς. Ἐντὸς εἴκοσι-τεσσάρων ὡρῶν ὅλη ἡ χώρα θὰ δονῆται ἀπὸ τὴν εἴδησι. Ἂς ἐλπίσουμε ὅτι θὰ μᾶς ὠφελήσῃ.

Ἡ πόρτα χτύπησε καὶ μπῆκε ὁ ἰατρὸς Χίγκινσον.

—Ὁρίστε, Φίλλινγκερ. Πᾶρτε τὴν ἔκθεσι ποὺ μοῦ ζητήσατε. Μὲ συγχωρεῖτε ποὺ ἀργοπόρησα, ἀλλὰ βλέπετε ὁ Βίλλυ εἶναι τόσο σχολαστικὸς ποὺ ἐπιμένει νὰ μετρήσῃ μιὰ—μιὰ τὶς τρίχες τῆς κεφαλῆς τῶν πτωμάτων.

—Ὅλα τὰ ὄργανα εἶναι ἐν τάξει. Ἡ καρδιὰ ἐξαιρετική. Καμμιὰ ἔνδειξις ὅτι διῆγε ζωὴ ἀνώμαλη. Ἀπολύτως τίποτε στὸ σηκότι. Τὸ αἷμα θαυμάσιο. Μὲ δυὸ λόγια ἕνας ὀργανισμὸς ὑγιέστατος. Κανένα ὑπόλειμμα ναρκωτικοῦ. Συμπέρασμα. Ὑπέκυψε ἀπὸ τὰ τραύματα τῆς κεφαλῆς. Καὶ πότε ἡ τακτικὴ ἀνάκρισις θὰ γίνῃ ;

— Στὶς 11 στὸν Δημόσιο κατήγορο. Θὰ κληθῇ πρῶτα ὁ Ράϊτ καὶ μετὰ σεῖς, γιατρέ, εἶπε ὁ Φίλλινγκερ.

— Καὶ τὶ στὸ μεταξὺ ἀποκαλύψατε ;

— Σεῖς γιατρέ ;

—Ὅτι ἀπέθανε συνεπείᾳ τῶν τραυμάτων τῆς κεφαλῆς. Σᾶς τὸ εἶπα ἤδη. Ἀλλὰ μέσα σαὐτὸ τὸν φάκελλο θὰ βρῆτε καὶ κάτι ποὺ ἀνακάλυψα μαζὺ μὲ τὰ κολλημένα αἵματα, τὸ μυαλὸ καὶ τὴ λάσπη τοῦ δρόμου.

— Περὶ τίνος πρόκειται ; ρώτησαν ὅλοι μαζί ;

—Ἕνα κομματάκι ρὸζ χαρτί, εἶπε ὁ Κάμμινγκς, ποὺ πρῶτος ἄνοιξε τὸν φάκελλο.

— Φυσικὰ κάθε χαρτὶ θὰ ἔπερνε αὐτὸ τὸ χρῶμα ἂν βρισκότανε ἐκεῖ ποὺ τὸ ἀνεκάλυψα, εἶπε ὁ γιατρός. Ἦταν μέσα στὸν ἐγκέφαλο σὲ βάθος μισοῦ ἑκατοστοῦ.

— Καὶ τί συμπέρασμα βγάζετε ἀπ' αὐτὸ γιατρέ ;

— Αὐτὸ ποὺ καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι ἐξάγετε. Εἶναι ἕνα μικρὸ κομματάκι χαρτιοῦ, σχήματος στρογγυλοῦ, διαμέτρου μισοῦ ἑκατοστοῦ. Βλέπετε γιὰ χατῆρι σας τὸ μέτρησα μὲ πολὺ προσοχή. Βεβαίως, δὲν ξέρω περὶ τίνος πρόκειται. Τὶ φροντίδα αὐτὴ τὴν ἀφήνω σὲ σᾶς. Προσπαθῆστε λοιπὸν ν' ἀνακαλύψετε τὴν προέλευσί του καὶ νὰ τὸ ἀναγνωρίσετε.

Ὁ Χίγκινσον χαμογέλασε εἰρωνικά, ἐνῷ ὁ Φίλλινγκερ μουρμούρισε κάτι.

— Μοιάζει μὲ κομφετί, εἶπε ὁ Χάρσλοον, πέρνωντας τὸν φάκελλο.

— Ποῦ ἀκριβῶς τὸ βρήκατε γιατρέ ; ρώτησε ὁ Κάμμινγκς. Στὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς κεφαλῆς ἢ στὸ πίσω ;

—Ἀνακατεμένο μὲ μικρὰ κομμάτια τοῦ μετωπιαίου ὀστοῦ. Ὅλο τὸ μέτωπο βρέθηκε θρυμματισμένο.

— Δὲν ἀποκλείεται νὰ βρισκότανε στὰ μαλλιὰ τοῦ Τόμσον πρὶν ἀπὸ τὴ δολοφονία. Ἴσως νὰ παρευρέθηκε σὲ κανένα γάμο ἢ σὲ κανένα χορό. Κι' ἐκεῖ νὰ ἔρριξαν κομφετί.

— Πιθανὴ ἡ ἄποψις. Εἶχε πολὺ πυκνὰ μαλλιά. Ἀλλὰ μὲ μιὰ τσατσάρα...

— Καὶ μὲ τὴν τσατσάρα δὲν εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ ξεκολοῦσε. Μπορεῖ ὅμως νὰ κόλλησε στὰ μαλλιά του σὰν ἔπεσε χάμω. Στὸ δρόμο ἢ στὸ λεωφορεῖο. Ὁ Κάμμινγκς τοποθέτησε τὴν ἔκθεσι τοῦ γιατροῦ μὲ τὸν φάκελλο ποὺ ἔφερνε τὴ νέα ἀνακάλυψι πάνω στὸ γραφεῖο.

— Δὲν νομίζω ὅτι θὰ μᾶς βοηθήσῃ σὲ πολλὰ πράγματα αὐτὸ τὸ χαρτάκι Κι' ὁ Σέρλοκ Χόλμς ἀκόμα θὰ εἶχε ἀνάγκη περισσοτέρων ἰχνῶν καὶ ἐνδείξεων. Ἐν τούτοις δὲν παύει νὰ εἶναι ἐνδιαφέρον. Εἴπατε γιατρὲ ὅτι τὸ χαρτάκι ἦταν βαθειὰ σφηνωμένο ;

— Ναί, βαθειά. Καὶ τώρα κύριοι ἂν δὲν ἔχετε ἀντίρρησι γυρίζω σπίτι μου νὰ ξαπλώσω. Δὲν νομίζω ὅτι ἔχετε, ἔτσι ;

— Καὶ μὲ τὸ δίκηο σας, ἀπήντησε ὁ Φίλλινγκερ καὶ χασμουρήθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XI

Ἐκδρομὴ στὴν ἐξοχή.

Ὁ γηραλέος κ. Μπόννερ, δημόσιος κατήγορος τῆς Περιοχῆς τοῦ Ἴπλμπριτζ ἦταν στὶς 11 ἀκριβῶς στὴ θέσῃ του, γιὰ ν' ἀρχίσῃ τὴν ἀνάκρισι. Ἐκείνη τὴ μέρα δὲν διήρκεσε ὅμως περισσότερο ἀπὸ τὸν χρόνο ἐκεῖνο ποὺ χρειαζότανε γιὰ νὰ τὴν ἀναβάλουν γιὰ τὴν ἑπομένη.

— Λοιπόν, σεῖς τί γνώμης εἶσθε κ. Ἐπιθεωρητά ; ρώτησε ὁ ἀστυνόμος.

— Γιὰ τὴν ἀνάκρισι ; κράτησε ὅσο ἀκριβῶς χριαζότανε γιὰ νὰ τὴν ἀναβάλουμε. Ἀλλὰ τώρα τί πρόκειται νὰ κάνουμε ; Ὅλα ἔγιναν μέχρι στιγμῆς, ὅπως εἶχανε προβλεφθεῖ. Τὰ ταχυδρομεῖα εἶναι εἰδοποιημένα. Ἡ ἀγγελία ἀπὸ τοῦ Ραδιοφώνου ἔγινε ὅπως τὴ θέλαμε. Σεῖς ἀποστείλατε ἕνα ἀνακοινωθὲν στὸν τύπο κι' ὁ Οὐίτλερ μοῦ δίδει συνεχῶς ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ γκαράζ. Καὶ δὲν ἀπομένει λοιπὸν παρὰ νὰ περιμένουμε ἐδῶ μὲ σταυρωμένα χέρια ὥσπου νὰ φτάσῃ κάποιο νέο. Πάντως πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι οἱ κακοποιοὶ αὐτοὶ ἔκαναν καλὰ τὴ δουλειά τους. Μᾶς ἄφησαν μονάχα δυὸ ἴχνη ἐλαστικῶν καὶ ἕνα κομφετί.

— Καὶ ἕνα πτῶμα, εἶπε ὁ Φίλλινγκερ. Ὑπὸ κανονικὰς συνθήκας θὰ ἐπρότεινα μιὰ λεπτομερεστατη ἔρευνα σχετικὰ μὲ τὸ παρελθὸν τοῦ θύματος. Βεβαίως θὰ τὴν κάμωμε. Ἀλλὰ πολὺ ἀμφιβάλλω ἂν θὰ μᾶς βοηθήσῃ σὲ τίποτα.

Λέγοντας αὐτὰ ἔφτασαν σ' ἕνα πανδοχεῖο. Ὁ Φίλλινγκερ κάλεσε τὸ γκαρσόνι.

— Φέρε μας μπῦρα. Ὕστερα τζὶν καὶ πικραμύγδαλα. Ἔπειτα μπῦρα πάλι καὶ ξανὰ μπῦρα. Μπῦρα μαύρη καὶ ξανθειά. Μετὰ θὰ δοῦμε...

— Εἶναι τόσο ὅμορφα, εἶπε ὁ Κάμμινγκς ἔπειτα ἀπὸ λίγο. Ἡ ἐξοχὴ εἶναι τόσο ὡραῖα ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἐπωφεληθοῦμε γιὰ νὰ κάνουμε ἕνα περίπατο. Συγχρόνως ρωτᾶμε κι' αὐτοὺς ποὺ ἔγραψαν τὶς διαμαρτυρίες. Τί λέτε ; Ἴσως μπορέσουμε νὰ πάρουμε κ' αὐτοὺς καὶ τίποτε ἐνδιαφέρουσες περιγραφὲς τοῦ λεωφορείου.

—Δὲν ἔχω ἀντίρρησι, εἶπε ὁ Φίλλινγκερ. Ἂς πάρωμε μαζί μας, καὶ μερικὲς μπῦρες.

Τὰ τοπεῖα ποὺ περιβάλλουν τὸ Λὸντ εἶναι ἀπὸ τὰ ὡραιότερα τῆς νοτίου Ἀγγλίας. Τὸ Λὸντ εἶναι ἕνα γραφικώτατο χωριουδάκι ποὺ κεῖται στὴ κοιλάδα τοῦ Ὄρν. Πολλὰ φρουτόδενδρα καὶ κῆποι γεμάτοι ἄνθη τὸ στολίζουν. Καὶ τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου ἀκόμη τῶν χωρικῶν ποὺ κατοικοῦν ἐκεῖ εἶναι ρόδινο καὶ μοιάζει μὲ τὰ μῆλα ποὺ κρέμονται βαρειὰ στὰ δέντρα.

Ὁ πρῶτος ἐκ τῶν κατοίκων στὸν ὁποῖον ἀπευθύνθηκαν οἱ ἀστυνομικοὶ εἶταν ἕνας ὑψηλὸς κι' ἀδύνατος ἄντρας μὲ γαμψὴ μύτη. Ζοῦσε σὲ κάποιο μικρὸ σπιτάκι στὴν εἴσοδο τοῦ χωριοῦ. Ὁ Κάμμινγκς καὶ ὁ Φίλλινγκερ τὸν βρῆκαν καθισμένον στὸν κῆπο του, μπροστὰ σ' ἕσα καβαλέτο, μὲ ἕνα πινέλλο στὸ χέρι. (Συνεχίζεται)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 22

«Περὶ προσθέτων ἀστυφυλάκων»

Ἄρθρον 1.—Οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῇ ὡς πρόσθετος ἀστυφύλαξ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει προϋπηρετήσει εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα ὡς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος.

Ἄρθρον 2.—Αἰτήσεις διορισμοῦ προσθέτων ἀστυφυλάκων ὑποβάλλονται διὰ τοῦ οἰκείου Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 3.—Μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ διορισμοῦ διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου αἱ ἁρμόδιαι Ἀστυνομικαὶ Διευθύνσεις προβαίνουσιν εἰς τὸν ὁρκωμοσίαν τοῦ ὑποψηφίου τότε μόνον ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἔγγραφον βεβαίωσιν τῶν Διαχειριστῶν Χρηματικοῦ καὶ Ὑλικοῦ τῆς Διευθύνσεως ὅτι: α') παρὰ τοῦ αἰτησαμένου τὸν διορισμὸν φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου κατεβλήθη ἡ ἀξία τῶν χορηγητέων εἰδῶν στολῆς, ἐξαρτήσεως καὶ λοιπῶν δημοσίων εἰδῶν καὶ β') ὅτι ὁ αἰτησάμενος τοῦτον ἔχει προκαταβάλλει τὸν πρῶτον μισθόν.

Ἄρθρον 4.—Οἱ μισθοὶ τῶν προσθέτων ἀστυφυλάκων προκαταβάλλονται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων μεταξὺ τῆς 27ης καὶ 30ῆς ἑκάστου μηνὸς εἰς τὸν ἁρμόδιον Ταμίαν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, οὐδέποτε δὲ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν πρόσθετον ἀστυφύλακα.

Ἄρθρον 5.—Πᾶς προσλαβὼν πρόσθετον ἀστυφύλακα ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ ἐγγράφως τὸ Ἀρχηγεῖον ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἐπιθυμεῖ νὰ λήξῃ ἡ ὑπηρεσία τοῦ παρ' αὐτοῦ χρησιμοποιουμένου προσθέτου ἀστυφύλακος.

Ἄρθρον 6.—Ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου τοῦ χιτωνίου των, οἱ πρόσθετοι ἀστυφύλακες, καὶ εἰς τὰ σημεῖα ἀκριβῶς ὅπου οἱ τακτικοὶ ἀστυφύλακες φέρουσι τοὺς διακριτικοὺς ἀριθμοὺς αὐτῶν τοποθετοῦσι πρὸς μὲν τὸν ἀριστερὸν μέρος τὰ ψηφία Π.Α. (Πρόσθετος Ἀστυφύλαξ) εἰς δὲ τὸ δεξιὸν τὸν ἀριθμὸν μητρώου αὐτῶν.

Ἄρθρον 7.—Ι. Οἱ διοριζόμενοι πρόσθετοι ἀστυφύλακες ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Τμήματος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐκτελοῦσιν ὑπηρεσίαν, ἐκτὸς τῶν διοριζομένων εἰς γραμμὰς αὐτοκινήτων ἢ συναφεῖς τούτοις ὑπηρεσίας, ὁπότε οὗτοι τοποθετοῦνται παρὰ τῷ Τμήματι Τροχαίας Κινήσεως εἰς οὗ τὴν δύναμιν καὶ τὸν ἔλεγχον ὑπάγονται.

ΙΙ. Ὑποχρεοῦνται νὰ φέρωσι καθαρὰν τὴν στολήν των, ἐξάρτησιν καὶ ὁπλισμὸν κανονικῶς.

ΙΙΙ. Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀξιωματικοῦ τμήματος τοῦ ἔχοντος ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του προσθέτους ἀστυφύλακας ἀναρτᾶται πίναξ ἐμφαίνων τὸν ἀριθμὸν καὶ ὀνοματεπώνυμον τοῦ προσθέτου ἀστυφύλακος, τὴν διεύθυνσίν του, τὴν ὑπηρεσίαν ἣν ἐκτελεῖ καὶ τὰς ὥρας ταύτης. Ὁ ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρήσεως καὶ ὁ ἀρχιφύλαξ ἐπόπτης πρὸ τῆς ἐξόδου του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν λαμβάνει σημείωσιν τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ προσθέτων ἀστυφυλάκων οὓς ἐπιθεωρεῖ ὡς καὶ τοὺς τακτικοὺς σκοποὺς καὶ περιπόλους.

ΙV. Πᾶν πειθαρχικὸν ἀδίκημα τῶν προσθέτων ἀστυφυλάκων ἀναφέρεται ἐγγράφως εἰς τὸ Τμῆμα ἐφαρμοζομένων ὅ,τι καὶ διὰ τοὺς τακτικοὺς ἀστυφύλακας.

V. Ἡ διάρκεια τῆς ἡμερησίας ὑπηρεσίας τῶν προσθέτων ἀστυφυλάκων εἶναι οἵα ἡ κεκανονισμένη διὰ τοὺς τακτικοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ μόνον εἰς ἐκτάκτους καὶ εἰδικὰς ἀπολύτως δεδικαιολογημένας περιστάσεις ἐπιτρέπεται ὑπέρβασις, ἀλλ' οὐδέποτε πέραν τοῦ δεκαώρου καὶ δι' ἐλαχίστας τοιαύτας περιπτώσεις. Πάντως διὰ πᾶσαν ὑπέρβασιν ὡρῶν καὶ τὸν δικαιολογητικὸν λόγον ταύτης εἰδοποιεῖται τὸ ἁρμόδιον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα. Τὰ ἁρμόδια Ἀστυνομικὰ Τμήματα ἐλέγχουσι καὶ ἐποπτεύουσι τὸ ὅριον ὑπηρεσίας.

VI. Ὁ αἰτούμενος καὶ προσλαμβάνων πρόσθετον ἀστυφύλακα, ὡς καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ διοριζόμενος δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ πρόσθετος ἀστυφύλαξ εἶναι ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος καὶ οὐχὶ ἰδιωτικὸς τοιοῦτος, ὑπαγόμενος εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ οὐδέποτε δύναται νὰ τῷ ἀνατίθηται ὑπηρεσία ἄσχετος πρὸς τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὁριζόμενα ἢ νὰ ἐλατ-

τώνῃ τὰς ἀποδοχὰς ἐν γένει ἢ νὰ τὸν χρησιμοποιῇ καθ' ὃν τρόπον νομίζει συμφέροντα δι' ἑαυτόν του καὶ ἀντικανονικόν.

VII. Τῇ μερίμνῃ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ ἀναλόγως τῶν ὡρῶν ἐργασίας τῶν προσθέτων ἀστυφυλάκων καλοῦνται οὗτοι εἰς τὸ Τμῆμα εἰς ὃ ὑπάγονται καὶ λαμβάνουσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν διαταγῶν ἐγκυκλίων τοῦ Ἀρχηγείου, Διευθύνσεως, Νόμων κ.λ.π.

VIII. Οἱ πρόσθετοι ἀστυφύλακες δὲν στρατωνίζονται ἐν τοῖς Ἀστυνομικοῖς Καταστήμασι.

IX. Οἱ πρόσθετοι ἀστυφύλακες δύνανται τῇ αἰτήσει των νὰ συμμετέχωσιν εἰς τὸ συσσίτιον τοῦ Τμήματος, ἐὰν λειτουργῇ τοιοῦτον, ἢ νὰ ἐστιῶνται εἰς τὰ καθωρισμένα καὶ διὰ τοὺς τακτικοὺς ὑπαλλήλους ἐστιατόρια.

X. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς τοὺς προσθέτους ἀστυφύλακας ἡ δημιουργία χρεῶν.

XI. Γενικῶς ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς προσθέτους πᾶσα διάταξις ἀφορῶσα καὶ τοὺς τακτικοὺς ἀστυφύλακας δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Νόμου 4971 ἐξομοιοῦνται πρὸς τακτικοὺς ἀστυφύλακας ὡς πρὸς τὴν ἐξουσίαν, προνόμια καὶ καθήκοντα.

XII. Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ ἀνάληψις ὑπηρεσίας προσθέτου ἀστυφύλακος προϋποθέτει ἀπόλυτον γνῶσιν τοῦ παρόντος. Τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα μεριμνῶσιν ὅπως λαμβάνῃ γνῶσιν τούτου πᾶς παρ' αὐτοῖς ὑπηρετῶν πρόσθετος ἀστυφύλαξ ὑποχρεούμενος νὰ ὑποβάλῃ ἔγγραφον δήλωσιν περὶ τούτου.

XIII. Εἰς τὴν αὐτὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγρ. ὑποχρέωσιν ὑπόκεινται καὶ οἱ αἰτούμενοι τὸν διορισμὸν προσθέτων ἀστυφυλάκων, οἵτινες ἀναφέρουσιν εἰς τὴν σχετικὴν αἴτησίν των ὅτι ἔχουσι γνῶσιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

XIV. Τὰ εἴδη ἱματισμοῦ τῶν ἀπολυομένων προσθέτων ἀστυφυλάκων παραδίδονται εἰς τοὺς αἰτησαμένους τὸν διορισμὸν προσθέτου ἀστυφύλακος ἰδιώτας, τὰ εἴδη ὅμως ὁπλισμοῦ καὶ ἐξαρτήσεως (σῆμα πηληκίου, συρίκτρα, ζωστὴρ καὶ ἀστυνομικὴ ῥάβδος) ἐπιστρέφονται ἀπαραιτήτως τῇ ὑπηρεσίᾳ, ὡς δημόσια εἴδη.

Ἄρθρον 8.—Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἑκάστου μηνὸς ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον ὀνομαστικὸς πίναξ τῶν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ὁπωσδήποτε τιμωρηθέντων προσθέτων ἀστυφυλάκων ἐμφαίνων τὸ εἶδος τῆς ποινῆς καὶ περίληψιν τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1934

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. ΓΑΡΕΖΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 23

«Περὶ ἀπαγορεύσεως ἐπιβιβάσεως ἐπ' αὐτοκινήτων πρὸς δίωξιν ἑτέρου κλπ.»

Ἄρθρον μόνον.

Ι. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους νὰ ἐπιβαίνωσιν ἑτέρου αὐτοκινήτου, ἵνα καταδιώξωσιν ἕτερον τοιοῦτον τοῦ ὁποίου ὁ ὁδηγὸς διέπραξε κοινὴν παράβασιν (ὑπερβολικῆς ταχύτητος κ.λ.π.).

Τοῦ μέσου τούτου δύναται νὰ γίνηται χρῆσις μόνον εἰς περιπτώσεις διαπράξεως σοβαροῦ ἐγκλήματος, καθ' ὅσον εἶναι λίαν ἐπικίνδυνον καὶ εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἰς τὴν Δημοσίαν Ἀσφάλειαν.

ΙΙ. Τῶν διατάξεων τῆς ἄνω παραγράφου (ἐδάφ. 1) ἐξαιροῦνται οἱ διὰ αὐτοκινήτων ἢ μοτοσυκλεττῶν ἀσκοῦντες ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς τροχαίας κινήσεως ἀστυνομικοὶ οἵτινες ὅμως δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ κατὰ τὰς περιπτώσεις διώξεως ταχύτης δέον νὰ ᾖ λελογισμένη πρὸς ἀποφυγὴν κινδύνων εἰς οὓς δυνατὸν νὰ ἐκτεθῇ καὶ τὸ κοινὸν καὶ οἱ διώκοντες.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1934.

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. ΓΑΡΕΖΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 24

«Περὶ βιβλίου ἀμοιβῶν καὶ συγχαρητηρίων»

Ἄρθρον 1.

Ι. Παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ, ἑκάστῃ Ἀστυνομικῇ Διευθύνσει, τῇ Ἀστυνομικῇ Σχολῇ, ἑκάστῳ Ἀστυνομικῷ Τμήματι καὶ Ὑπηρεσίᾳ καὶ πάσῃ αὐτοτελεῖ Ἀστυνομικῇ Ὑπηρεσίᾳ τηρεῖται βιβλίον ἀμοιβῶν καὶ συγχαρητηρίων.

ΙΙ. Τὸ βιβλίον τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύο μέρη κατὰ τὸ κατωτέρω ὑπόδειγμα:

Εἰς τὸ μέρος α' καταχωρίζονται αἱ ἠθικαὶ καὶ ὑλικαὶ ἀμοιβαὶ ἐν γένει αἱ ἀπονεμόμεναι ὑπὸ τῶν προϊσταμένων ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἀφορῶσαι εἴτε πάντας τοὺς ὑπαλλήλους Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως ἢ ἄλλης ὑπηρεσίας ἢ τινα ἢ τινας ἐξ αὐτῶν.

Εἰς τὸ β' μέρος καταχωρίζονται αἱ ἀμοιβαὶ ἢ εὐχαριστήριοι ἐπιστολαὶ ἢ ἔγγραφα ἀπευθυνόμενα εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν ἢ ἄλλην Ὑπηρεσίαν ὑπὸ ἄλλων ἐκτὸς Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ ὀργανώσεων ἢ ὑπὸ ἰδιωτῶν.

Εἰς τὸ αὐτὸ μέρος καταχωρίζονται καὶ αἱ εὐμενεῖς ὑπὲρ ὑπηρεσίας τινὸς ἢ ὑπαλλήλου κρίσεις ἐφημερίδων.

Αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὸ β' μέρος γίνονται μόνον κατόπιν διαταγῆς τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως ἢ ἰσοτίμου αὐτῇ ἄλλης Ἀστυνομικῆς Ὑπηρεσίας, εἰς ἣν δέον νὰ ὑποβάλληται τὸ τυχὸν εἰς ὑφισταμένην της ὑπηρεσίαν ἀπευθυνθὲν ἔγγραφον.

ΙΙΙ. Εἰς τὸ παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ τηρούμενον βιβλίον καταχωρίζονται καὶ αἱ ἀμοιβαί, συγχαρητήρια κ.λ.π., ἅτινα ἀπονέμονται εἰς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ὑπηρετοῦντας εἰς: 1) τὴν Διεύθυνσιν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, 2) τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν Ἀλλοδαπῶν, 3) τὴν Ἀποθήκην Ὑλικοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων, 4) τὴν Γενικὴν Ἐποπτείαν Ἀγορανομίας.

Προκειμένου περὶ τῶν εἰς τὸ β' μέρος τοῦ βιβλίου γενομένων ἐγγραφῶν οἱ προϊστάμενοι τῶν ἀνωτέρω ὑπηρεσιῶν ἀποστέλλουσι εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τὰ σχετικὰ στοιχεῖα πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ βιβλίου.

Τὸ παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ τηρούμενον βιβλίον τοῦτο εἶναι διῃρημένον κατ' Ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις καὶ λοιπὰς Ὑπηρεσίας, τὸ δὲ παρ' ἑκάστῃ Ἀστυνομικῇ Διευθύνσει κατ' Ἀστυνομικὰ Τμήματα καὶ Ὑπηρεσίας. Εὑρετήριον ὀνομαστικὸν τῶν εἰς οὓς ἀπονέμονται αἱ ἀμοιβαὶ κ.λ.π., ὑπαλλήλων τηρεῖται ἐν τέλει ἑκάστου βιβλίου.

Ὅταν αἱ ἀμοιβαὶ εἶναι γενικαὶ εὑρετηριάζονται ὑπὸ τὸν τίτλον «Γενικαὶ ἀμοιβαὶ κ.λ.π.».

ΙV. Τὸ βιβλίον ἀμοιβῶν καὶ συγχαρητηρίων τηρεῖται παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ ὑπὸ τοῦ παρ' αὐτῷ Τμηματάρχου, παρ' ἑκάστῃ δ' Ἀστυνομικῇ Διευθύνσει ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Διοικητικοῦ τμήματος, παρὰ τῇ Ἀστυνομικῇ Σχολῇ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς καὶ παρ' ἑκάστῳ Ἀστυνομικῷ Τμήματι καὶ Ὑπηρεσίᾳ Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Διοικητοῦ.

V. Τῶν διαταγῶν δι' ὧν ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἠθικαὶ ἢ ὑλικαὶ ἀμοιβαὶ κοινοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ οἰκείου Τμήματος ἢ Ὑπηρεσίας ἀποσπάσματα εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Ἐπὶ πλέον εἰς τὴν αἴθουσαν συγκεντρώσεως ἑκάστου Τμήματος καὶ Ὑπηρεσίας τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς ἀναρτᾶται μερίμνῃ τοῦ οἰκείου Διοικητοῦ πίναξ ἐμφαίνων ὀνομαστικῶς τοὺς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προηγουμένου μηνὸς τυχόντας ἠθικῆς ἢ ὑλικῆς ἀμοιβῆς καὶ ἐν περιλήψει τὸ αἰτιολογικὸν αὐτῆς.

Α'. ΜΕΡΟΣ

Α. Α.	Σχετικῆς Διαταγῆς				Ἀρχὴ ἐκδοῦσα αὐτὴν	Ποῖον ἀφορᾷ ἡ ἀμοιβὴ	Αἰτιολογικὸν ἀμοιβῆς.
	Ἀριθ.	Χρονολ.					
		Ἡμέρα	Μὴν	Ἔτος			
						Τὴν Διοίκησιν Τὴν ὑπηρεσίαν Ὀνομαστικῶς τὸν Α, Β, κ.λ.π., ὑπάλληλον	Θὰ καταχωρῆται τὸ αἰτιολογικὸν ὡς ἀναγράφεται ἐν τῇ ἀνωτέρῳ διαταγῇ. Ἂν τοῦτο εἶναι μακροσκελὲς θὰ καταχωρῆται περίληψις αὐτοῦ.

Β'. ΜΕΡΟΣ

Α. Α.	Σχετικοῦ ἐγγράφου ἢ ἐπιστολῆς				Παρὰ τίνος ἀποστέλλεται	Ποῖον ἀφορᾷ ἡ ἀμοιβὴ ἢ τὰ συγχαρητήρια κ.λ.π.	Αἰτιολογικὸν ἀμοιβῆς ἢ συγχαρητηρίων.
	Ἀριθ.	Χρονολ.					
		Ἡμέρα	Μὴν	Ἔτος			
							Θὰ καταχωρῆται ὁλόκληρον τὸ κείμενον. Ἂν τοῦτο εἶναι μακροσκελὲς θὰ καταχωρῆται εὐρεῖα περίληψις. Δύναται νὰ ἐπικολλᾶται καὶ ἀπόκομμα ἐφημερίδος ὁσάκις πρόκειται περὶ κρίσεων εὐμενῶν τοῦ τύπου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1934.

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. ΓΑΡΕΖΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 25

«Περὶ βιβλίου ἱματισμοῦ»

Ἄρθρον μόνον.

Ι. Δι' ἕκαστον δόκιμον ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον εἰσερχόμενον εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν συντάσσεται εἰς διπλοῦν βιβλιάριον ἱματισμοῦ, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἓν χορηγεῖται εἰς τὸν δόκιμον, τὸ δὲ ἕτερον τηρεῖται παρὰ τῷ Διαχειριστῇ τῆς Σχολῆς. Ἐν τοῖς βιβλιαρίοις ἱματισμοῦ καταχωρίζονται τὰ εἰς τὸν ὑπάλληλον χορηγούμενα εἴδη ἱματισμοῦ καὶ στολῆς.

Ὁμοίως καταχωρίζονται τὰ ἐπιστρεφόμενα τοιαῦτα εἴδη.

Ἕκαστος δόκιμος πρὸς ἀπόδειξιν παραλαβῆς τῶν εἰς αὐτὸν χορηγηθέντων εἰδῶν ὑπο-

γράφει ἀπόδειξιν παραλαβῆς, ἐν ᾗ καταγράφονται λεπτομερῶς καὶ ὁλογράφως τὰ λαμβανόμενα εἴδη, ἥτις καταχωρίζεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς τηρήσεως τῶν βιβλιαρίων ἱματισμοῦ τεταγμένου ὑπαλλήλου εἰς τὸ παρ' ἑκάστῃ Διαχειρίσει τηρούμενον βιβλίον διανομῆς ἱματισμοῦ.

ΙΙ. Ὁ ἀστυνομικὸς ὀφείλει νὰ ἐπιδεικνύῃ τὸ βιβλιάριον ἱματισμοῦ κατὰ πᾶσαν ἐπιθεώρησιν.

ΙΙΙ. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως πᾶσα ἐγγραφή, ἀπόσβεσις καὶ διαγραφὴ ἐν τῷ βιβλιαρίῳ ἱματισμοῦ παρ' ἄλλου τινὸς πλὴν τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει οἱαδήποτε μεταβολή.

ΙV. Πᾶς ὑπάλληλος ἀποχωρῶν τοῦ Σώματος ὀφείλει νὰ ἐπιστρέφῃ τὸ βιλβιάριον ἱματισμοῦ.

V. Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν τῶν δοκίμων ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ εἰς τὰς ὑπηρεσίας παρ' αἷς οἱ δόκιμοι ἐτοποθετήθησαν, τὰ παρὰ τῇ Διαχειρίσει αὐτῆς βιβλιάρια ἱματισμοῦ.

VΙ. Ἐν περιπτώσει μεταθέσεως τὰ βιβλιάρια ἱματισμοῦ δέον ν' ἀποστέλλωνται εἰς τὰς οἰκείας Διαχειρίσεις τῶν Ὑπηρεσιῶν παρ' αἷς μετετέθησαν οἱ ὑπάλληλοι, ἀνυπερθέτως ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς διαγραφῆς τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1934.

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. ΓΑΡΕΖΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ Β. ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ
ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ
Ἀριθ. πρωτ. 4/40/1

Ἀριθ. πρωτ. 5382/74/7

«Ὑπηρεσιακαὶ σχέσεις Χωρ/κῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων»

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: α) Ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως, ἥτις δέον νὰ ἐπικρατῇ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, δι' ἣν καὶ ἐξεδόθησαν παρ' ἀμφοτέρων τῶν Ἀρχηγείων σχετικαὶ διαταγαί, δέον καὶ εἰς τὰς ὑπηρεσιακὰς αὐτῶν σχέσεις νὰ ὑφίσταται ἀπόλυτος ἁρμονία καὶ εἰλικρινὴς συνεργασία, β) Ὅτι ἡ ἀνάμιξις καὶ ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Πόλεων πρὸς τὰ Προάστεια καὶ τἀνάπαλιν, ὡς καὶ ἡ φύσις καὶ αἱ συνθῆκαι ὡρισμένων ἀδικημάτων, καθιστῶσιν ἐπιβεβλημένας, ἐπιτακτικὰς καὶ ἐπειγούσας, ὡρισμένας Ἀστυνομικῆς φύσεως ἐνεργείας ἐντὸς τῆς ἐδαφικῆς περιοχῆς τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων, γ) Ὅτι αἱ ἐνέργειαι αὗται ὄχι μόνον δὲν πρέπει νὰ παρακωλύωνται, ἀλλὰ τοὐναντίον δέον νὰ ἐνισχύωνται καὶ νὰ ἐπικουρῶνται δι' ὅλων τῶν μέσων πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ καὶ δ) Ὅτι δέον νὰ ἐκλείψῃ ριζικῶς καὶ ὁριστικῶς πᾶσα ἀφορμὴ προστριβῶν, ἢ διενέξεων οἱασδήποτε φύσεως καὶ ὅτι δέον νὰ κατανοηθῇ παρὰ πάντων τῶν ἀνδρῶν ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ Χωροφύλακος καὶ Ἀστυφύλακος, ὅτι ἅπαντες εἶναι τέκνα τοῦ αὐτοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅτι ἔχουσι τὴν αὐτὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ ὅτι ὁ ἐγκληματίας τοῦ τε κοινοῦ ἀδικήματος καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ τοιούτου, εἶναι κοινὸς ἐχθρὸς ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων ὡς ἐκπροσώπων τοῦ Νόμου καὶ κατὰ συνέπειαν κοινὸς καὶ πράγματι ἀδελφικὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἀγὼν τούτων, ἐναντίον του,

Καθορίζομεν

Ὡς κατωτέρω τὰς ὑπηρεσιακὰς σχέσεις καὶ ἐνεργείας τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἀνδρῶν Βασ. Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων:

Ι. Τὰ ἀντικείμενα ἐφ' ὧν ἐπιβάλλεται σαφὴς ρύθμισις τῶν μεταξὺ τῶν δύο Σωμάτων ὑπηρεσιακῶν σχέσεων εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

1) Ἡ παροχὴ ἐγγράφως, ἢ προφορικῶς πληροφοριῶν ἑκατέρωθεν σχετιζομένων πρὸς γεγονότα καὶ περιστάσεις οἱασδήποτε ἀνακρίσεως διεξαγομένης ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων, διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν δραστῶν ἀδικήματος, τὴν ἐξέτασιν ὑπόπτων προσώπων, ἢ μαρτύρων, τὴν ἔρευναν καὶ ἐξιχνίασιν ἀδικημάτων ἐν γένει καὶ τὴν ἐνέργειαν πάσης νομίμου πράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων ἐν σχέσει πρὸς οἱανδήποτε ἐκκρεμῆ παρὰ τούτῳ, ὑπόθεσιν.

2) Ἡ παρακολούθησις ἐντὸς τῆς ἐδαφικῆς περιοχῆς τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων, δραστῶν ἀδικημάτων στρεφομένων κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας ἢ τοῦ Κοινοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, ἢ ὑπόπτων δραστῶν τοιούτων ἀδικημάτων.

3) Ἡ διενέργεια ἐντὸς τῆς ἐδαφικῆς περιοχῆς τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων, ἐπιβαλλομένων καὶ κατεπειγούσης φύσεως ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων, ἀνακριτικῶν πράξεων (ἔρευναι κατ' οἶκον, ἢ ἐν ὑπαίθρῳ, συλλήψεις, κατασχέσεις, ἐκτέλεσις καταδιωκτικῶν ἐγγράφων ἐπειγούσης φύσεως κ.λ.π.).

ΙΙ. Τὸ πρῶτον ἀντικείμενον ἀφορᾷ τὴν παροχὴν ἐγγράφως, ἢ προφορικῶς πληροφοριῶν αἰτουμένων ἑκατέρωθεν καὶ τὴν διενέργειαν ἀνακριτικῶν πράξεων διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων.

Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἔχει ρυθμισθῆ λεπτομερῶς διὰ τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων (Κωδικοποίησις Νόμου 4971 κυρωθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 941/1943) ὅπερ παρατίθεται κατωτέρω καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ πρόσθετοι ὁδηγίαι (1).

Τονίζομεν μόνον ὅτι αἱ αἰτούμεναι πληροφορίαι, ἢ ἀνακριτικαὶ πράξεις, δέον νὰ παρέχωνται, ἢ νὰ ἐνεργῶνται ταχύτατα καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος, ὡς νὰ ἐπρόκειτο καὶ νὰ ἀφεώρων, τὰς ἰδίας αὐτῶν Ὑπηρεσίας. Ἡ ὑποχρέωσις παροχῆς πληροφοριῶν, ὑφίσταται, ὄχι μόνον προκειμένου περὶ δραστῶν ἀδικημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παντὸς ἑτέρου Ὑπηρεσιακοῦ ἀντικειμένου.

ΙΙΙ. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἀντικειμένου τῆς παρακολουθήσεως.

Τὸ ἐνεργοῦν ἢ τὰ ἐνεργοῦντα κατ' ἐντολὴν τῶν προϊσταμένων των ὄργανα παρακολούθησιν ὑπόπτων, δύνανται νὰ ἐνεργῶσιν, ἢ συνεχίζωσι ταύτην καὶ ἐντὸς τῆς ἐδαφικῆς περιοχῆς τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως παρεμβολῆς οἱασδήποτε δυσχερείας ἑκατέρωθεν εἰς τὰ συνεχίζοντα τὴν παρακολούθησιν ὄργανα. Τοὐναντίον ὑφίσταται ρητὴ ὑποχρέωσις ἀμέσου παροχῆς πάσης αἰτηθησομένης διευκολύνσεως ἢ ἐνισχύσεως.

---

(1) Τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Σχέσεις Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς.

Οἱ Ἀστυνομικοὶ λειτουργοὶ τῶν πόλεων, ἐν αἷς ἰσχύει ὁ παρὼν Νόμος δικαιοῦνται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικοὺς καὶ τ' ἀντίστοιχα ἐν γένει ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς τὰ ἀσκοῦντα ἀστυνομικὰ καθήκοντα εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις καὶ κώμας καὶ τὴν ὕπαιθρον χώραν διὰ τὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν τελευταίων λῆψιν πληροφοριῶν σχετιζομένων πρὸς τὰ γεγονότα καὶ τὰς περιστάσεις οἱασδήποτε ἀνακρίσεως διεξαγομένης ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας τῶν ἄνω πόλεων διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν ἀδικήματος, τὴν ἐξέτασιν ὑπόπτων προσώπων ἢ μαρτύρων, τὴν ἔρευναν καὶ ἐξιχνίασιν ἀδικημάτων ἐν γένει καὶ τὴν ἐνέργειαν πάσης νομίμου πράξεως ἐν σχέσει πρὸς οἱανδήποτε ἐκκρεμῆ παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ ὑπόθεσιν.

Τὰ δὲ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς ἐκτελοῦσι τὰς ἀνατιθεμένας αὐτοῖς ὡς ἄνω πράξεις καθ' ὃν τρόπον ἐνεργοῦσι καὶ τὰς ἑαυτῶν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ των καὶ ἀποστέλλουσιν ἔγγραφον ἀπάντησιν μετὰ τῶν συνταξομένων τυχὸν ἐκθέσεων.

Καὶ τἀνάπαλιν δὲ τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων ἐν αἷς ἰσχύει ὁ παρὼν Νόμος, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁμοίως ἐντολὰς τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὁσάκις ἡ προκαλοῦσα τὴν ἐνέργειαν ἀρχὴ τῆς Ἀστυνομίας ἢ Χωροφυλακῆς θεωρήσῃ σκόπιμον, δύναται νὰ ἀποστείλῃ καὶ ἴδια αὐτῆς ὄργανα ἵνα ὑποβοηθήσωσι τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐνδιαφερούσης αὐτὴν ὑποθέσεως. Δέον ὅμως τὰ ὄργανα ταῦτα νὰ τελῶσιν ἐν ἀδιαλείπτῳ ἐπαφῇ μετὰ τῆς ἐπὶ τόπου ἁρμοδίας Ἀρχῆς, μὴ δυνάμενα νὰ προβῶσιν εἰς οὐσιώδη τινὰ ἐνέργειαν ἄνευ γνώσεως, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ συμπράξεως τῆς τελευταίας.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς παρακολουθήσεως καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται ἀνάγκη περαιτέρω ὑπηρεσιακῆς ἐνεργείας, τὰ παρακολουθοῦντα ὄργανα ὑποχρεοῦνται ν' ἀναφέρωσι τόσον εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς ἐπιτοπίου 'Αστυν. 'Αρχῆς, ὅσον καὶ εἰς τὸν ἄμεσον προϊστάμενόν των.

'Εν περιπρώσει ἀδυναμίας ἐνημερώσεως τῆς τοπικῆς 'Αστυνομικῆς 'Αρχῆς, ἐλλείψει χρόνου, ἢ ἄλλης δεδικαιολογημένης αἰτίας προερχομένης ἐκ τῆς ἀνάγκης συνεχίσεως τῆς παρακολουθήσεως εἰς ἑτέραν περιοχήν, ἡ ἐνημέρωσις ταύτης γίνεται ὑπὸ τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου τῶν παρακολουθούντων ὀργάνων, μετὰ τὸ πέρας τῆς παρακολουθήσεως.

IV. 'Επὶ τοῦ τρίτου ἀντικειμένου τῆς ἐνεργείας ἐπιβαλλομένων ἀνακριτικῶν πράξεων.

'Οσάκις ἐκ τῆς παρακολουθήσεως, ἢ ἑτέρων στοιχείων, προκύπτει ἀνάγκη διενεργείας ἐρεύνης κατ' οἶκον, ἢ ἐν ὑπαίθρῳ, ἢ συλλήψεων, ἢ κατασχέσεων, ἐντὸς τῆς ἐδαφικῆς περιοχῆς τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων, τὰ ἐνεργοῦντα ὄργανα πρὸ πάσης ἐνεργείας των δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἐνημερώνωσι τὸν Διοικητὴν τῆς ἐπιτοπίου 'Αστυνομικῆς 'Αρχῆς, ὅστις ὑποχρεοῦται ἀπροφασίστως νὰ συμπράξῃ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ὀργάνων του εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην, παρέχων εἰς τὰ ἔχοντα τὴν πρωτοβουλίαν ὄργανα πᾶσαν συνδρομὴν καὶ διευκόλυνσιν.

Τοῦτ' αὐτὸ θὰ ἐφαρμόζηται καὶ προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως καταδιωκτικῶν ἐγγράφων, ὧν ἡ ἄμεσος ἐκτέλεσις χαρακτηρίζεται κατεπείγουσα καὶ ἀνεπίδεκτος ἀναβολῆς, εἴτε λόγῳ κινδύνου ἐξαφανίσεως τοῦ διωκομένου, εἴτε λόγῳ ἐνεργουμένης ἐπειγούσης καὶ σημασίας ἀνακρίσεως.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν ἀναποφεύκτου ἀνάγκης διενεργείας συλλήψεως ἀτόμων καθ' ὁδὸν ἐν τῇ ἐδαφικῇ περιοχῇ τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων, εἴτε κατὰ τὴν παρακολούθησιν εἴτε κατὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ μετάβασιν καὶ τῆς ἀδυναμίας ἐλλείψει χρόνου ἐνημερώσεως καὶ συμπράξεως τῆς τοπικῆς ἀρχῆς, ἡ ἐνημέρωσις θὰ γίνεται ἐκ τῶν ὑστέρων, διὰ τοῦ προϊσταμένου τῶν ἐνεργούντων ὀργάνων.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου ταύτης εἶναι δυνατὸν νὰ γίνεται τηλεφωνικῶς σχετικὴ προσυνεννόησις μεταξὺ τῶν Διοικητῶν τῶν 'Υπηρεσιῶν, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ τοῦ ὁρισθέντος συνδέσμου, ὥστε κατὰ τὴν μετάβασιν τῶν ὀργάνων εἰς τὴν ἐπιτόπιον 'Αστυνομικὴν 'Αρχὴν νὰ ἔχῃ γίνει σχετικὴ προεργασία πρὸς ἀποφυγὴν οἱασδήποτε βραδύτητος ἢ καθυστερήσεως.

V. Βασικὴ προϋπόθεσις τῆς παρούσης εἶναι ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει πρέπει νὰ ματαιωθῇ ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὡρισμένων τύπων.

Οἱ Διοικηταὶ τῶν 'Υπηρεσιῶν δέον νὰ κατανοήσωσι καὶ νὰ καταστήσωσι συνείδησιν εἰς τὰ ὑπ' αὐτοὺς ὄργανα, ὅτι διὰ τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν, οὔτε ἐδαφικαὶ περιοχαί, οὔτε μικροφιλοδοξίαι, οὔτε ἁρμοδιότητες, οὔτε προστριβαί, ἀλλὰ μόνον εὐγενὴς ἅμιλλα καὶ πάντες νὰ ἐργάζωνται ὡς ἐὰν ἀνῆκον εἰς τὸ αὐτὸ Σῶμα, ἀφοῦ κοινὸς εἶναι ὁ σκοπὸς ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων καὶ κοινὴ ἡ τύχη των ἔναντι τῶν 'Εθνικῶν ἀντιξοοτήτων.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ὅμως τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἐφιστᾶται ἰδιαιτέρως ἡ προσοχὴ τῶν Διοικητῶν τῶν 'Υπηρεσιῶν καὶ δι' αὐτῶν τῶν ὑφισταμένων των, ὅτι τόσον διὰ τὴν παρακολούθησιν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν ἀνακριτικῶν πράξεων εἶναι ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος ἡ ἔγκαιρος ἐνημέρωσις τῆς τοπικῆς 'Αστυν. 'Αρχῆς, καθόσον δὲν ἀποκλείεται ἡ 'Αρχὴ αὕτη νὰ ἐνεργῇ ὁμοίαν παρακολούθησιν, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, ἢ ἑτέρου ἀδικήματος, ἡ δὲ τυχὸν πρόωρος ἢ ἄκαιρος ἐνέργεια ἐκ μέρους τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων, νὰ ζημιώσῃ ἑτέραν ὑπόθεσιν πιθανῶς σοβαρωτέραν καὶ σπουδαιοτέραν τῆς διωκομένης.

VI. Διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων καὶ ρύθμισιν καὶ διευθέτησιν παντὸς προκύπτοντος ζητήματος καὶ τὴν ἄρσιν πάσης παρερμηνείας, ἢ ἀμφισβητήσεως τὸ 'Αρχηγεῖον Χωροφυλακῆς ἔλαβε καὶ τὰ κάτωθι πρόσθετα μέτρα :

α) Ὥρισεν 'Ανώτερον 'Αξιωματικὸν Χωροφυλακῆς ὅστις θὰ ἀποτελῇ τὸν σύνδεσμον μεταξὺ τῶν 'Υπηρεσιῶν 'Ασφαλείας τῆς 'Ανωτέρας Δ/σεως Χωροφυλακῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν 'Υποδ/νσεων 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

β) Ὥρισεν ἐπίσης Ἀξιωματικοὺς τῶν Ἀνωτέρων Δ/σεων Χωροφυλακῆς Δυτ. Ἑλλάδος καὶ Ἠπείρου, οἵτινες θὰ ἀποτελοῦν τὸν σύνδεσμον συνεργασίας μεταξὺ τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων καὶ τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Πατρῶν καὶ Κερκύρας.

VII Ἡ παροῦσα νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐπισταμένης μελέτης καὶ ἀναπτύξεως καὶ εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ εἰς τὰς διδασκαλίας τῶν κατωτέρων ὀργάνων, εἰς τρόπον ὥστε οὐδέποτε νὰ παρουσιασθῇ περίπτωσις παρεμβάσεως τῶν ἀντιστοίχων Ἀρχηγείων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1953

Οἱ Ἀρχηγοὶ

Χωροφυλακῆς — Ἀστυν. Πόλεων

ΑΝΑΣΤ. ΠΑΤΕΡΗΣ — ΑΓΓΕΛ. Μ. ΕΒΕΡΤ

Ἀντιστράτηγος

Κοινοποίησις

1) Ὑπουργ. Ἐσωτερ. (Δ/νσιν Ἀσφαλείας)
2) Ὑπουργ. Ἐσωτ. (Δ/νσιν Ἀστυνομίας)
3) Ἁπάσας τὰς Ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυν. Πόλεων μὲ τὴν ἐντολὴν ὅπως λάβωσι γνῶσιν ἅπαντες οἱ Ἀξιωματικοὶ ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων ἐνυπογράφως.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΙΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 12103/233/2 — Π ρ ὸ ς — Ἐν Ἀθήναις τῇ 16-10-1953

Ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω τὴν ἀπὸ 14-9-1953 Ἐγκύκλιον τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, ἀναφορικῶς μὰ τὰς ὑποχρεώσεις, τὰ δικαιώματα κ.λ.π. τῶν εἰς αὐτὸ ἠσφαλισμένων ὑπαλλήλων, διὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτης εἰς τοὺς ὑφ' ὑμᾶς Ἀστυνομικοὺς καὶ Διοικητικοὺς Ὑπαλλήλους.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΝΙΚ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ
Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Α'.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14-9-1953

«Τροποποιήσεις τῶν περὶ Μ.Τ.Π.Υ. διατάξεων»

(Β.Δ. 22-4-1953, Τ. Α'. Ἐφ. Κυβ. 99/22-4-53)

Ἐνδιαφέρει τοὺς μετόχους τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. (ἐν ἐνεργείᾳ Δημ. Ὑπ/λους καὶ κατηγορίας συντ/χων).

ΟΡΦΑΝΙΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ (χῆραι, ὀρφανά). Ἡ ὀρφανικὴ οἰκογένεια μετόχου φονευθέντος ἢ ἀποβιώσαντος ἀπὸ τῆς 28-10-1940 μέχρι λήξεως τῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τοῦ συμμοριτισμοῦ 1949, ἡ δικαιωθεῖσα διὰ τὸν λόγον τοῦτον πολεμικῆς συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, **δικαιοῦται καὶ μερίσματος** ἐκ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου, ὁλοκλήρου τοῦ μερίσματος τὸ ὁποῖον θὰ ἐλάμβανεν αὐτὸς οὗτος ὁ δικαιοῦχος ἐὰν εἶχε 35 ἐτῶν ὑπηρεσίαν.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ. Πρέπει νὰ ὑποβάλουν αἴτησιν ἐπὶ χαρτοσήμου 3 χιλ. δραχμῶν εἰς τὴν ὁποίαν ν' ἀναφέρουν τὰ στοιχεῖα τοῦ θανόντος μετόχου (ὀνοματεπώνυμον, ὑπηρεσίαν, ἀπόφασιν πολεμικῆς συντάξεως, σχετικὴν ἀλληλογραφίαν, ἐὰν ὑπάρχῃ, μετὰ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ., κ.λ.π.).

Αἱ αἰτήσεις πρέπει νὰ ὑποβληθῶσι μέχρι τῆς 22 Ἀπριλίου 1954, ἤτοι ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρέπει νὰ σπεύσουν νὰ ὑποβάλουν τὰς αἰτήσεις των ἐγκαίρως. Παλαιαὶ αἰτήσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ. Ἀπὸ τῆς 22-4-53 καὶ ἐφεξῆς ἵνα ὁ ἐν ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ μέτοχος δικαιωθῇ μερίσματος ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. πρέπει νὰ ἔχῃ συμμετοχὴν ἐν τῷ Μ.Τ.Π.Υ. τοὐλάχιστον 19 ½ ἐτῶν. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐὰν ἀπολυθῇ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, καταργήσεως θέσεως, ἀσθενείας καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου, ἀπαιτεῖται συμμετοχὴ ὑπὲρ 14 ½ ἐτῶν. Ἐπίσης δι' ἐκείνους ποὺ ἀπομακρύνονται λόγῳ παθήσεως ἢ θανάτου προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖται ὑπὲρ 9 ½ ἐτῶν συμμετοχή.

ΠΟΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ. Γενικῶς ὁ χρόνος μονίμου ἢ ἐκτάκτου ἢ ἐπὶ συμβάσει ὑπηρεσίας ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, οἱ ὁποῖοι κατὰ νόμον μετέχουν τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. καὶ τῶν ὁποίων ὁ μισθὸς ὑποβάλλεται εἰς τὴν ὑπὲρ τούτου παγίαν μηνιαίαν κράτησιν 2%. Κατ' ἐξαίρεσιν δὲν λογίζεται χρόνος συμμετοχῆς ὁ τῶν δοκίμων καὶ ἐπὶ θητείᾳ ὑπαλλήλων τῶν νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων καὶ ὁ τῶν ἐκτάκτων πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείων (Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Ἀεροπορίας). Οὗτοι μετὰ τὴν μονιμοποίησίν των πρέπει νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸ Μ.Τ.Π.Υ. ἀναγνώρισιν τῆς προϋπηρεσίας των. Ἐπίσης ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους ἁρμοδιότητος Ὑπ. Δικαιοσύνης κατ' ἐξαίρεσιν δικαιοῦται συμμετοχῆς τὸ προσωπικὸν τῶν Φυλακῶν πλὴν τῶν Διευθυντῶν καὶ Ὑποδιευθυντῶν, καὶ ὅσοι τὸ πρῶτον εἶχον διορισθῆ εἰς δημοσίαν θέσιν πρὸ τῆς 1-10-1929. Ἐκ τῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπ. Ναυτιλίας, μετέχουν μόνον οἱ τῆς Δ/νσεως ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας ἀτμοπλοϊκῶν συγκοινωνιῶν.

Ὡσαύτως λογίζεται ὡς χρόνος συμμετοχῆς καὶ ὁ χρόνος τῆς νομίμως ἐκ μέρους τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. γενομένης ἀναδρομικῆς ἐγγραφῆς τοῦ μετόχου δι' ὑπηρεσίαν του ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει, ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἄλλην τινὰ ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀναγνωριζομένην ὡς συντάξιμον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου. Ἐπὶ πλέον λογίζεται ὡς χρόνος συμμετοχῆς καὶ τὸ ἑξάμηνον ἢ τρίμηνον τῶν ἀποδοχῶν, ἃς λαμβάνει ὁ μέτοχος ἢ ἡ οἰκογένεια τούτου μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομάκρυνσίν του.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 610. Θὰ γίνῃ γενικὴ ἀναθεώρησις τῶν ἀποφάσεων ἀπονομῆς μερίσματος χωρὶς νὰ ὑποβάλουν αἴτησιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Τὸ νέον μέρισμα θὰ ὑπολογισθῇ βάσει τοῦ μισθοῦ των. Ὁμοίως βάσει τοῦ μισθοῦ των θὰ λαμβάνουν μέρισμα καὶ οἱ ἐφεξῆς ἐξερχόμενοι.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ Δ.Υ. ΚΑΙ ΑΠΑΛΛΑΓΑΙ. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐξεδόθη εἰδικὴ ἐγκύκλιος τῆς Γεν. Δ/νσεως Δημ. Λογιστικοῦ (Ν. 207. 319/3-6-1953) ἣν παρακαλοῦνται ὅπως ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των ἅπαντες οἱ ἐκκαθαρίζοντες ἀποδοχὰς ὑπαλλήλων, μετεχόντων εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Υ.

Συμπληρωματικῶς παρέχονται αἱ κάτωθι διευκρινήσεις :

Κατηργήθη τὸ «δικαίωμα ἐγγραφῆς» καὶ ἡ «λόγῳ γάμου ὑποχρέωσις» καὶ ὅσοι ὑπάλληλοι εὑρίσκονται ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν 1-7-1953 ἀπαλλάσσονται αὐτοδικαίως πάσης σχετικῆς καταβολῆς. Διὰ τοὺς μετὰ τὴν 1-7-1953 πρωτοδιοριζομένους ὅμως καθιεροῦται τοιαύτη ὑποχρέωσις ἀλλὰ μόνον διὰ τὸν πρῶτον μισθὸν (καὶ ὄχι ἴσον πρὸς ἐκεῖνον ποὺ λαμβάνει κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξόδου του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας).

ΚΡΑΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΤΩΝ ΝΕΟΔΙΟΡΙΖΟΜΕΝΩΝ. Εἰς τὴν ὑποχρέωσιν καταβολῆς τῶν ἀποδοχῶν τοῦ πρώτου μηνὸς ὑπόκεινται οἱ τὸ πρῶτον διοριζόμενοι μετὰ τὴν 1-7-1953 εἰς θέσιν παρέχουσαν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Υ. Κατὰ ταῦτα ἐάν τις ἦτο διωρισμένος δημοδιδάσκαλος πρὸ τῆς ἄνω χρονολογίας, δὲν ὑπηρέτει κατὰ τὴν ἄνω χρονολογίαν καὶ διωρίσθη μετὰ ταύτην εἴς τινα θέσιν (μετόχου) δὲν θὰ γίνῃ κράτησις τοῦ πρώτου τούτου μισθοῦ του.

Ἐὰν ὅμως ἦτο ὑπάλληλος ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἀπὸ τοῦ ἔτους λ.χ. 1933 (πλὴν τοῦ προσωπικοῦ τῶν φυλακῶν) καὶ συνέχισε ὑπηρετῶν κατὰ τὴν 1-7-1953

καὶ μετὰ ταῦτην εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ἀπομακρυνθεὶς δὲ διωρίσθη βραδύτερον εἴς τινα θέσιν τοῦ 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν ἢ Παιδείας κ.λ.π. (θέσιν, παρέχουσαν δικαίωμα συμμετοχῆς), τότε οὗτος θὰ ὑποστῇ τὴν κράτησιν τοῦ πρώτου τούτου μισθοῦ του λόγῳ δικαιώματος ἐγγραφῆς. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς μονιμοποιουμένους ὑπαλλήλους τῶν 'Υπουργείων Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, 'Αεροπορίας, καὶ τῶν Νοσηλευτικῶν 'Ιδρυμάτων, ἤτοι ὁ πρῶτος μισθὸς τούτων ἀπὸ τῆς μονιμοποιήσεώς των δέον νὰ παρακρατηθῇ λόγῳ δικαιώματος ἐγγραφῆς, καθ' ὅσον κατὰ τὴν μονιμοποίησίν των οὗτοι ἀπέκτησαν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Υ.

ΚΡΑΤΗΣΙΣ 2% ΚΑΤΑ ΙΟΥΛΙΟΝ ΚΑΙ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΝ. Οἱ μέτοχοι γενικῶς τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. ὑπόκεινται ἀπὸ 1-7-1953 εἰς πρόσθετον κράτησιν 2% κατὰ 'Ιανουάριον καὶ 'Ιούλιον ἤτοι καὶ οἱ μὴ ἔχοντες τὴν δημοσιοϋπαλληλικὴν ἰδιότητα, ὑπάλληλοι τοῦ Ο.Τ.Ε. τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., τοῦ Κολλεγίου 'Αθηνῶν, τῆς 'Αναργυρείου καὶ Κοργιαλενείου Σχολῆς Σπετσῶν, καὶ οἱ τελοῦντες ἐν ἰδιοτύπῳ σχέσει πρὸς τὸ Δημόσιον, ἤτοι τὸ προσωπικὸν τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς 'Εταιρείας, οἱ ἀνακτορικοὶ ὑπάλληλοι κ.λ.π. Οὗτοι ἐκ παραλλήλου ἀπαλλάσσονται ὡς καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς καὶ γάμου.

ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ—ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ. 'Απὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1954 καταργοῦνται αἱ περὶ ἀναδρομικῆς ἐγγραφῆς διατάξεις τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. Κατ' ἐξαίρεσιν διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ἡ ἀναδρομικὴ ἀναγνώρισις πλασματικῶν ἐτῶν διὰ τοὺς παθόντας ἢ θανόντας προδήλως ἕνεκεν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς τυχόντας πολεμικῆς συντάξεως. Ἡ ἀναδρομικὴ ἐγγραφὴ ἥτις καταργεῖται ἀπὸ 1-1-54 ἀφορᾷ ἀναγνώρισιν ἐκ μέρους τοῦ Μ.Τ.Π.Υ, πάσης προγενεστέρας ὑπηρεσίας τοῦ μετόχου (πρὸ τῆς τακτικῆς συμμετοχῆς του) πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ἢ καὶ μὴ τοιαύτης ἀλλ' ἀναγνωριζομένης βραδύτερον ὡς συνταξίμου παρὰ τοῦ Δημοσίου.

Κατὰ ταῦτα δέον μέχρι τῆς ἄνω χρονολογίας νὰ ὑποβληθῶσι πρὸς τὸ Μ.Τ.Π.Υ. ἐκ μέρους τῶν ἐν ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ μετόχων τῶν ἐπιθυμούντων τοιαύτην ἀναγνώρισιν αἰτήσεις μετὰ τῶν οἰκείων δικαιολογητικῶν διὰ τὴν ἀναδρομικὴν ἐγγραφήν των (δὲν λαμβάνεται κατὰ νόμον ὑπ' ὄψιν τοιαύτη αἴτησις τῶν ἐξελθόντων τῆς ὑπηρεσίας).

'Υπηρεσίαι δυνάμεναι ν' ἀναγνωρισθῶσι ἀναδρομικῶς ὑπὸ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. ἐνδεικτικῶς ἐνταῦθα ἀναφερόμεναι εἶναι:

α) Τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῶν ὑπηρετησάντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, β) στρατιωτικὴ ὑπηρεσία κληρωτοῦ—ἐφέδρου—Χωροφυλακῆς 'Αστυν. Σχολῆς, γ) ἡ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει παρὰ τῷ Δημοσίῳ διανυθεῖσα, δ) ἡ παρὰ τῇ Κρητικῇ καὶ Σαμιακῇ πολιτείᾳ ὑπηρεσία, ε) ἡ παρὰ ὑπηρεσίᾳ τῶν ὑπαλλήλων διαχειρίσεως ἀνταλλαξίμου περιουσίας (Ν. 1909/39), στ) ἡ ὑπηρεσία παρὰ τῇ ἑταιρείᾳ Ἤστερν πρὸ τοῦ 1944. ζ) ἡ ὑπηρεσία τῶν μονίμων πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν Στρατιωτικῶν 'Υπουργείων, πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς των, εἰς τοὺς μετόχους τῶν Μ.Τ.Π.Υ. ('Υπ. Στρατιωτικῶν 1937), 'Υπ. 'Αεροπορίας 1940, 'Υπ. Ναυτικῶν 1948), η) ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑπαλλήλων τῆς τεχνικῆς 'Υπηρ. Δήμων καὶ Κοινοτήτων πρὸ τοῦ Ν. 1947/44, θ) ἡ ὑπηρεσία παρὰ τῷ Αὐτονόμῳ 'Οργανισμῷ Σεισμοπαθῶν Κορίνθου, ι) ἡ ὑπηρεσία ὡς Κοινοτικῶν Τηλεγραφοφυλάκων μέχρι τοῦ ἔτους 1942. ια) ἡ ὑπηρεσία ὡς δοκίμων ἐπὶ θητείᾳ κ.λ.π. τῶν μονίμων ὑπαλλήλων τῶν Νοσηλευτικῶν 'Ιδρυμάτων, ιβ) ὁ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος 24/1945, ἀπολυθέντες ἐπὶ κατοχῆς καὶ ἐπανελθόντες ἄρθρ. 70 Α.Ν. 1854/1951 κ.λ.π., κ.λ.π.

'Εφ' ὅσον μέτοχός τις ἔχει ἄλλην τινὰ ὑπηρεσίαν, δι' ἣν ἀμφιβάλλει ἂν εἶναι χρόνος συμμετοχῆς ἢ ἂν δικαιοῦται νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ ἀναδρομικῶς, δέον νὰ ἀποταθῇ ἐμπροθέσμως πρὸς τὸ Μ.Τ.Π.Υ. ἵνα λάβῃ τὴν σχετικὴν διασαφήνισιν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΜΟΝΙΜΟΥ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΟΣ. 'Ο χρόνος συμμετοχῆς τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τῶν μετατασσομένων εἰς τὴν κατάστασιν τῆς μονίμου διαθεσιμότητος (Ν.Δ. 330/1947), τερματίζεται κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς μετατάξεώς των. Δέον ὅθεν αἱ 'Αστυνομικαὶ 'Αρχαί, αἱ μισθοδοτοῦσαι τούτους, νὰ παύωσι ἐνεργοῦσαι τὰς ὑπὲρ Μ.Τ.Π.Υ. κρατήσεις ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ἄνω ἀστυνομικῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης. Διὰ τοὺς ἤδη μεταταγέντας εἰς τὴν

κατηγορίαν ταύτην, ὡς χρονολογία παύσεως τῶν κρατήσεων θεωρεῖται ἡ ἡμερομηνία δημοσιεύσεως (22-1-1953 τοῦ Δ/τος). Ὅσοι ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν τῆς κατηγορίας ταύτης ὑπέστησαν κρατήσεις ὑπὲρ Μ.Τ.Π.Υ. μετὰ τὴν ἄνω χρονολογίαν, δικαιοῦνται ἐπιστροφῆς τούτων, καὶ δέον ὅπως ὑποβάλωσι σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν οἰκείων δικαιολογητικῶν.

ΠΟΙΟΝ ΜΕΡΙΣΜΑ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΕΦΕΞΗΣ ΟΙ ΜΕΤΟΧΟΙ. 'Ηκολουθήθη ἡ ὑπὸ τῆς Πολιτείας χαραχθεῖσα ὁδός. Ὅπως δηλ. ἡ σύνταξις εἶναι ἀνάλογος τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας, κατὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς τρόπον τὸ μέρισμα εἶναι ἀνάλογον τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας καὶ τοῦ μισθοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποίου γίνονται αἱ κρατήσεις. Δηλ. ἐὰν λ.χ. ἕνας ὑπάλληλος ἔχῃ 35 ἐτῶν ὑπηρεσίαν (συμμετοχὴν) καὶ θέλομεν νὰ ἐξεύρωμεν τὸ μέρισμά του, πολλαπλασιάζομεν τὸ 35 μὲ τὸν πάγιον συντελεστὴν (4 $^{0}/_{00}$) τέσσαρα τοῖς χιλίοις. Τὸ γινόμενον δηλ. τὸ 14 % τὸ πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ τὸν μισθὸν τοῦ τελευταίου ἔτους καὶ εὑρίσκομεν τὸ μηνιαῖον μέρισμα.

'Εὰν δηλ. πρόκειται περὶ Τμηματάρχου μὲ μισθὸν Δ/ντοῦ Β' καὶ 35 ἐτῶν συμμετοχήν, θὰ ἔχωμεν 35Χ4 $^{0}/_{00}$ = 14 %Χ2.040.000 = 285.000.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

'Αριθ. 9042/60/10

«Περὶ κατατάξεως τοῦ παιγνίου Γρὶ-Γρὶ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν τεχνικῶν παιγνίων».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 258/36 Α.Ν. «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ τυχηρῶν καὶ μὴ παιγνίων διατάξεων» ὡς καὶ τὴν ἀπὸ 22-8-1953 γνωμοδότησιν τοῦ παρ' ἡμῖν Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Λεσχῶν,

'Αποφασίζομεν:

Κατατάσσομεν τὸ παίγνιον Γρὶ-Γρὶ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν τεχνικῶν παιγνίων, καθ' ὅσον τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς τεχνικῆς δεξιότητος τοῦ παίκτου.

'Εν 'Αθήναις τῇ 24 Αὐγούστου 1953

'Ο 'Υπουργὸς

ΠΑΥΣ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ

«Περὶ ὑποχρεωτικῆς τοποθετήσεως τῶν ἀρτοσκευασμάτων ὡς κουλουρίων, τσουρεκίων κλπ. ἐντὸς σακκιδίων ἐκ διαφανοῦς ἀδιαβρόχου χάρτου».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν Α.Ν. 2520/40 «περὶ Ὑγειονομικῶν διατάξεων»,

'Αποφασίζομεν:

'Εκδίδομεν τὴν κάτωθι ὑγειονομικὴν διάταξιν ἧς τὴν ἐκτέλεσιν ἀνατίθεμεν εἰς τὰ κρατικὰ ὑγειονομικὰ καὶ ἀστυνομικὰ ὄργανα.

Ἄρθρον 1.

Οἱ παρασκευασταὶ ἀρτοσκευασμάτων ὡς κουλουρίων, τσουρεκίων, ἀρτιδίων, σταφιδοψώμων κ.λ.π. καὶ ἐν γένει παντὸς παρεμφεροῦς εἴδους, ὑποχρεοῦνται ὅπως πωλῶσι ταῦτα μετὰ προηγουμένην τοποθέτησιν ἑνὸς ἑκάστου τεμαχίου ἐξ αὐτῶν ἐντὸς σακκιδίου ἐκ διαφανοῦς

ἀδιαβρόχου χάρτου, κλειομένου μονίμως. Ἐπὶ τῶν σακκιδίων δέον νὰ ἀναγράφεται τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ παρασκευαστοῦ πρὸς ἔλεγχον τῆς προελεύσεως τῶν πωλουμένων προϊόντων.

Ἄρθρον 2.

Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῶν στασίμων ἢ πλανοδίων πωλητῶν, πώλησις τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ὡς καὶ τῶν σάντουϊτς καὶ φρυγανιῶν μὴ συσκευασμένων ὡς ἀνωτέρω.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἐχούσης ἐφαρμογὴν καθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν ἄρχεται μετὰ πάροδον ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (1), οἱ δὲ παραβάται διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Ποινικοῦ Κώδικος (2).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1953
Ὁ Ὑπουργὸς
ΚΩΝΣΤ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

(1) Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 238 Φ.Ε.Κ. Τεῦχος Β' τῆς 29-10-1953.

(2) Ἄρθρον 427 Ποινικοῦ Κώδικος «παράβασις διατάξεων περὶ καθαριότητος» : Ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς καὶ ἰδίως τῆς ἀστυνομικῆς, τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν τηρητέαν καθαριότητα ὡς πρὸς τὰ ὕδατα, χρησιμεύοντα ἢ μὴ εἰς χρῆσιν ἀνθρώπων, ὡς πρὸς τρόφιμα ἐκτεθειμένα ἢ προωρισμένα πρὸς πώλησιν, ὡς πρὸς καταστήματα ἢ χώρους παρασκευῆς ἢ πωλήσεως τροφίμων, ὡς πρὸς τὴν ἄσκησιν οἱασδήποτε τέχνης, ἐμπορίας, βιομηχανίας ἢ ἄλλης ἐργασίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶσαν ἐν γένει σχέσιν, πρᾶξιν ἢ παράλειψιν, ἐξ ἧς δύναται νὰ ἐπηρεασθῇ ἡ δημοσία καθαριότης, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως μέχρι δύο μηνῶν, ἐὰν ἡ πρᾶξις δὲν τιμωρῆται βαρύτερον κατ' ἄλλην διάταξιν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἀριθ. 36572 Φ.19/63, σχετ. 1/53

«Περὶ καταργήσεως σταθμοῦ αὐτοκινήτων μετὰ μετρητοῦ».

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀποσκοποῦντες εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας τῶν παντὸς εἴδους ὀχημάτων καὶ εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς κινήσεως τῶν πεζῶν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 36/1/1766 ἀπὸ 8-9-53 ἔγγραφον τοῦ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ ἰδόντες τὸ ἄρθρον 51 τῆς ὑπ' ἀριθ. 54/51 Ἀστυνομικῆς Διατάξεως «περὶ κανονισμοῦ κυκλοφορίας τροχοφόρων ὀχημάτων πάσης κατηγορίας καὶ κινήσεως πεζῶν»,

Ἀποφασίζομεν :

Καταργοῦμεν τὸν παρὰ τὴν ὁδὸν Σίνα μεταξὺ τῶν ὁδῶν Ροῦζβελτ καὶ Σόλωνος σταθμὸν αὐτοκινήτων μετὰ μετρητοῦ, τὸν ὁρισθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17594/4/1/54, σχετ. 19/53, ἀπὸ 22 Μαΐου 1953 ἑτέρας μας ἀποφάσεως.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ τῆς 12-9-53, οἱ δὲ παραβάται της διώκονται καὶ τιμωροῦνται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 120 τῆς ὑπ' ἀριθ. 54/51 Ἀστυνομικῆς Διατάξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1953

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας
ΝΙΚ. ΤΣΑΟΥΣΗΣ
Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Α'.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Διὰ Β.Δ. ἐκδοθέντων βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 2458/1953 καὶ δημοσιευθέντων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 214 (Τ.Γ') ΦΕΚ τῆς 30-10-53 ἀπελύθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος οἱ 'Αστυν. Δ/νταὶ Α' καὶ Β' τάξεως, οἱ κριθέντες ὑπὸ τοῦ 'Υπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἀπολυτέοι ἐλλείψει θέσεων.

— Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος ὁ 'Αρχιφύλαξ Λεβέντης Π., ὁ ὑπαρχ/λαξ Παμπάκος Γ. καὶ οἱ ἀστ/κες Ξεπαπαδάκος Ι., Χριστοδούλου 'Αθ. καὶ Σμυρνῆς Ι.

—'Απελύθησαν διὰ λόγους πειθαρχίας, ὁ ὑπαρχ/λαξ Χουρδάκης 'Αλ. καὶ οἱ ἀστ/κες Ζαφείρης 'Αθ., Θωμᾶς Ν., Καραγεωργόπουλος Γ. καὶ 'Αγγελόπουλος Ζαχ.

—'Απεβίωσεν ὁ ὑπαρχιφύλαξ Σαραντόπουλος Γ.

*

ΑΜΟΙΒΑΙ ΚΑΙ ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑΙ

Ι. ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ Κου ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Πρόεδρος Κυβερνήσεως
Πολιτικὸν Γραφεῖον
'Αριθ. Πρωτ. 61554

Λίαν ἐπείγουσα
'Αθῆναι τῇ 28ῃ 'Οκτωβρίου 1953

Πρὸς
Τὸν κ. 'Υπουργὸν 'Εσωτερικῶν

'Ενταῦθα

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν τὰ κάτωθι :

Κατὰ τὸν σημερινὸν ἑορτασμὸν τῆς 13ης 'Επετείου τῆς 28ης 'Οκτωβρίου 1940, ἡμέρας κηρύξεως τοῦ 'Ελληνοϊταλικοῦ πολέμου, μοὶ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσω τὴν ὑποδειγματικὴν τάξιν καὶ εὐπρέπειαν μεθ' ἧς, χάρις εἰς τὰ ὑπὸ τῶν οἰκείων 'Αστυνομικῶν 'Αρχῶν ληφθέντα μέτρα τάξεως, διεξήχθη ὁ ὅλος Πανηγυρικὸς 'Εορτασμός.

Δι' ὃ παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως ἐκφράσητε τὴν εὐαρέσκειάν μου εἰς τὸν 'Αρχηγὸν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Ἄγγελον Ἔβερτ, τὸν 'Αστυνομικὸν Διευθυντὴν 'Αθηνῶν κ. Νικ. Τσαούσην ὡς καὶ ἅπαντας τοὺς 'Αξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους 'Υπαλλήλους τῶν 'Αστυνομικῶν 'Υπηρεσιῶν τῆς πόλεως 'Αθηνῶν διότι κατέβαλον φιλοτίμους καὶ ἀόκνους προσπαθείας καὶ ἔλαβον ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς 'Αστυνομικῆς των ἁρμοδιότητος πάντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα τάξεως καὶ ἀσφαλείας εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἑορτασμὸς νὰ διενεργηθῇ κατὰ τρόπον ἐξόχως πεπολιτισμένον καὶ μὲ ὑποδειγματικὴν τάξιν καὶ εὐπρέπειαν.

'Ο Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Στρατάρχης ΑΛ. ΠΑΠΑΓΟΣ

ΙΙ. ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ Κου ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

—Ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐξεφράσθη ἡ ἄκρα εὐαρέσκεια πρὸς ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἀθλητικῆς ὁμάδος τῆς Ἀστυνομίας, τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τοὺς ΣΤ' Πανελληνίους ἀθλητικοὺς ἀγῶνας Ἐνόπλων δυνάμεων, διὰ τὰ ἐπιτευχθέντα ὑπ' αὐτῶν ἀποτελέσματα, χάρις εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἀθλητικὴ ὁμὰς κατέλαβε τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν.

ΙΙΙ. ΑΜΟΙΒΑΙ ΚΑΙ ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ Κου ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝ. ΣΩΜΑΤΟΣ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυν. Σώματος, ἐχορηγήθησαν αἱ κάτωθι ἀμοιβαί : α) Ἔπαινος εἰς τοὺς : Ἀστυν. Δ/τὴν Α' κ. Μάσβουλαν Ι. καὶ 2) Ἀστυν. Δ/ντὴν Β' κ. Γερανέαν Γ., διότι, ὁ μὲν πρῶτος ὡς Δ/τὴς τῆς Ὑποδ/νσεως Ἀγορανομίας Πειραιῶς, ὁ δὲ δεύτερος ὡς Δ/τὴς τῆς Ὑπ/νσεως Ἀγορανομίας Ἀθηνῶν, ἀνέπτυξαν ἔκτακτον πρωτοβουλίαν καὶ ἐνεργητικότητα ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας κατὰ τὴν μετὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τοῦ νομίσματος κρίσιμον περίοδον, συντελέσαντες οὕτω εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἐφαρμογὴν τοῦ οἰκονομικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως.

β) Εὐαρέσκεια εἰς τοὺς : 1) Ἀστυνόμους Α' κ.κ. Παπακωνσταντίνου Διον., Δέλφαν Σπυρ. καὶ Χίου Δ., 2) Ἀστυνόμους Β' κ.κ. Γιαννόπουλον Β. καὶ Μπάγιον Γ., 3) Ὑπαστυν. Α' Καλτσᾶν Γ., Μπαρδόπουλον Δ., Καραμούζην Γ., Μάλλιον Ν., Καραχάλιον Β., Δημάκην Σερ., Στάμου Νικ., Ἀρβανιτάκην Ἠλ., Δημουλᾶν Γ., Παπακώσταν Σερ., Καραχασάνην Π., Λιάσκαν Χρ., Πιᾶν Δ., Σῖνον Ἀνδρ., Ἀναστασόπουλον Ἀλ., Μεσημέρην Ἀντ., Τσαναῆν Ἀθ., Σκουληράκην Γ., Καλτσᾶν Π., Βαρότσην Σπ. καὶ Παπαγεωργίου Στ., 4) Ὑπαστ. Β' Τσουγκράνην Ν., Ἀγγελῆν Β., Πίτσιον Γ., Σιγάλαν Ἠλ., Παπαγεωργίου Χαρ., Κατσέλην Χαρ. καὶ Λατίνην Ν., διότι οὗτοι ὑπερετήσαντες εἰς τὰς Ὑποδ/νσεις Ἀγορανομίας Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ εἰς τὰς συσταθείσας ἀγορανομικὰς ὁμάδας καὶ ἐργασθέντες μὲ ζῆλον, πίστιν καὶ ἐξαιρετικὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ καθῆκον συνετέλεσαν μεγάλως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν οἰκονομικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως.

*

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

α) Τὴν 8-11-53 ἐτελέσθη ἐνταῦθα τὸ Πανελλήνιον πρωτάθλημα Πεντάθλου 1953 εἰς ὃ μετέσχον οἱ ἀστ/κες ἀθληταί : 1) Κόρμαλης Λεωνίδας ἐλθὼν 4ος νικητής, 2) Γυφτάκης Δημήτριος ἐλθὼν 7ος νικητὴς καὶ 3) ὁ δόκιμος ἀστ/λαξ Παπαγεωργίου Ἀνδρέας ἐλθὼν 5ος νικητής. Αἱ καλλίτεραι ἐπιδόσεις ἦσαν τοῦ Κόρμαλη Λ. εἰς τὸ ἄλμα εἰς μῆκος 6μ. 33 καὶ 23 8/10 εἰς τὰ 200 μ., τοῦ Γυφτάκη Δ. εἰς τὸν δίσκον 34 μ. καὶ τοῦ Παπαγεωργίου Δ., εἰς τὸν ἀκοντισμὸν μὲ 59 μ.08

β) Τὴν 8-11-53 ἐτελέσθησαν εἰς Πέραμα Πειραιῶς ἀγῶνες Βάδην τὰ «Κοντέρεια». Ὁ ἀστ/λαξ τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως Πειραιῶς Λάλος Νικόλαος, ἐτερμάτισε 5ος εἰς τὴν ἀπόστασιν τῶν 20 χιλιομέτρων.

γ) Τὴν 15-11-53, ἐτελέσθη εἰς τὴν Ἀστυνομ. Σχολήν, Τουρνουὰ Πετοσφαίρας (Βόλλεϋ-Μπὸλ) μεταξὺ τῶν ὁμάδων τῶν Σχολῶν Ὑπαστυνόμων Ἀρχ/κων καὶ Ἀστ/κων. 1ος Ἀγών. Σχολῶν Ὑπασ/νόμων—Ἀρχιφυλάκων. Νικήτρια ὁμὰς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων μὲ 2—0. 2ος Ἀγών. Σχολῆς Ἀστ/κων—Προσωπικοῦ Σχολῆς. Νικήτρια ἡ ὁμὰς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων μὲ 2—0. Τελικὸς Ἀγών. Σχολῆς

Ὑπαστυνόμων—Ἀστυφυλάκων. Νικήτρια Σχολὴ Ἀστ/κων μὲ 4—1. Οἱ ἀγῶνες παρουσίασαν ἐνδιαφέρον, τοὺς παρηκολούθησαν δὲ τὸ προσωπικὸν καὶ μαθηταὶ καὶ τῶν τριῶν Ἀστυν. Σχολῶν.

Διεκρίθησαν ἐκ μὲν τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων, οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι κ.κ. Καρυώτης Λέανδρος καὶ Μῖχος Γεώργιος, ἐκ δὲ τῆς Σχολῆς Ἀστ/κων, οἱ δόκιμοι ἀστ/κες Παπαγεωργίου Δῆμος, καὶ Τζέκος Γεώργιος. Διαιτητὴς τῶν ἀγώνων ἦτο ὁ Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Παπαθανασίου Λεωνίδας. Τοὺς ἐν λόγῳ ἀγῶνας ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των οἱ Ὑποδ/τὴς τῶν Ἀστυν. Σχολῶν Ἀστυνόμος Α΄ κ. Ἀρχοντουλάκης Ἐμμ. οἱ Κοσμήτορες τῶν Σχολῶν Ἀστυνόμοι κ.κ. Τσοῦγκος Κ. Μπράμης Α. καὶ Σταματόπουλος Ἀλ. ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀξ/κοὶ τῶν Σχολῶν.

δ) Τὴν 14 καὶ 15-11-1953, ἐτελέσθη ἐνταῦθα τὸ Πανελλήνιον πρωτάθλημα Δεκάθλου 1953. Οἱ ἀστ/κες : 1) Πανίτσας Κων. καὶ 2) Γυφτάκης Δημήτριος κατετάγησαν ἀντιστοίχως, 2ος καὶ 3ος πρωταθληταὶ Δεκάθλου Ἑλλάδος, εἰς τὸ ἐπίπονον τοῦτο ἀγώνισμα, ὅπερ προϋποθέτει ἐκτὸς τῆς τεχνικῆς καταρτίσεως τοῦ δεκαθλητοῦ καὶ ἐξαίρετα φυσικὰ προσόντα.